Guust 6

FLAPPENDE FLATERS

door Franquin
Jidéhem
en DELPORTE

DUPUIS

Guust

6

FLAPPENDE FLATERS

door Franquin
en Jidéhem

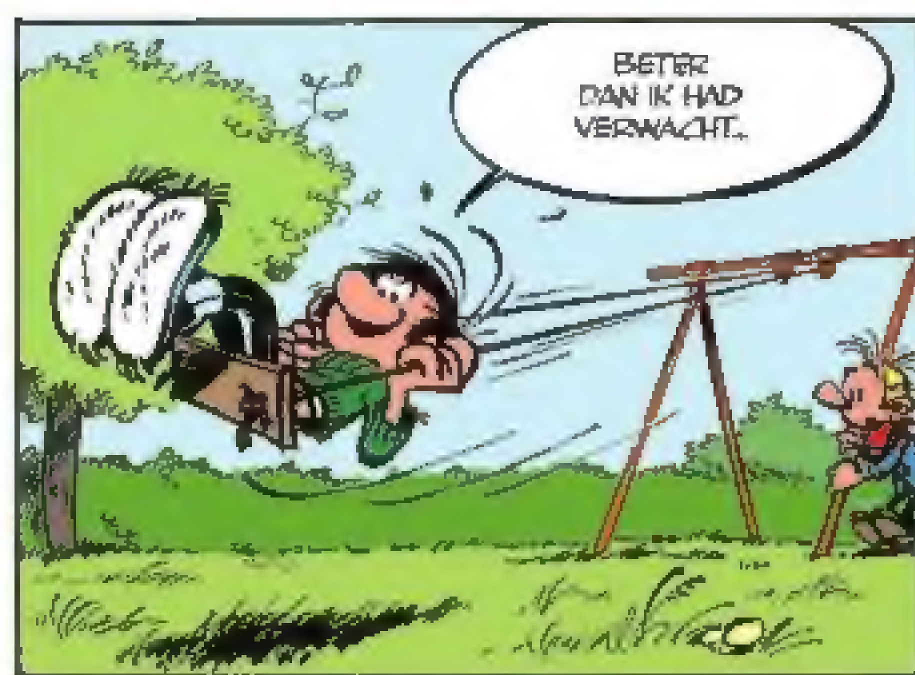

DUPUIS

EERSTE PROEF VAN MIJN SCHOMMEL MET ELASTISCHE RUBBER-KOORDEN...
EH... WEES VOORZICHTIG...

...WAARDOOR JE VEEL VERDER ZAL KUNNEN DOORZWIEPEN!...

ZIE JE, HET LUKT!

BETER DAN IK HAD VERWACHT...

GUUST?

GEZOCHT! GUUST FLATER, KASTANJEKLEURIG HAAR, BRUINE OGEN, GROTE NEUS. HEEFT WAARSCHIJNLIJK HEEL WAT BUILEN EN SCHRAMMEN...
IN MORIAM
ADVERTENTIES

HEE, WAT DOE JIJ NU?
VOOR IK IN DE KIST STAP, VRAAG IK DE GENADE VAN SINT-CHRISTOFFEL...

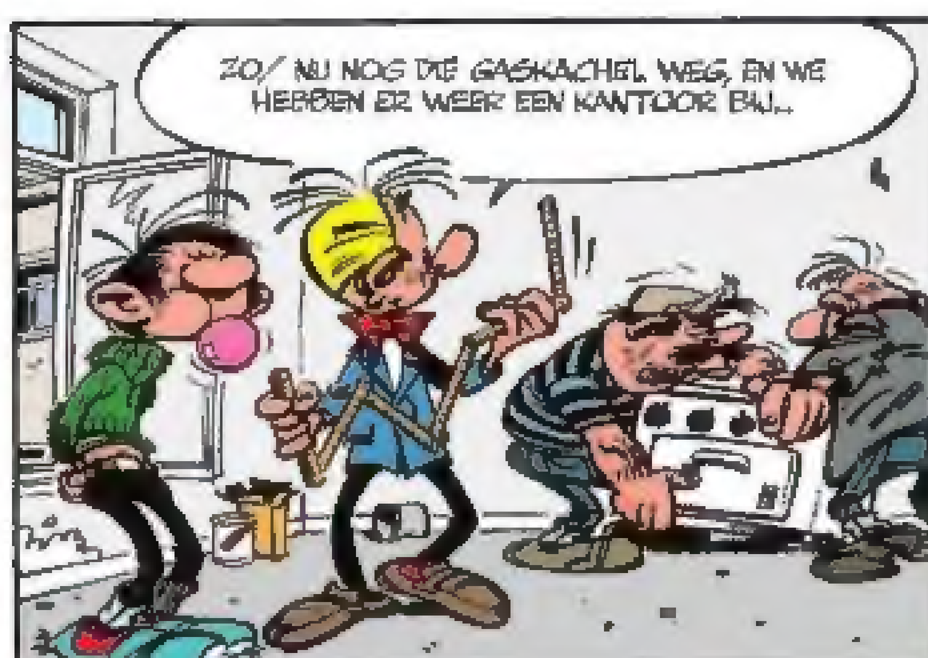

GRAPJAS!.. ZEG 'NS, ZIE JE NIKS NIEUWS AAN M'N WAGEN?
NEE, NIETS.. MAG IK RADEN?

VOOR Z'N NEGENTIGSTE VERJAARDAG HEB JE EEN BAND VERVANGEN?..
WAT BEN JE LEUK!..

BLOMP
IK HOOR 'N VREEMD GELUID.. MAAR DAT IS NIETS NIEUWS...
HET WAS TOCH EEN VIERPERSOONS-WAGEN?

NU IS ER PLAATS VOOR VIJF PERSONEN!.. SLIM, HE?.. EN ERG PRAKTISCH...

..ALS JE NOG EEN VRIEND MEER MEE WILT NEMEN...
?
373

ZO! NU NOG DIE GASKACHEL WEG, EN WE HEBBEN ER WEER EEN KANTOOR BIJ..

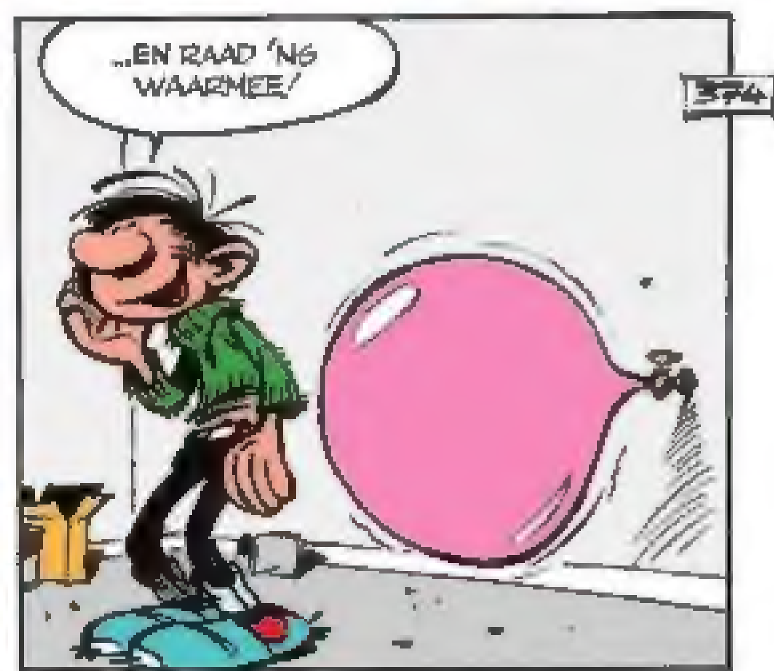

HUMMH.. KAUWGOM?
NEE, DANK JE! BWAH!

WILT U 'N KAUWGOM?
BAAAAH! PFFOE..
OEIOEI! SNUF.. DAT IS GEVAARLIJK!..

..'T KRAANTJE SLUIT NIET GOED!.. ER ONTSNAPT GAS!.. IK ZAL 'NS KIJKEN..

..HOE WE DAT KUNNEN OPLOSSEN!..
GOH, HIJ IS GAUW IN PANIEK..

LAAT MAAR, KWABBERNOOT!.. 'T IS AL GEMAAKT..

..EN RAAD 'NS WAARMEE!
374

JOEHOEOE, JUFFROUW JANNIE!
HIIII! IK HOOR EEN STEM!!
O, MAAR... BENT U DAT, MENEER GUUST!?... OOOH, HOE KAN DAT NU?!...
'T IS EEN VERRASSING. KOM NAAR DE HOEK, BIJ DE BUIZEN!
TOK TOK TOK TOK TOK
...EEN GEHEIME SPREEKBUIS VOOR ONS TWEETJES... ZO KUNNEN WE RUSTIG PRATEN...
IN EEN ANDER KANTOOR OP 'T VIJFDE...
VOCHTIG WEERTJE!... IK ZET MIJN GASKACHELTJE MAAR 'NS AAN...
NATUURLIJK HEB IK HET BUIZENSYSTEEM VAN DE TWEE ETAGES WAT MOETEN AANPASSEN! HIHIHI!
OH, MENEER GUUST, WAT BENT U TOCH CREATIEF!
PSJ!!!!!!!!
375

...NATUURLIJK! IK HEB DE VLOER EN DE DEUR AFGEPLAKT... JE ZULT GEEN SPATJE ZIEN!
EN DE DRUK?
ACH, EEN SIMPELE ZUURSTOFFLES EN EEN SLANG...
O, ALLES GAAT DUS AUTOMATISCH?
JA HOOR! TERWIJL IK OP STAP BEN, GAAT HET WERK VANZELF DOOR!
HEE! GUUST HEEFT Z'N MEUBELS VERSJOUWD!... EN WAT IS DAT?
JIJ! BENT VAST DE EERSTE DIE EEN GAZONSPROEIER GEBRUIKT OM Z'N KANTOOR TE VERVEN!...
376

Vanaf het nummer 1435 van 14 oktober 1965 verschijnt het weekblad Robbedoes *in full colour (voordien bestond de helft van het binnenwerk uit twee kleuren). Guust, die de redactie opvrolijkt met zijn gags en stommiteiten, krijgt een plekje op de cover van dit nummer, waarin ook een nieuwe redactionele rubriek start. Die wordt geschreven door Yvan Delporte en, hoe kan het anders, geïllustreerd door André Franquin.*

1435

Robbedoes

WEEKBLAD - [illegible] JAARGANG - [illegible] BLADZIJDEN - 14 OKTOBER [illegible] - BELGIË : [illegible] F - NEDERLAND : ABONNEES : [illegible] CENT

Heet van de Redactie

DE MODE

Gisteren zagen wij het nieuwe costuum, dat Guust door zijn tante Hortensia heeft laten breien en dat een mijlpaal betekent in de strijd tegen de kou.

Het is gebreid in de jersey-steek, van kaneelkleurig mohair, met raglanmouwen en versterkt op de hielen, knieën, nek en oren. Het kledingstuk draagt knopen van de lenden tot aan het voorhoofd, en bedekt het lichaam geheel, op uitzondering van het puntje van de neus. De openingen voor de ogen zijn omrand met een ribbelsteek 1/1 (één steek rechts, één steek averechts) en in de rondte gebreid.

Terwijl men Sonia, de secretaresse van Kwabbernoot (die Guust het eerste zag in een hoekje van de gang), probeerde bij te brengen, legde Guust ons uit dat hij persoonlijk het patroon van dit revolutionaire kledingstuk heeft ontworpen.

Dezelfde dag nog werd hij opgemerkt door een Amerikaanse regisseur, en besprekingen zijn gaande om binnenkort een film te draaien met Guust in de hoofdrol. Het scenario zou spelen in Tibet en onze medewerker moet een semi-legendarisch personage uitbeelden, dat, zo vernemen wij, de eenzaam sneeuwwitte bergen onveilig maakt.

•

ZEG NIET : een wibbelsteek
MAAR : een ribbelsteek

MEDEDELING

De leden van het personeel die met bemodderde gymnastiekschoenen binnenkomen, worden vriendelijk verzocht hun voeten te vegen op de daarvoor bestemde mat, ten einde de schone gangen niet te bevuilen en de concierge geen onnodig werk te bezorgen. Deze heeft wat anders te doen.

(getekend) :
Jan Netteman, concierge.

In plaats van stompzinnige mededelingen op te hangen, zou de concierge er goed aan doen de kantoren beter schoon te houden. Het is hier een echte smeerboel.

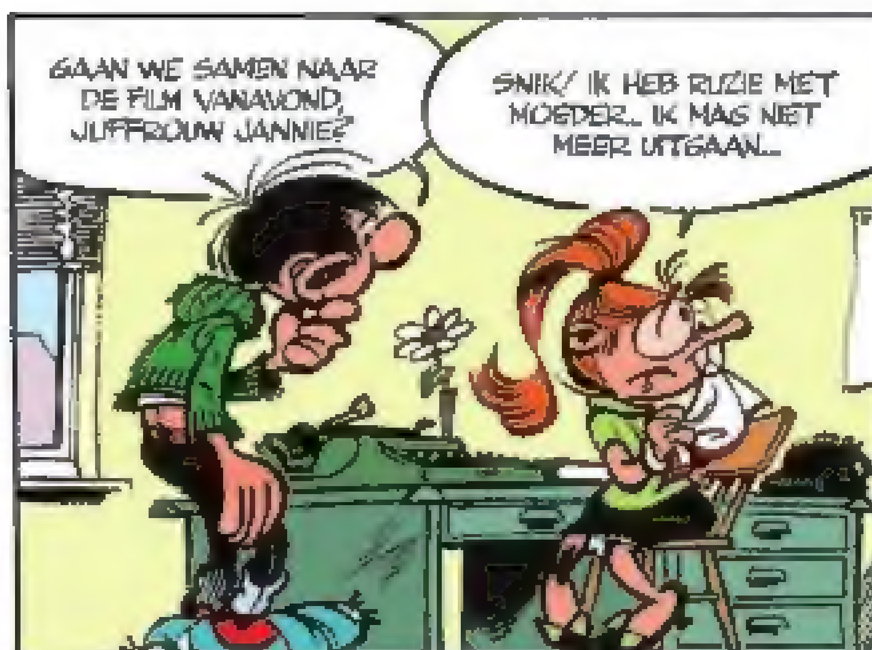
(getekend) :
Guust.

ONZE medewerker Guust, wiens vindingrijke geest eenieder bekend is, heeft een ingenieus toestel uitgedacht, waarmee het mogelijk is tegelijkertijd zijn baard te scheren en koffie te malen. Het is een klein electrisch motortje, waarop aan het ene eind een electrische scheerkop zit gemonteerd en aan het andere eind een koffiemolen. Het geheel weegt niet meer dan acht kilo.

Guust heeft een woordenwisseling gehad met Kwabbernoot toen hij deze een aan het nieuwe apparaat onttrokken brouwsel aanbood :

« Weet je, Kwabbernoot, de koffie die ik met mijn machientje zet, is haarfijn voor mekaar, hoor ! »

HOE SLIM GUUST IS, ZIE JE OP DE VOLGENDE PAGINA

OOOOH, MENEER GUUUUST! HOE VERZINT U HET TOCH ALTIJD?!
OEPS, NU LAAT IK MIJN DUBBELZES VALLEN..
SOPHI
BAARD en KALE
LIDO

In het nummer 1435 van 14 oktober 1965 verschijnt de eerste aflevering van De Bravo Brothers, *een verhaal van Robbedoes en Kwabbernoot waarin Guust een prominente hoofdrol speelt.*

Onze medewerker Guust, die bekend staat om zijn streven naar perfectie, heeft geprobeerd het jongste product van zijn vernuftig brein aan de muur van zijn kantoortje op te hangen.

Dit is, zoals iedereen al bekend is, een combinatie van scheerapparaat en koffiemolen. Om de steun van het toestel aan de muur te kunnen bevestigen, maakte hij allereerst gebruik van een boormachine, die hij gebouwd heeft uit onderdelen van een Harley-Davidson-motor. De heer Kwabbernoot, gealarmeerd door het lawaai en de sterk riekende uitlaatgassen, haastte zich naar het vertrek van zijn buurman om daar te constateren dat de boormachine in de muur een rond gat had gemaakt met een middellijn van twee centimeter en een niet meer te peilen diepte.

De heer Kwabbernoot heeft onmiddellijk opdracht gegeven het oorverdovende lawaai te stoppen en het °°/o§°+! gat te dichten. Zijn woorden waren echter door het motorgeronk voor Guust onverstaanbaar, waardoor deze ten onrechte meende dat hem gevraagd werd om nog een °°/o§°+! gat te boren. Toen hij zijn machine verplaatste, richtte hij ze ongelukkigerwijze op zijn medewerker, die daardoor bijna een °°/o§°+! gat kreeg in zijn das, zijn jasje, zijn overhemd en zijn adamsappel. Nadat het slachtoffer weer wat tot zichzelf en de machine tot stilstand was gekomen (de brandstof was op), heeft Guust aan de heer Kwabbernoot gevraagd of hij nu wèl of niet dat tweede °°/o§°+! gat moest maken met zijn boormachine. Waarop de heer Kwabbernoot op ondubbelzinnig en op besliste toon zijn collega een waardevolle suggestie heeft gegeven voor de practische toepassing van zijn °°/o§°+! boormachine.

Met grote nieuwsgierigheid wachten we nu op het gevolg, dat Guust aan deze suggestie zal geven.

*

ZEG NIET :
Mijn voet doet pijn
MAAR :
Mijn voet doet geen pijn meer

DE STOMME VRAGEN VAN GUUST :
Blijft water drijven ?

Guust is er, in zijn onophoudelijke speurtocht naar originele ideeën, in geslaagd clandestien binnen te dringen in de Renaultfabrieken te Flins. Clandestien, want Guust weet hoe weinig fabrieksdirecteuren originele ideeën op prijs stellen.

Hij is in een carrosserie geklommen, teneinde jullie alle verschillende etappes van de montage te kunnen beschrijven.

Bij zijn terugkomst hebben wij allen hartelijk gelachen. Maar na drie dagen begint het ons nu toch wel wat de keel uit te hangen. Zou een van onze lezers ons kunnen vertellen hoe je in de oven verharde synthetische verf weg kunt nemen ?

De aanwezigheid van een blauw gemetalliseerd individu in het kantoor kan de goede reputatie van Robbedoes grote schade berokkenen. Vooral als die klungel er nog behagen in schept zichzelf in de was te zetten en te doen glimmen.

Bij een bekend Frans gasbedrijf zorgde deze tekening voor de nodige commotie, omdat Frans gas niet kan ontploffen. Als compensatie voor "geleden schade", eiste de directie van Gaz de France (vandaag Engie) de publicatie van een reeks 'informatieve' artikelen. Om de draak te steken met de absurde eisen van reclamejongens voerden Knuvelder Platanen & Zoon de daaropvolgende weken promotie voor hun bruggen.

Meer over het **/₀§*+! gat

Onze lezers zullen zich zonder twijfel nog het gat herinneren dat Guust onlangs in de muur van zijn kantoortje met een boormachine van eigen vinding heeft aangebracht. Kwabbernoot heeft onmiddellijk geëist dat het **/₀§*+! gat zou worden gedicht. Daarop heeft Guust, onder de sceptische blik van Kwabbernoot, een flinke hoeveelheid cement gemaakt. Kwabbernoot vond het onzinnig hele kilo's cement te verknoeien om een **/₀§*+! gat met twee centimeter diameter dicht te stoppen... Guust legde hem uit dat hij er water bij moest gieten omdat het goedje niet vloeibaar genoeg was, en dat hij daarna weer cement toe moest voegen omdat het te vloeibaar was, en als Kwabbernoot dacht dat het zo makkelijk was, hij dan zelf maar dat **/₀§*+! gat moest dichten.

Toen Meneer Dupuis die avond om 10 uur op de zesde verdieping een kijkje kwam nemen (hij vroeg zich verbaasd af waarom het licht zo laat nog brandde), trof hij een dol geworden Kwabbernoot, die toezicht hield op het werk van Guust. Kwabbernoot legde Meneer Dupuis uit, dat Guust niet vertrekken mocht alvorens het **/₀§*+! gat zou zijn gedicht, dat hij al meer dan twee grote bakken cement in het **/₀§*+! gat gegooid had, maar dat het **/₀§*+! gat nu nog steeds niet gedicht was.

Meneer Dupuis heeft daarop Kwabbernoot aangeraden zich niet te veel op te winden, omdat Guust toch zijn best deed en alles wel weer in orde zou komen. Op dat moment was Guust even onhandig ; hij liet een grote troffel cement vallen op het pak van Meneer Dupuis, die zich juist naar een receptie op de ambassade wou begeven.

Meneer Dupuis zei daarop alleen « **/₀§*+! »

•

ZEG NIET : trompetschuif

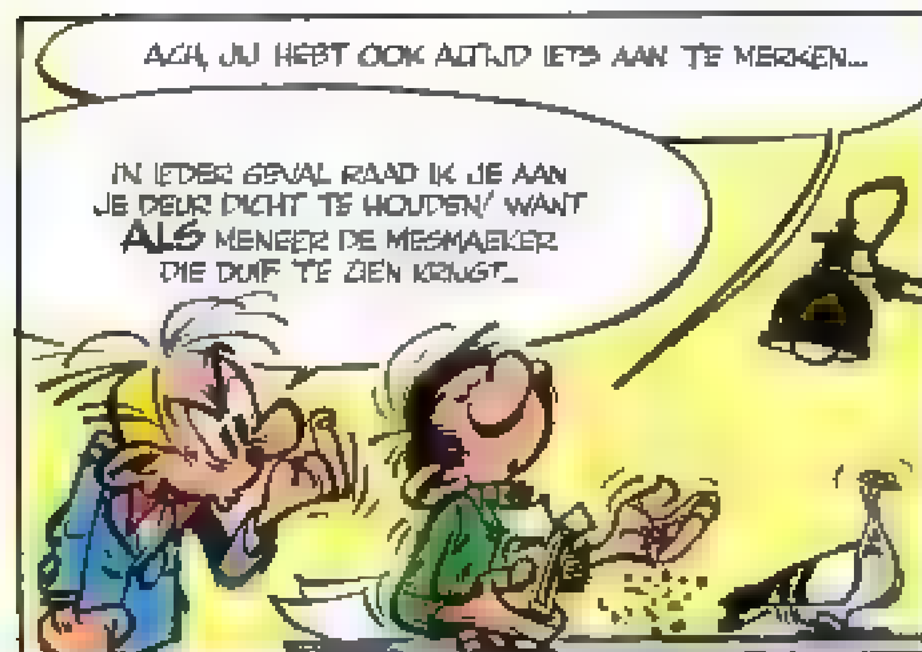
MAAR ZEG : schuiftrompet

MEDEDELING : De persoon die de gewoonte heeft om met een vuile vinger op de knop van de zesde etage te drukken, wordt verzocht ze te reinigen alvorens de lift te verlaten. (getekend) : Jan Netteman, concierge.
N.B. : Kan er geen wastafel in de lift worden aangebracht ? (getekend) : Guust.

ONZE LEKKERE RECEPTEN

De hagelslagomelet is gemakkelijk klaar te maken met slechts weinig ingrediënten : twee eieren (bij voorkeur vers), zout, peper en vijftig gram chocoladehagelslag. Klop de eieren, na ze van hun [illegible]al te hebben ontdaan. Voeg zout en peper toe. Giet dit in een vette bakpan en voeg onmiddellijk de hagelslag toe. Als de omelet geel-bruin is, is ze klaar. Men kan haar ook met rum flamberen. Het verdient weinig aanbeveling de rum te vervangen door licht ontvlambaar vlekkenwater, zoals Guust geprobeerd heeft, en daarbij het flesje te dicht bij de vlam te houden. Zo vernemen wij althans van de Heer Alfons Waterman, kapitein van de brandweer.

Heet van de Redactie

Je zult je zeker nog wel herinneren met wat voor moeilijkheden Guust te kampen had toen hij het gat moest dichten dat in de muur van zijn bureau zat : Hij had ongeveer 204 Kg cement nodig om dat "*-!* ! gat te dichten, en Guust en Kwabbernoot braken er zich het hoofd over waar al dat cement gebleven kon zijn. Een aangetekende brief, die vanmorgen binnenkwam, bracht opheldering in dit raadsel.

Deze brief was afkomstig van de firma Knuvelder, Platanen & Zonen. Het hoofdkantoor van deze firma ligt in het gebouw dat naast onze redaktie ligt. En de brief vertelde ons dat een grote hoeveelheid aandelen, obligaties, deviezen en andere waardepapieren volkomen waardeloos waren geworden en dat de oorzaak daarvan bij ons te zoeken was. Inderdaad, als gevolg van bepaalde handelingen die de firma Knuvelder, Platanen & Zonen beschouwden als te wijten aan nalatigheid en niet aan moedwilligheid, had een lid van ons personeel niet alleen de tussenmuur van de twee bureau's doorbroken maar ook de achterkant van de brandkast die tegen deze muur stond. Een flauwe grappenmaker had vervolgens door dit gat een indrukwekkende hoeveelheid cement gestort. De firma Knuvelder, Platanen & Zonen, die op het punt stond naar de bank te gaan om daar bepaalde aandelen te verkopen en dividenten te innen, kwam voor de moeilijkheid te staan dat de dividendencoupons slechts met een pikhouweel uit de brandkast konden worden gehaald.

Toen Guust van de feiten op de hoogte werd gebracht, bood hij meteen edelmoedig aan om aan de firma Knuvelder, Platanen & Zonen zijn nieuwe boormachine van eigen vinding uit te lenen. Tegen deze machine zijn zelfs de meest weerbarstige materialen niet bestand. Wij weten nog niet wat de firma Knuvelder, Platanen & Zonen op dit voorstel te zeggen heeft.

●

ZEG NIET
Een aangeketende brief ..
MAAR
Een aangetekende brief.

PERSVERS

Het laatste ongerijmde idee van Guust is het volgende : een draad spannen tussen het raam van zijn bureau naar dat van de overkant. Wij vragen ons wel eens af waar hij het vandaan haalt.

Adolf Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, vraagt ons te willen mededelen dat verwarmingssystemen, die volgens een doe-het-zelf-systeem van eigen vinding zijn samengeknutseld uit oude onderdelen van een bromfietsmotor, niet altijd voldoende veiligheid bieden. Vooral als het hier gaat om het aanbrengen van een gasleiding aan de cilinder van een bromfiets, waarvan de ribben moeten fungeren als radiator. Dit kan alleen maar gedaan worden als men er volkomen zeker van is geen lekken te hebben.

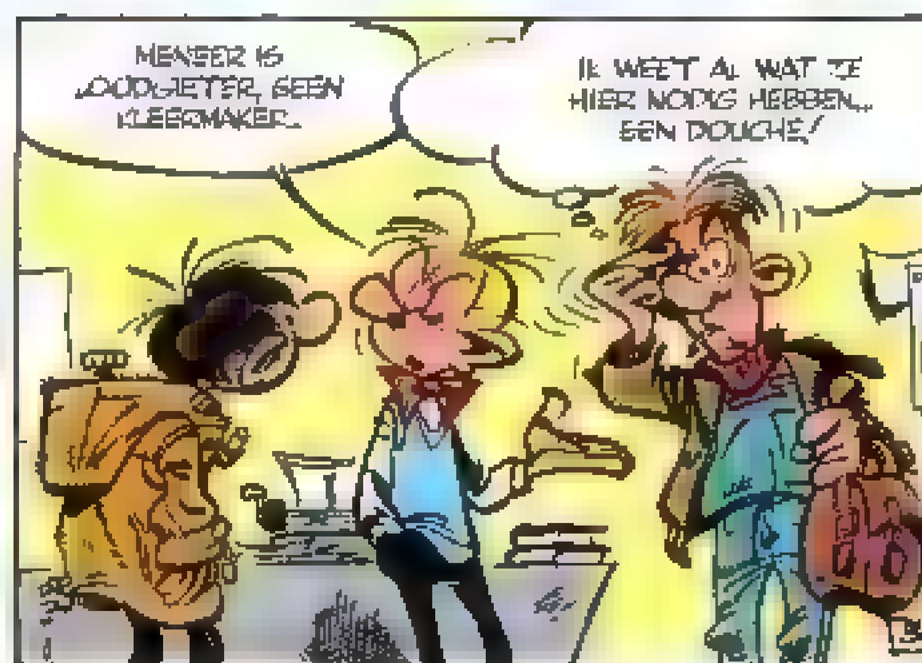

Heet van de Redactie

GEVONDEN VOORWERPEN

Zoals gewoonlijk bezeten door zijn wetenschappelijke belangstelling, heeft onze medewerker Guust besloten een draad te spannen tussen het raam van zijn bureau en het raam van het bureau dat aan de overkant van de straat op de zesde etage ligt.

Vraag ons niet naar het doel van deze onderneming : Guust heeft altijd redenen die met de rede niets te maken hebben. Kortom, hij had de medewerking van Joost, de jongste bediende bij Smith. De ramen van zijn bureau kijken uit op die van Guust, en beiden houden lange gesprekken door middel van tekens of door de open vensters (het wordt soms wel fris op kantoor !). Hij wist Joost over te halen om uit zijn raam een kluwen touw te laten vallen waarvan het uiteinde stevig aan een bureautafel was vastgemaakt. Toen is Guust onder het een of ander voorwendsel naar beneden gegaan, heeft de kluwen touw opgeraapt en is weer naar boven gegaan. Ondertussen rolde hij de kluwen touw achter zich af. Om geen kracht te verspillen, heeft hij natuurlijk de lift genomen.

Hiermee laten wij bureauchef van Joost-van-Smith-aan-de-overkant weten dat, als hij een kortelings verdwenen schrijfmachine Remington-Noiseless, model 1935, zoekt, hij die bij de concierge van Robbedoes in ontvangst kan nemen. Die heeft dat ding namelijk gevonden toen het door onze ontvangsthal schoof aan het eind van een stuk touw. Niet te geloven hoe stevig die schrijfmachines zijn.

ZEG NIET $CO_2H\text{-}C_6H_4\text{-}O\text{-}CO\text{-}CH_3$
MAAR ZEG : een aspirientje

SCHADEVERGOEDING

In verband met de schade die werd toegebracht aan de Firma Knuvelder, Platanen & Zonen door de onhandigheid van een van onze medewerkers welke een aanzienlijke massa Portland-cement in de brandkast van deze firma had gedeponeerd, verplicht Robbedoes zich om als schadevergoeding gedurende drie maanden op deze plaats kosteloze reclame te maken voor deze firma. Wij vragen al onze lezers om deze publiciteit te verspreiden en er al hun vrienden en kennissen van te laten profiteren.

Voor al uw hangbruggen
KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN
Het enige adres !

NOG EENS DE DRAAD

Guust, onze medewerker, heeft nog steeds niet zijn idee opgegeven een touw te spannen tussen het raam van zijn bureau op de zesde verdieping en het raam van het bureau dat er aan de overkant van de straat net tegenover ligt. Hij heeft zich dus in verbinding

> Degene die stomme dingen op deze muur schrijft, wordt verzocht met zijn stommiteiten op te houden
> getekend Jan Netteman conciërge
>
> Mogen er mededelingen opgehangen worden ?
>
> getekend GUUST

ZEG NIET : twee olifanten MAAR ZEG : een oliestel

●

gesteld met Joost, de loopjongen bij Smith, en hem over de telefoon gevraagd zijn ramen open te doen. Daarna heeft hij

1) pijl en boog uit een kast gehaald
2) het einde van een kluwentouw aan de pijl vastgemaakt ,
3) de pijl tegen de pees van de boog gezet en deze gespannen ,
4) de pees losgelaten

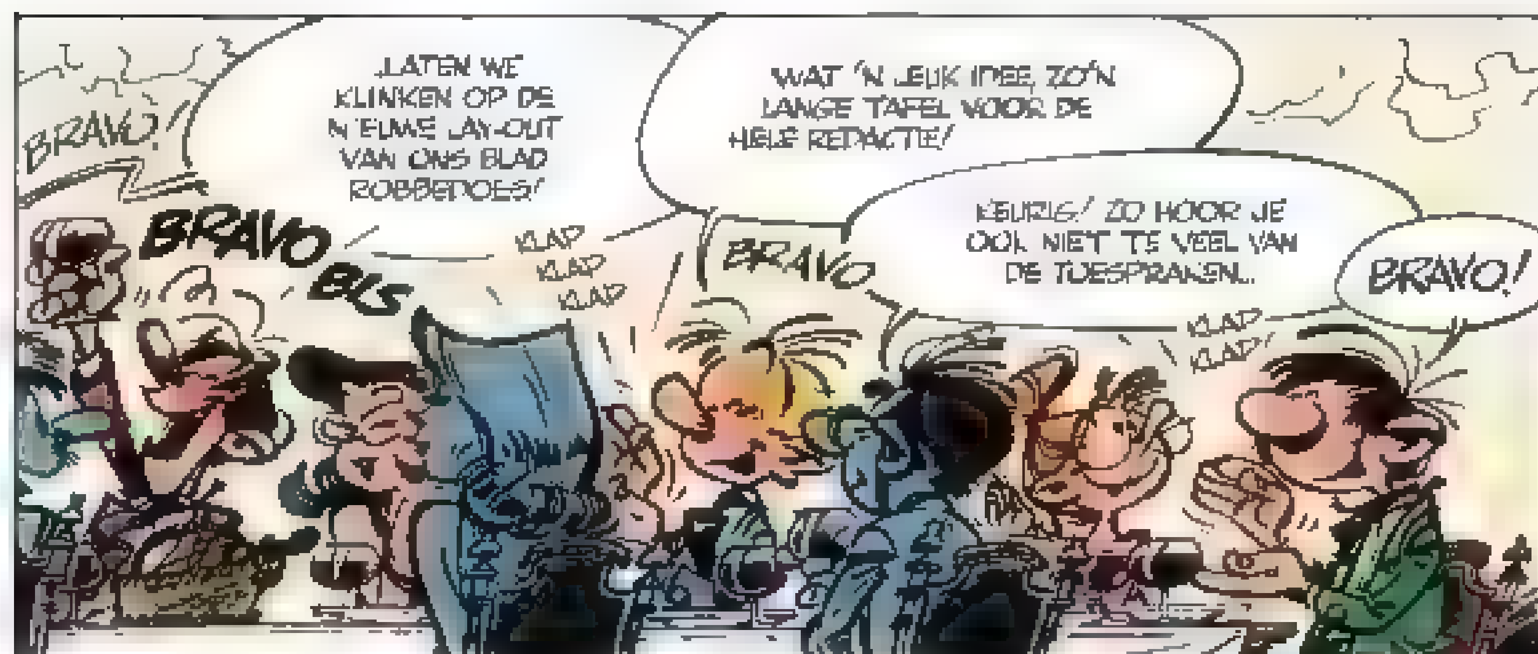
De pijl schoot weg, met daaraan de draad die nog steeds opgerold was, en boorde zich in de lading van een open vrachtwagen die juist voorbijkwam. De kluwentouw wikkelde zich langzaamaan af en wikkelde zich om de verkeerslichten die op de hoek van de straat staan.

Vanuit ons venster konden we de verbouwereerde politieagent gadeslaan die toen hij om de verkeerspaal een touw vond vastgeknoopt met daaraan een pijl waaraan een haring zat — juist, het was de wagen van een vishandel — met luide stem vroeg wie de idioot was die met een pijl uit vissen ging en zijn vangst dan zomaar op de weg liet slingeren.

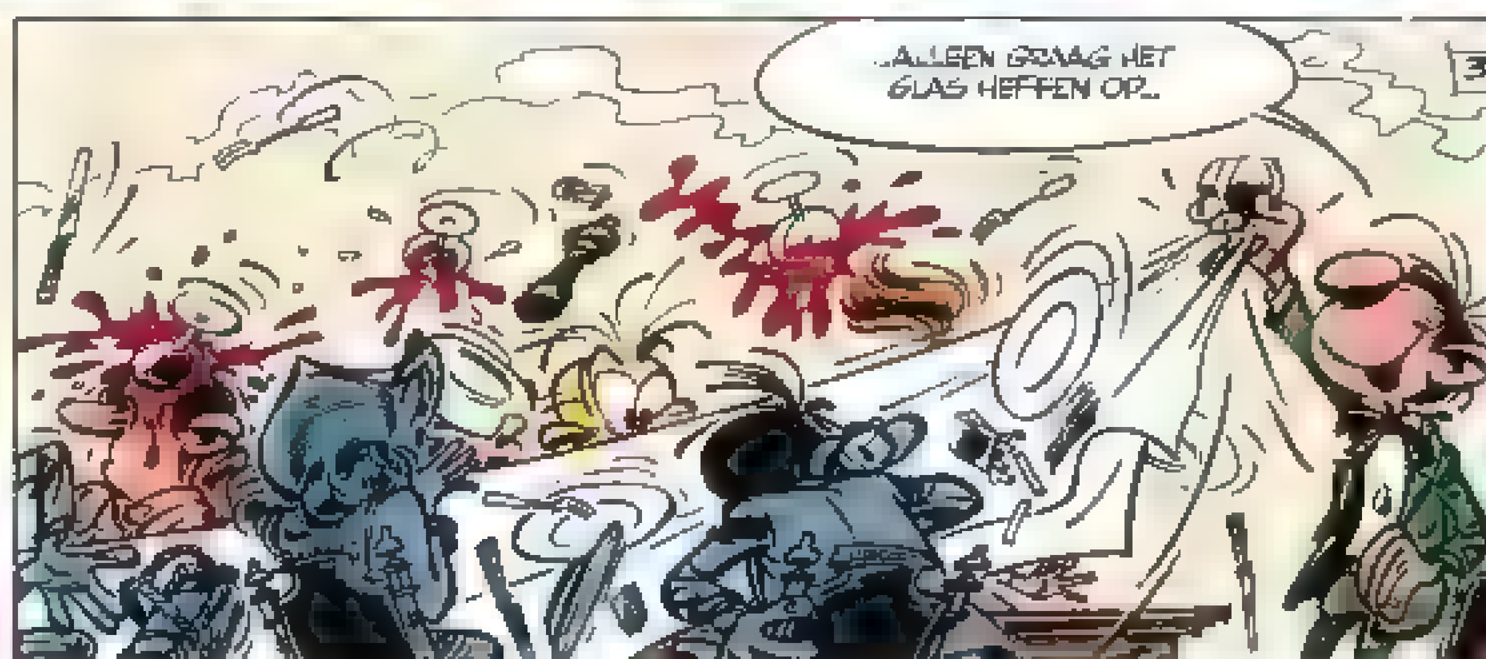
Waarom elders zoeken ?
Alleen
KNUVELDER,
PLATANEN & ZONEN
leveren
kwaliteits-zweefbruggen !

Heet van de Redactie

Nog steeds de draad

Met een geduld, dat hij ook maar eens tijdens z'n dagelijkse werkzaamheden ten toon zou moeten spreiden, blijft Guust koppig proberen een draad te spannen tussen zijn venster en dat van een van de bureaus van Smith, onze overbuur, eveneens op de zesde verdieping.

Om zijn doel te bereiken, maakte hij deze keer gebruik van een wel heel bijzondere methode, die sindsdien bij ons de naam Willem-Tell-techniek heeft gekregen. Guust vraagt aan Joost-van-Smith-aan-de-overkant om zijn ramen wagenwijd open te zetten, wat in die bureaus wel een groot aantal verkoudheden moest opleveren. Daarna bevestigt hij een draad aan een pijl die hij met behulp van een boog afschiet.

ZEG NIET :
een paardje op een heuvel
MAAR ZEG :
een tophit

Jammer genoeg hebben wij ons genoodzaakt gezien zijn experimenten bij de tweede poging af te breken. De pijl met de draad kwam terecht tegen de ruit van een appartement dat een verdieping lager ligt dan Smith. De ruit ging prompt aan diggelen. De hier wonende bokser hoefde met het blote oog de aan de pijl vastzittende draad maar te volgen om te zien dat die uit onze redactie kwam.

Guust moest net op dat ogenblik even weg voor een héél dringende boodschap. Daardoor genoot Kwabbernoot de eer de kwade bokser te mogen ontvangen. Deze eiste een flinke financiële vergoeding voor de morele klap die hij door dit incident had opgelopen.

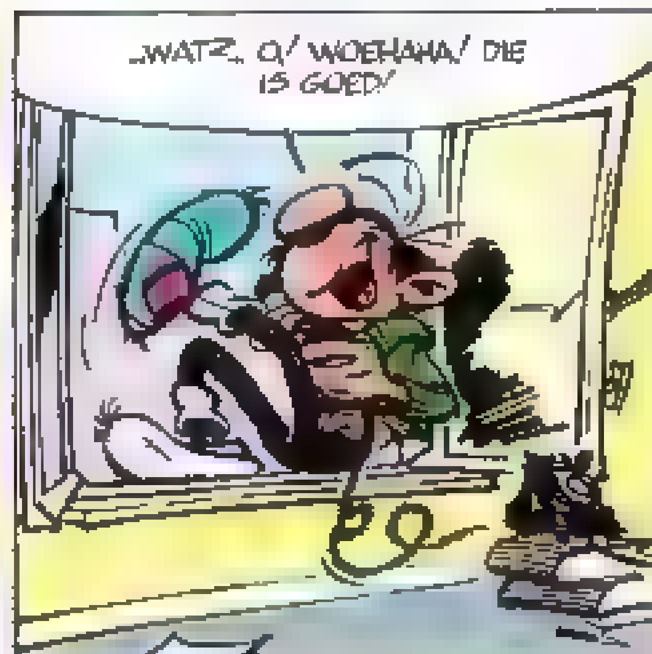
Volgens de in de redactie in omloop zijnde geruchten schijnt een ruit bij een zwaargewicht nogal prijzig te zijn.

Naar aanleiding van het beginnende brandje dat in de loop van de week in een van onze redactielokalen de kop opstak, deelt Alfons Waterman, kapitein van de plaatselijke brandweer, mee dat bepaalde lieden er beter aan zouden doen de bereiding van gepofte kastanjes over te laten aan vaklieden die overigens meestal in de open lucht werken.

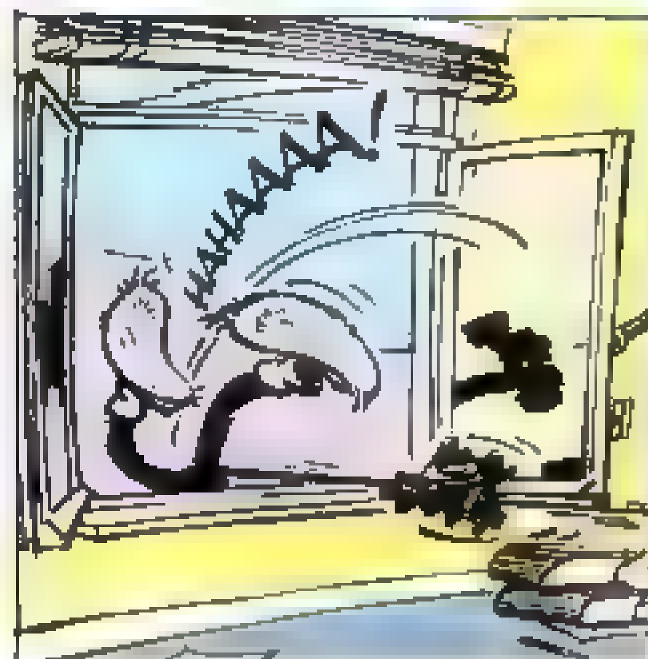

Een loopkraan kan goed zijn
Maar een loopkraan geleverd door KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN is stukken beter !

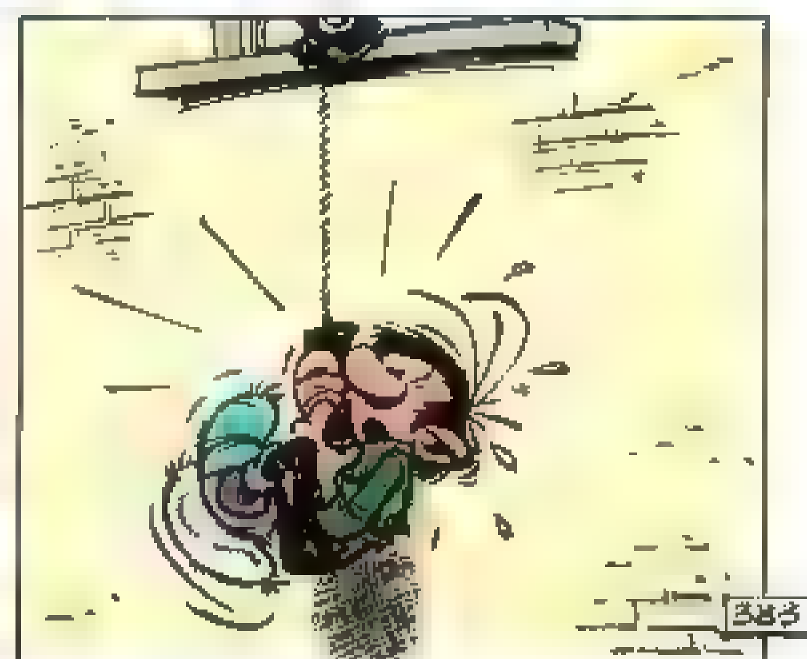

Heet van de Redactie

PROCES-VERBAAL

Wij, ondergetekenden Vondelaar, Joost, brigadier en Klapperkaak Arie wijkagent geven kennis van de volgende feiten.

Heden omstreeks 15.33 uur in de namiddag rijdende op aan de reglementen beantwoordende tweewielige voertuigen, werd onze aandacht getrokken door het gedrag van een gewoon burger gezeten in het midden van de rijweg en zodoende een gevaar vormend voor het verkeer. Bij nadere ondervraging bleek de persoon, die in zijn handen de uiteinden van twee touwen met een geschatte diameter van 4 millimeter vasthield welke in verbinding stonden met twee vensters op de zesde verdieping van twee tegenover elkaar liggende gebouwen en gelegen aan bovengenoemde verkeersweg, te heten : Flater, Guust, van beroep kantoorbediende.

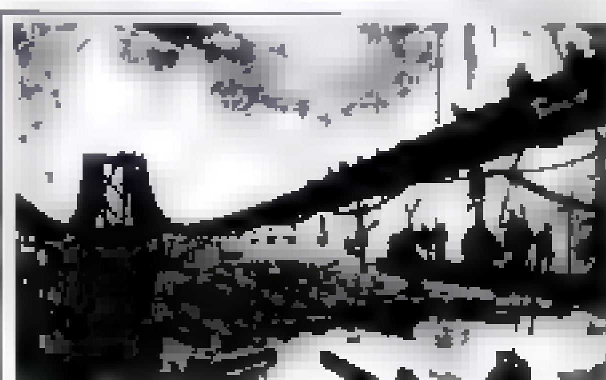
Als beweegreden voor deze houding gaf hij ons zijn wens op om het raam van zijn bureau door middel van genoemde koorden te verbinden met het raam van een der bureaus aan de overkant. Teneinde dit te bereiken had hij een medeplichtige uit bedoeld bureau gevraagd het uiteinde van de helft van de draad uit zijn bureauraam te hangen; het andere einde leidde naar bedoeld persoon's eigen bureau. De verdachte voegde hieraan toe dat hij de twee uiteinden snel met elkaar wenste te verbinden en dat het dan « gedaan was ». De brigadier gelastte de overtreder de rijweg na het voltooien van zijn voornemen zo snel mogelijk te ontruimen en waarschuwde hem dat hijzelve in persoon na enige minuten zou terugkomen teneinde zich ter plaatse ervan te overtuigen dat de openbare orde niet meer zou worden verstoord door voetgangers die zich op het doorgaans voor voertuigen gereserveerde weggedeelte ophouden.

Wij vervolgden onze ronde en konden terugkerende langs dezelfde weg na een tijdsduur van enkele minuten constateren dat de heer Flater niet meer ter plaatse aanwezig was. Maar precies op het ogenblik waarop brigadier Vondelaar met zijn fiets de draad passeerde die nog steeds op de grond lag en met de uiteinden naar de bovengenoemde vensters liep, werd die plotseling opgetrokken en de fiets met de zich daarop bevindende brigadier Vondeling bevond zich toen [illegible] op een hoogte van naar schatting vier meter. Erin slagend zijn evenwicht en koelbloedigheid te bewaren, vond de brigadier in het zadel de tijd om aan het individu dat op zo'n ongelegen tijdstip het touw optrok de opdracht te geven hem weer naar zijn oorspronkelijke positie terug te brengen. Ongelukkigerwijze was [illegible] van de draad niet voldoende om de uitvoering van deze opdracht te [illegible] brengen. Hij brak in het midden door, zodat de fiets en de brigadier op een onprettige wijze kennis maakten met de grond. Geholpen door zijn goede reflexen landde de brigadier zonder al te veel schade op de rijweg, maar desalniettemin zal hij toch een dokter moeten raadplegen om de ernst van zijn kneuzingen te laten onderzoeken. Hetzelfde kan niet gezegd worden van de fiets waarvan de wielen door de schok volkomen omgebogen zijn. De heer Flater erkende het daderschap van dit touwtrekken in de volgende bewoordingen:

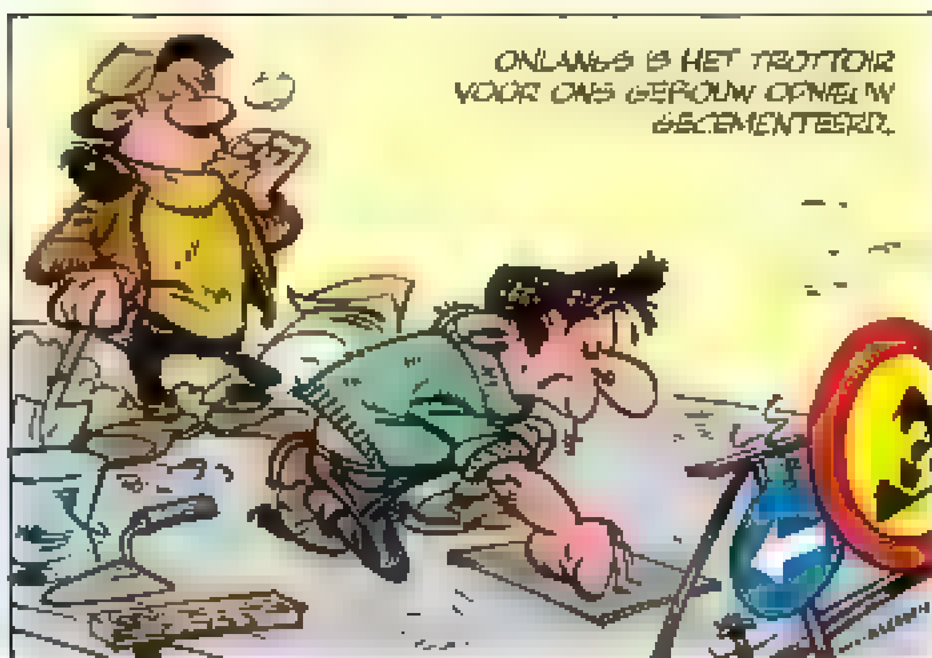
« Nee maar ! Jullie lijken wel gek om met je fiets mijn touw te breken net als ik dat omhoog wil trekken! »

Gelezen, [illegible] getekend
Onleesbaar

**Zoekt u een prima brug ?
Wend u dan tot KNIJFELDER
PLATANEN & ZONEN
Reductie op aankoop
van grote aantallen.**

Heet van de Redactie

OPEN BRIEF AAN DHR. DEMESMAEKER

Waarde heer Demesmaeker,

De gehele Robbedoes-redaktie biedt u bij deze haar welgemeende verontschuldigingen aan voor het voorval dat zich gisteren heeft afgespeeld. Onze verklaring zal u misschien doen begrijpen dat het hier geen aanslag op uw leven betrof — zoals u gisteren veronderstelde — noch een moedwillige vernieling van uw eigendommen. In werkelijkheid gebeurde er het volgende : een van onze mede-

werkers, die met een zekere wetenschappelijke geest is begiftigd, heeft geprobeerd een touw over de straat te spannen ter hoogte van de zesde verdieping. De bedoeling was — naar we achteraf hebben vernomen — om met behulp van een katrol de vreemdste voorwerpen over dat touw naar het raam van Joost-bij-Smith-aan-de-overkant te transporteren. Als één uiteinde van het koord wordt opgeheven begint de katrol namelijk door de zwaartekracht naar het andere uiteinde toe te lopen. Deze medewerker nu was die middag van plan om zo een fles limonade aan een katrol, waarvan het wieltje gevormd werd door een stuk uit een metalen bouwdoos, naar de overkant te laten lopen. Jammer genoeg heeft hij daarbij geen rekening gehouden met de knoop die midden in het touw zat en die de katrol liet ontsporen net op het ogenblik dat uw nieuwe auto onder dit gewrocht doorreed. U kunt ons geloven dat wij onze medewerker wegens zijn onachtzaamheid behoorlijk de oren gewassen hebben en tevens dat zoiets niet meer zal voorkomen. De reparatiekosten van de wagen komen vanzelfsprekend ten laste van het weekblad. Wij hopen te kunnen rekenen op uw bereidwilligheid na de reeds gisteren aangeboden verontschuldigingen die wij op deze plaats nog eens herhalen, en wij wensen dat de geest van Vrede op aarde die in deze dagen zoveel mensen bezielt, u ertoe zal brengen het voorstel nog eens te herzien dat u gedaan hebt in verband met het mogelijke gebruik van de contracten.

Bovendien maken wij van deze gelegenheid gaarne gebruik om u een gelukkig uiteinde toe te wensen,

De Redactie.

ZEG NIET :
De doodgraver is even weg.
MAAR ZEG :
Hij is uit-zonder-lijk.

FLATERS IN KLEUREN

Wat een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Juffrouw Jannie vroeg aan Guust voor haar een spuitbus haarlak mee te brengen net op het ogenblik dat Guust op het punt stond een spuitbus met blauwe verf voor het linker voorspatbord van zijn wagen te gaan halen. Het kon niet anders of het moest gebeuren. Onze koperblonde Jannie is nu blauw, zowel haar haren als van woede. Nu moet er wel bijgezegd worden dat Kraaier niet zo stom had moeten zingen "Twee ogen zo blauw, zo lief en zo trouw". Vooral niet omdat ze nog steeds de verfbus in haar handen had. De haren van juffrouw Jannie hebben bijna hun oorspronkelijke kleur weer terug, maar het gezicht van Kraaier heeft nog steeds een verdacht kleurtje, alle mogelijke wasmiddelen ten spijt. Het is een grappig gezicht, maar niet voor hem.

Kwabbernoot.

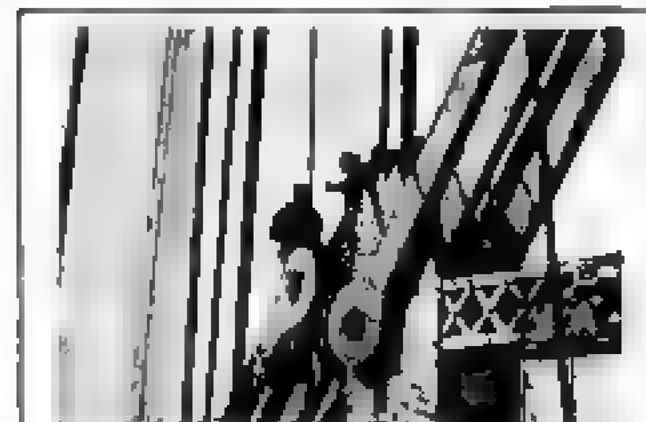
●

Een klein ongelukje in het kantoor van Guust. We hoorden dat Kwabbernoot de kamer — voorbehouden aan onze werkschuwe held — binnenging en daar uitriep

« Nu wordt ie helemaal goed ! Die zet een verfspuitbus op een brandend gaskomfoor ! »

Daarna hoorden we een dofte knal en een schreeuw. Kwabbernoot tuimelde naar buiten, zijn kleren waren door de luchtdruk van zijn lijf gerukt. Bovendien stond hij er gekleurd op : aan de ene kant zo wit als een laken, aan de andere kant prachtig koningsblauw.

Vervanger.

LET BIJ AANKOOP VAN EEN BRUG GOED OP HET MERK KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN STAAN GARANT VOOR DE ALLERBESTE KWALITEIT SPECIALE PRIJZEN OP FEESTDAGEN.

A3

OPLETTENDE BRANDWACHT

Grote opwinding gisteren op de hoek van de straat. Twee brandweerwagens met loeiende sirenes blokkeerden het verkeer. Een kringetje brandbestrijders waaronder de indrukwekkende gestalte van Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, opviel, stonden om een brandmelder. Aan de ene kant onze medewerker Guust, die vergezeld was van een enigszins verfrommelde kerstboom, en aan de andere kant brigadier Vondelaar van de plaatselijke politie. We hebben de verklaringen van brigadier Vondelaar kunnen beluisteren (nadat een schraperige brandweerman de sirenes had afgezet).

« Ik deed zoals gewoonlijk mijn ronde met waakzaam oog, toen daarin plotseling de top van een naaldboom terecht kwam, die gedragen werd door dit individu. (De politieman wees hierbij naar Guust.) Ik wilde dit gevaarlijke voorwerp in beslag nemen, maar door een onhandige beweging trok ik aan de voet in de vorm van een kruis — zoals ik nu doe — waardoor dit ding het glas brak van de brandmelder en achter de brandhaak bleef zitten — zoals ik nu voordoe — en omdat ik trok, gebeurde er dit — zoals ik nu doe. »

« Niet trekken, domoor ! » schreeuwde kapitein Waterzat.

Jammer genoeg was het al te laat. Brigadier Vondelaar had weer aan het handvat getrokken. Vlak daarop konden we genieten van het aanzicht van drie met loeiende sirenes en gillende banden aanrijdende brandweerwagens die slechts anderhalve minuut nodig hadden om de plaats van oproep te bereiken. Wij zagen dat Guust zich stilletjes uit de voeten maakte net op het ogenblik dat een politiewagen toevallig voorbij kwam, en de daarin aanwezige agenten hun collega Vondelaar hielpen, die zich enkele tientallen zeer, zeer kwade brandweerlieden van het lijf moest zien te houden. Er ontstond een kloppartij tussen de aanhangers van de twee verschillende verdedigingskorpsen van openbare orde, gummiknuppels tegenover brandbijlen, maar dat duurde niet lang. Een van de brandweerlieden foeterde toen hij weer op zijn wagen klom.

« Het is schandelijk ! We waren net bezig onze kerstboom te versieren ! »

PERSVERS

Brand in de brandweerkazerne : een kortsluiting heeft de kerstboom van de plaatselijke brandweerkazerne in brand gestoken. De bezetting was niet aanwezig. De schade was aanzienlijk. Zeventien blusapparaten en twee pompen vielen aan de vlammen ten prooi. De politie wil een onderzoek instellen.

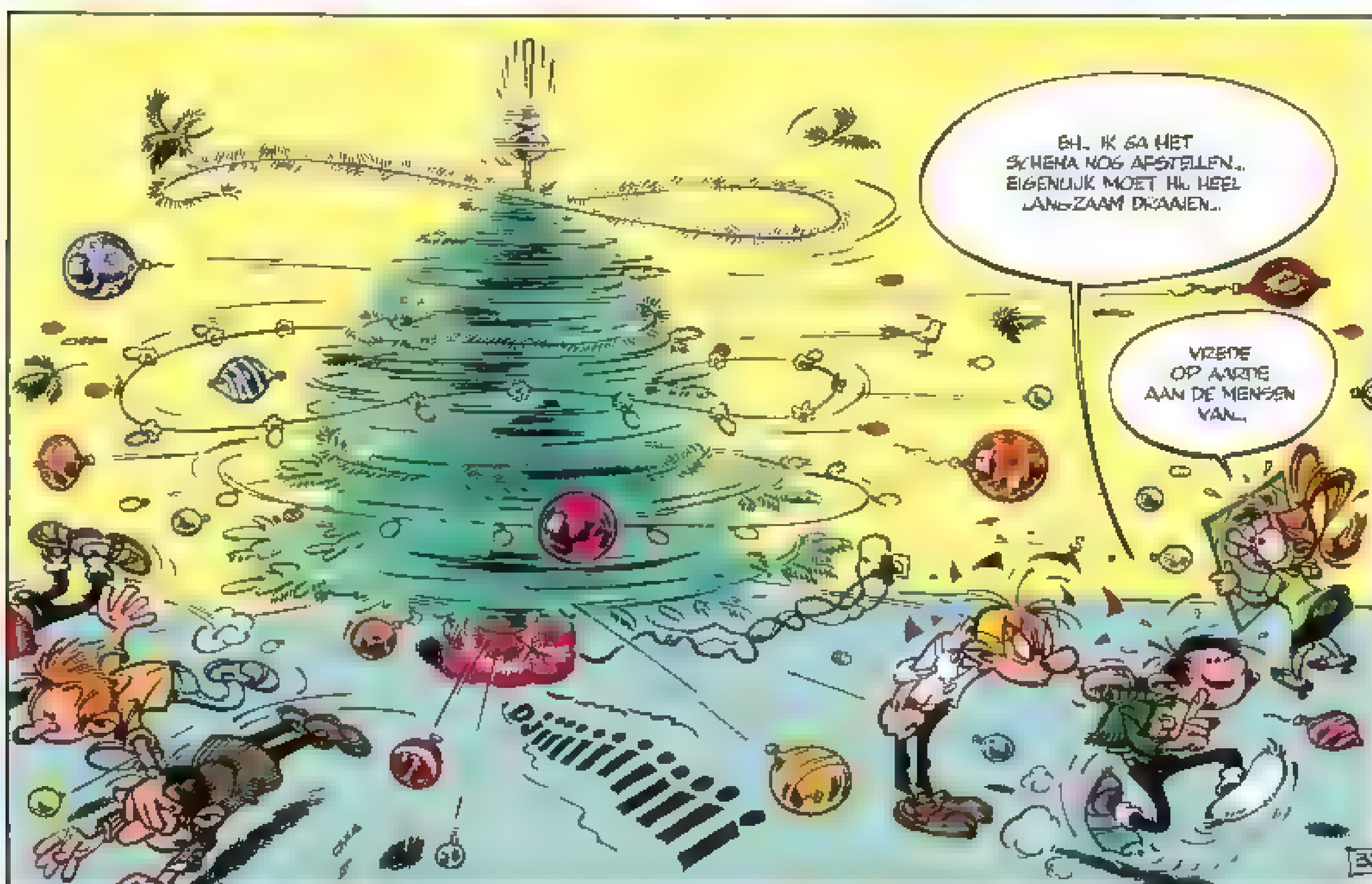

GUUST IS DE KERSTBOOM KLAAR?
JA, IK HEB VOOR DE VOET GEZORGD!

HET VERVELENDE AAN 'N KERSTBOOM DIE TEGEN DE MUUR STAAT IS DAT JE ALTIJD MAAR ÉÉN KANT ZIET MAAR DAAR HEB IK IETS OP BEDACHT, JUFFROUW JANNE...

IK HEB NAMELIJK GEEN GEWONE VOET ONDER DE KERSTBOOM GEZET... HIHIHI!
WEER ZO'N GEWELDIG IDEE VAN U, MENEER GUUST.

HEE! KOMEN JULLIE KIJKEN? DIT JAAR IS DE KERSTBOOM DE TROTS VAN ONZE REDACTIE!

JA, ZEG! PRACHTIG!
OH! LEUK!
BRAVO!
WACHT, JULLIE HEBBEN NOG NIET ALLES GEZIEN! GUUST, DOE DE LICHTJES 'NS AAN.
NU ZULLEN ZE PAS ECHT STAAN TE KIJKEN... HIHIHI!
385A

EH... IK GA HET SCHEMA NOG AFSTELLEN... EIGENLIJK MOET HIJ HEEL LANGZAAM DRAAIEN...
VREDE OP AARDE AAN DE MENSEN VAN...
DJIIIIIIIIIIIII
385B

Heet van de Redactie

WERELDGEBEUREN

Je herinnert je misschien nog wel dat begin november de grootste electriciteitsstoring uit de geschiedenis een gebied waar meer dan dertig miljoen mensen wonen — New York, het noordoosten van de Verenigde Staten en een gedeelte van Canada — voor uren in een diepe duisternis dompelde.

Twee Nederlandse lezers, Jan Hannessen en Peter Scholten, dachten dat zij enig licht (hihihi !) over de oorzaak van dit voorval konden werpen. De hele redactie bulderde van het lachen toen zij hun brief las.

« Mijne heren,

« Waarom hebt u de lezers niet in kennis gesteld van de voorgenomen reis van Guust naar New York ?

« Kan hij hier in Europa al niet genoeg met electriciteit knutselen dan dat hij naar de V. S. moet gaan om daar zijn talenten bot te vieren ?

« Maar toch een driewerf hoera voor onze flaterman, hij wordt van dag tot dag beter. Dit was werkelijk zeer geslaagd !

« Hopelijk zien we hem een dezer dagen eens naar Zwitserland vertrekken waar hij de witte steenkool toch een uitgebreid arbeidsterrein voor zijn invallen te vinden moet zijn.

« De beste groeten van twee toegewijde lezers.

« getekend

« Jan Hannessen, Peter Scholten »

Wij danken onze Nederlandse vrienden met hun grote verbeeldingskracht. Enkel Guust was hierover niet erg te spreken. Wij moesten hem dan ook het recht van verweer toestaan.

Kwabbernoot

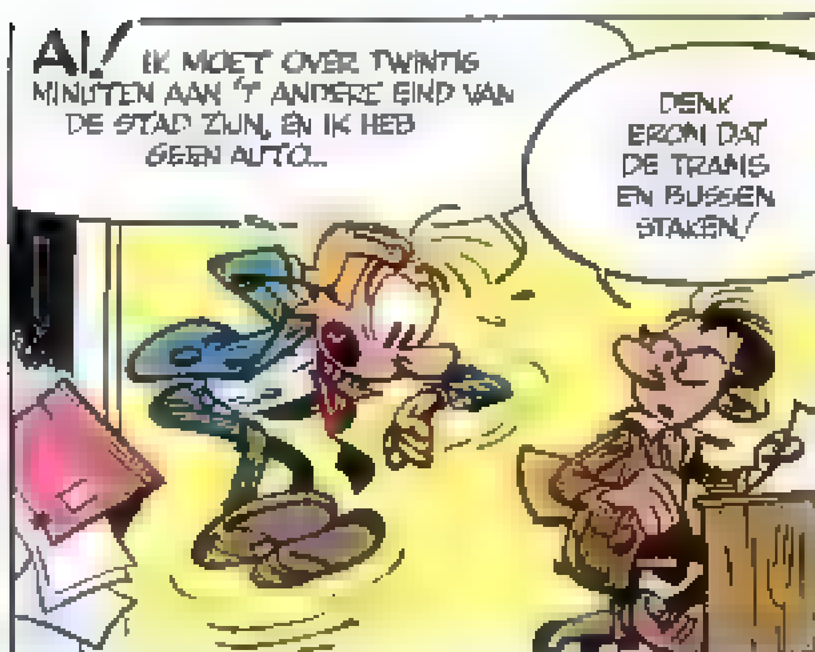
Nee maar, nu niet overdrijven !

Nu beginnen ze toch met me de ergste rampen aan te wrijven. En dat alleen omdat Kwabbernoot, Franquin en Jidéhem — drie [illegible] die ik oppig gevonden hebben om een flaterreputatie aan te meten. Misschien heb ik mijn naam niet mee.

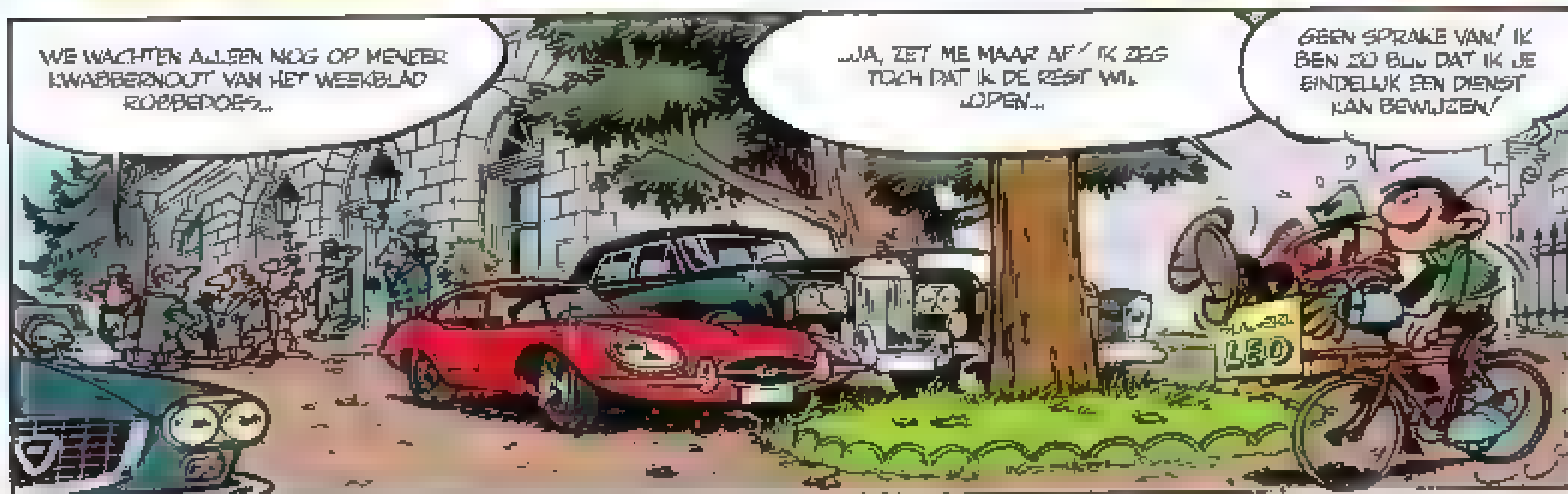
Maar ik begin het zat te worden. Nee, ik ben helemaal niet in Amerika geweest. Maar ik ga er wel binnenkort naar toe. Ik voer namelijk onderhandelingen met een paar mensen daar en wel op electriciteitsgebied. Begin november stuurde ik die mensen aan de overkant een revolutionaire bureauverwarmingslamp, die ik zelf uitgevonden en samengesteld heb. Zij zullen ze beslist uitgeprobeerd hebben en als ze in serie wordt aangemaakt, heb ik mijn fortuin gemaakt. En dan zet ik geen stap meer in dit vermaledijde kantoor waar ze me de ene flater na de andere laten slaan.

Guust

Heet van de Redactie

IJSPEGELS

Geef den keizer wat des keizers is... Guust is een doorzetter. Je herinnert je zeker de tegenslagen nog wel die Guust had met de draad die hij tussen zijn bureauraam en dat van Joost van Smith-aan-de-overkant wilde spannen. Wel, hij kreeg het voor elkaar. Met de hulp van Joost spande hij opnieuw een draad over de straat en trotseerde daarbij een ijskoude noordooster. Want het vroor dat de kop van Guust kraakte.

Hij had weer eens een idee. Hij begon met de draad wat te vieren zodat er een mooie harmonieuze bocht ontstond. Vervolgens [illegible] hij een waterketel op die hij aan de wastafel in de garderobe vulde. Toen begon hij langzaam en met een ijselijk geduld het water over het koord te laten lopen. Joost-van-de-overkant deed hetzelfde.

Dat hield hen de hele dag bezig. Omdat het raam open stond, moest de redactie met overjassen en bevroren pennen werken. Telefoongesprekken werden door [illegible] onverstaanbaar. We lieten hem zijn gang maar gaan, we konden het begrijpen. En de waterketels trokken voorbij en het meesterwerk nam [illegible] vorm aan. Om zes uur 's avonds hing ter hoogte van de [illegible] verdieping een [illegible] over de straat die zelfs de firma Knuvelder, Platanen & Zonen van afgunst kon doen verbleken. Ondanks de koude bleven de voorbijgangers op straat samengepakt om met de neus in de lucht dit schitterende voorwerp gewrocht door twee [illegible] om de straat een feestelijk tintje te geven, te bewonderen.

Jammer genoeg was dit kunstwerk geen lang leven beschoren. Onder het ijzelijke gewicht brak de draad precies in het midden door. En met een oorverscheurend en kristalhelder gerinkel vlogen de [illegible] ramen [illegible] en de [illegible] ramen van Joost-van-de-overkant tegelijkertijd aan diggelen toen de zware ijsblokken er met volle macht tegenaan vlogen.

De enige die zich grappige opmerkingen kon veroorloven was de glazenmaker die we wel moesten laten komen. Hij vroeg dan ook of nu alle ruiten gebroken was op de redactie hahaha [illegible] Guust de kantoren had willen luchten? Hahaha! Het enige [illegible] in deze hele geschiedenis was het [illegible] dat Guust toch [illegible] hoe hoog de rekening die hem gepresenteerd werd [illegible] en die van zijn salaris zou worden afgetrokken eigenlijk wel was. Guust kreeg er een glazen [illegible] van [illegible] hahaha! Die is goed! Glazig! Hihihi! Dat is het toppunt! Guust, heb je hem door? Hahaha, hohoho!!!

KWABBERNOOT

ZEG NIET :
Krijgen we niet méér opslag ?
MAAR ZEG :
Dank u wel, mijnheer Dupuis !

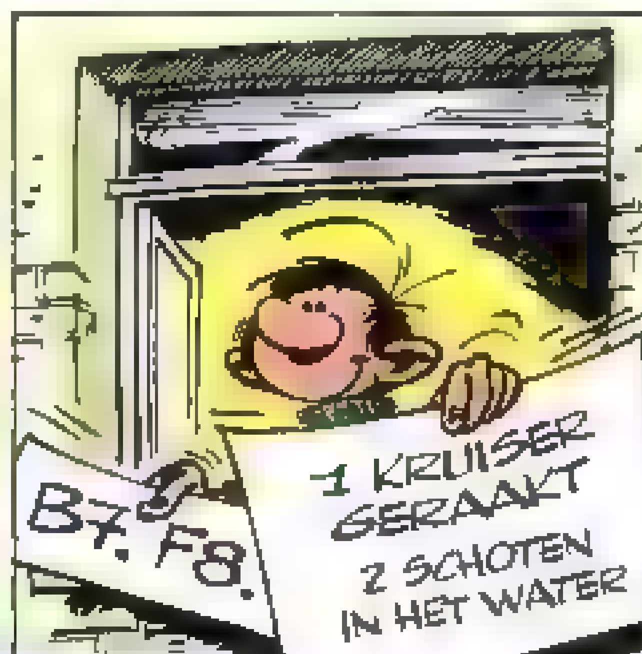
'N STOMME VRAAG

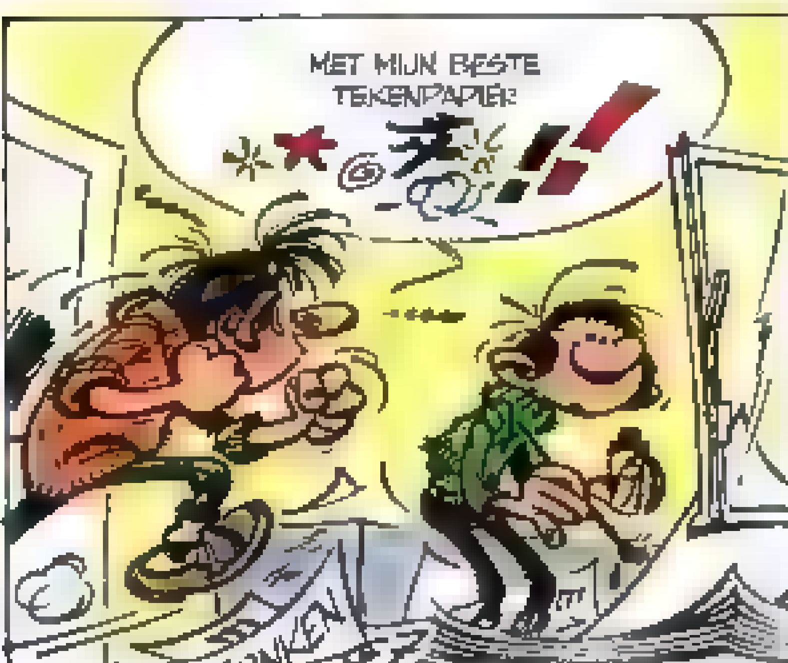
Vanmorgen kregen we bezoek van [illegible] Water, kapitein van de plaatselijke brandweer. Hij was werkelijk perfect gekleed en Guust meende hem spottend te kunnen vragen hoe de kapitein het elke morgen klaarspeelde zijn huidbrand zo goed te blussen.

Guust zou er beter aan doen niet zo te spotten met een man die hij in de toekomst misschien nog wel eens hard nodig kon hebben.

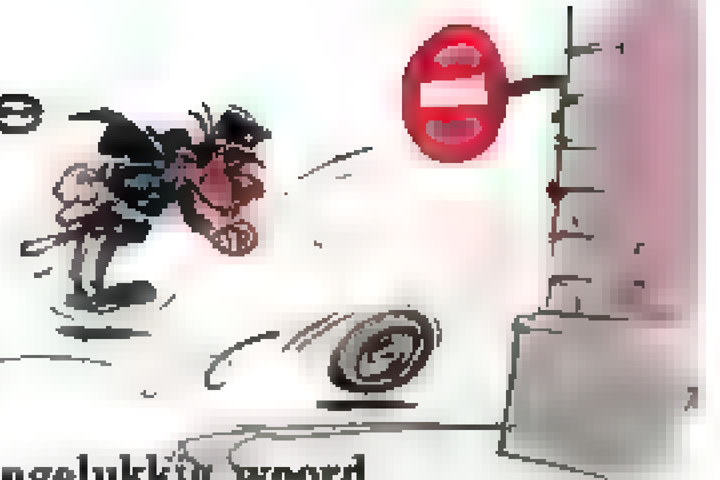

Heet van de Redactie

Gerechtelijke dwaling ?

Zoals je weet is onze vriend Guust op het punt rechtvaardigheid erg gevoelig. Veel later dan gewoonlijk kwam hij vanmorgen, gloeiend van verontwaardiging, op de redactie binnenwaaien. Uit zijn verwarde verklaringen konden we opmaken dat hij (eens te meer) moeilijkheden met zijn wagen en met de vertegenwoordigers van de wet had gehad. Door toeval konden we wat licht brengen in deze aangelegenheid waarin op het ogenblik onze medewerker en het bureau van politie — in de persoon van brigadier Vondelaar — tegenover elkaar staan. De brigadier verklaarde ons het volgende :

« Komt dit soms in de krant ? Mooi zo, want wij verstrekken nooit verklaringen aan de kranten . Orders van boven. Die zeggen ons altijd dat we moeten zeggen dat we niets te zeggen hebben. Tegen de joernalisten natuurlijk. Of ik me nog herinner wat er vanmorgen gebeurd is ? Natuurlijk ! Ik regelde het verkeer op het kruispunt van de Tulpengracht met de Leenherenstraat toen deze burger in kwestie, rijdende in een motorvoertuig dat blijkbaar aan de eisen voldeed — maar zekerheid heb ik pas wanneer ik het keuringsrapport in mijn bezit heb — op mij toe kwam.

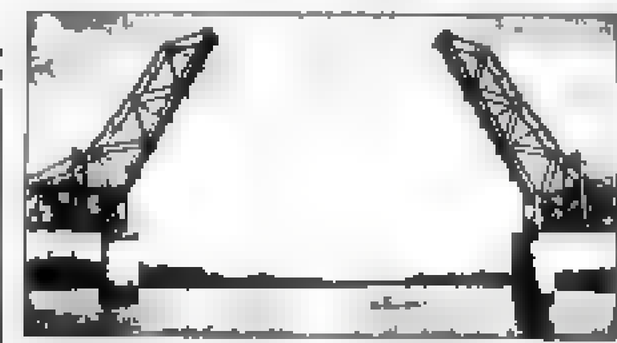
ZEG NIET :
Inderdaad.
MAAR ZEG :
Overdaad schaadt.

Natuurlijk hield ik een oogje in het zeil, en juist op dat ogenblik verloor het voertuig een wiel dat langs mijn neus voorbij rolde en zich in de Tulpengracht stortte. Deze straat loopt schuins af en heeft eenrichtingsverkeer. Begrijp me goed, ik heb toen gefloten, en toen het wiel daaraan geen gevolg gaf heb ik de bestuurder een bekeuring gegeven. Wat zei u ? Nee, deze laatste reed niet de eenrichtingsstraat in, maar — mijn pappenheimers kennende — zou hij ongetwijfeld met de rest van het voertuig in de verkeerde richting de straat zijn ingegaan. En onze functie is voorkomen en niet genezen. Wat zei u ? 'n Ongerechtvaardige bekeuring ? Wel, kijk eens aan ! Mag ik uw papieren misschien eens zien ? Oho ! Journalist, hè ? En toch zei u me dat u niet voor een dagblad werkte ? Wilt u me naar het bureau volgen. ? »

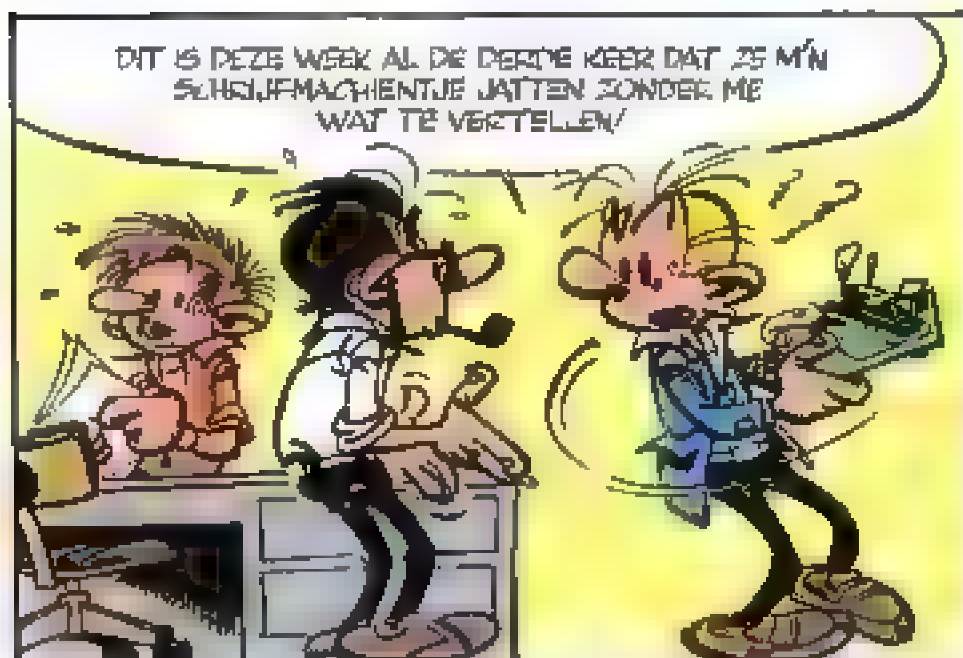
Een ongelukkig woord

Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, kwam weer eens bij ons op bezoek. « Want », zo zei hij, « mogelijke brandhaarden moeten geregeld worden nagegaan. » Ter gelegenheid van Nieuwjaar had hij zijn nieuwe uniform aangetrokken. Guust kon weer zijn mond niet houden. « De kapitein zag er brand-nieuw », zei hij. .

Kapitein Waterzat werd vuurrood van woede.

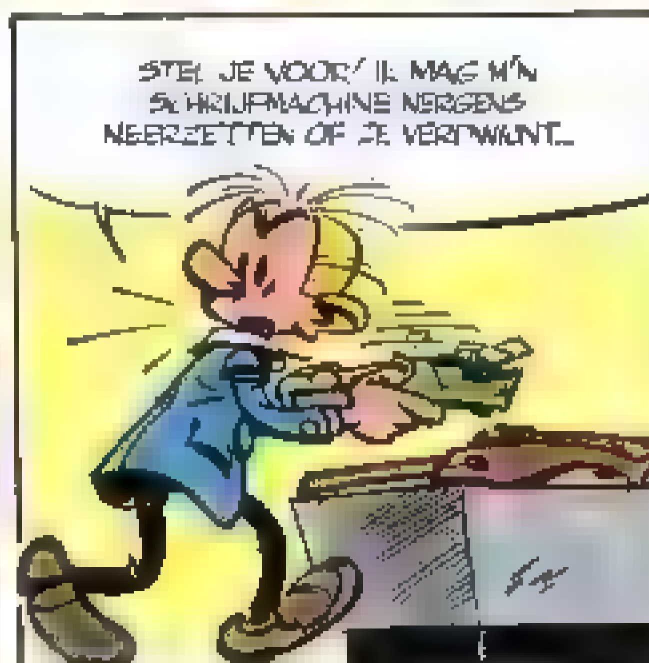
EN ZEG VOORAL NIET : Een brug.
MAAR ZEG : Een metalen brug van KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN !

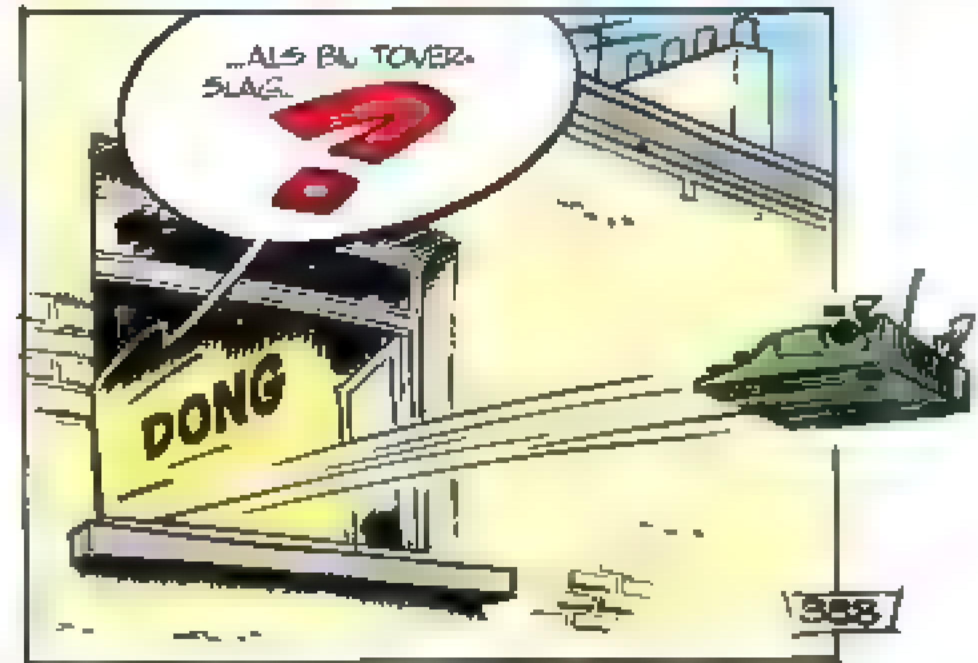

Heet van de Redactie

VERKEERSDRAMA

De heer Van Gestel, wiens taak het is over de stiptheid van het personeel te waken, luisterde vanmorgen met een ironische glimlach naar de verklaring van Guust waarom hij te laat kwam. Guust begon zo :

« Wel, om niet te laat te komen nam ik de wagen ... »

Maar al vlug maakte ironie plaats voor verbijstering toen Guust het verschrikkelijke avontuur vertelde dat hem was overkomen. Hij zocht een plaats op het kleine pleintje waar veel plaats vrij was — dit blijkt de waarheid te zijn want parkeren en zelfs het verkeer zijn daar absoluut verboden — en nog rijdende voegde hij een voetganger, die weigerde zich te laten doodrijden, een strenge berisping toe (Guust wil overigens dat al het verkeer van zulke mensen moest worden verboden.) Tegelijkertijd voelde hij aan de voorkant — een richting waarin hij dat moment niet keek — een schok. Hij had nog net tijd om een hoed, een pijp en een paraplu in de lucht te zien vliegen. Op enkele passen van hem vandaan kwamen ze in de sneeuw te liggen. Guust, volkomen radeloos, wierp zich op brigadier Vondelaar, die met een oog open net voorbij kwam, en smeekte hem onder zijn wagen te kijken of men de heer, die hij net zwaar verminkt moest hebben, geen hulp kon bieden. Hij — Guust — durfde zelf niet te kijken. De verdediger van de openbare orde viel al grommend, dat hij altijd wel gedacht had dat dit de een of andere dag moest gebeuren, op de knieën, maar kon onder de wagen geen spoor van een voetganger — zelfs geen gezonde — ontdekken. Overeenkomstig de wet overhandigde hij onze medewerker toen een proces-verbaal wegens grove belediging van een ambtenaar in functie en liet Guust toen sprakeloos staan (maar niet wat het parkeren betreft)

Onze redacteur Pruimpit, die enkele ogenblikken later voorbij kwam, hoorde twee kinderen elkaar het volgende zeggen :

« Je kunt je rug ook geen vijf minuten draaien of ze rijden je hele sneeuwman in elkaar ! »

●

ZEG NIET : Wat 'n heerlijk weer.
MAAR ZEG : Alweer regen.

Goede bruggen zijn uw beste vrienden
KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN MAKEN DEZE GOEDE BRUGGEN !

Mededeling

Het personeel wordt eraan herinnerd dat elke telaatkoming voorafgaand door de personeelschef moet zijn goedgekeurd.

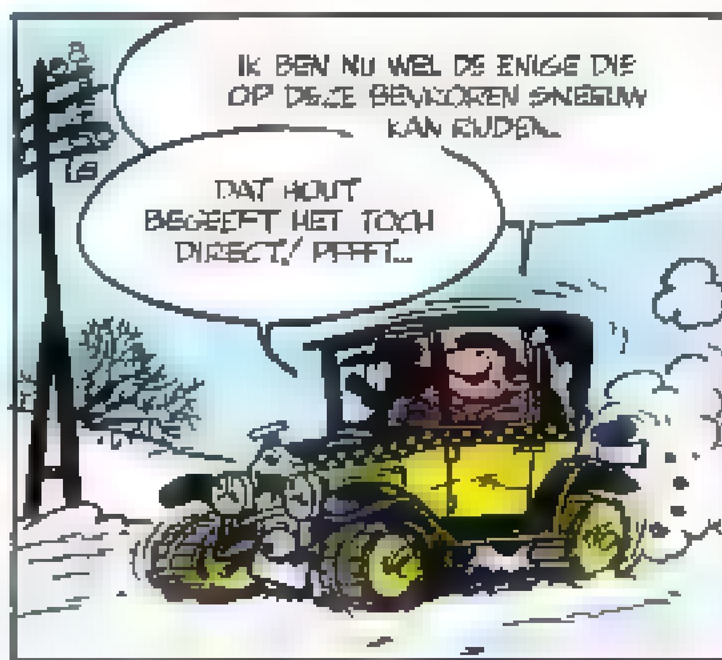
Van Gestel, personeelschef

OPMERKING

Dat is een beetje te gek. Nu moet je in het vervolg nog eerder komen om te zeggen dat je te laat bent. Guust.

Heet van de Redactie

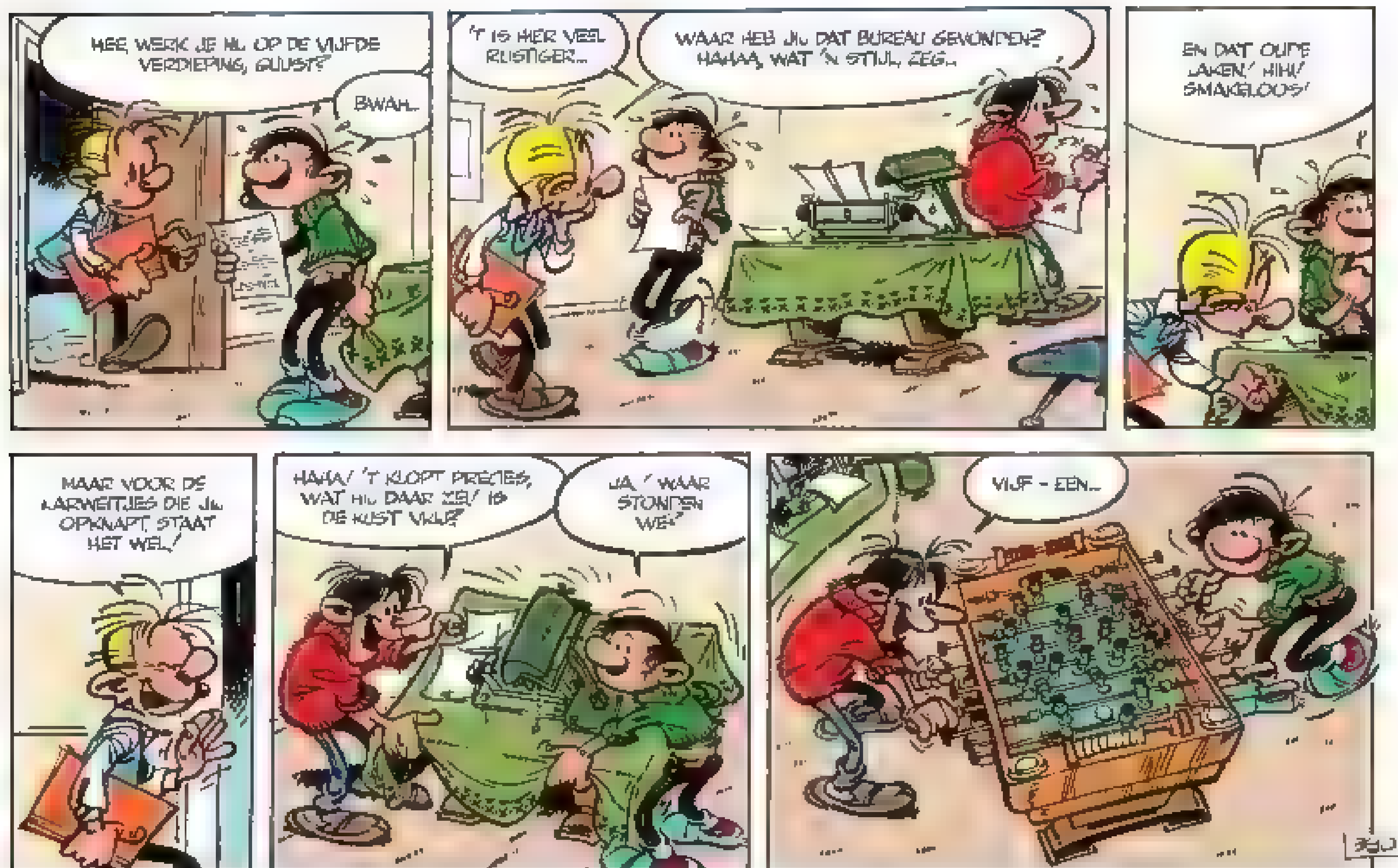
Als gevolg van een jammerlijke vergissing hebben we de tekst van deze week aan Guust toevertrouwd.

We hopen van harte dat onze lezers ons dit voorval willen vergeven.

Wij geven je de verzekering dat dit niet meer zal voorkomen.

De Redactie

Heet van de Redactie

EEN OPWINDENDE OPNAME

Onze medewerker Pruimpit, die zijn nieuwe bandrecorder uitprobeerde, heeft daarbij een geluidsdocument van grote waarde kunnen opnemen : de weergave van het gesprek tussen Dhr. Van Gestel, boekhouder en verantwoordelijk voor de nauwgezetheid op de redacties, en Guust die op zijn gewone uur binnenkwam. Hier volgt het dan :

« Wel, meneer Flater, bent je er al ? »

« Eh, bent u het, meneer Van Gestel ? Ehh..., wachtte u soms op me ? »

« Meneer Flater, ik schijn je weer eens te meer de tijden op de redactie in herinnering te moeten brengen. Je werkdag, meneer Flater, begint 's morgens precies om... »

« Ik weet het wel, maar ik kan er niets aan doen. Ik ben erg laat naar bed gegaan... Heb de halve nacht zitten werken om m'n wekker te maken. »

« Hmm ! Maar zeg eens, wat hebt je daar in je handen ? Wel ? »

« ... »

« Wel, hoor ik nog eens wat ? »

« mmM'n mmmoeder mmheeft mmme mmaltijd mmgezegd... mmdat mmmet mmeen mmvolle mmmond mmte mmpraten... » Slok

« Dan zal ik het je maar zeggen, meneer Flater ! Wat je daar in je hand hebt is een kop koffie, meneer Flater ! En ik verwacht een verklaring in verband met dat ongepaste voorwerp, meneer Flater ! »

« Hij was te heet toen ik van huis ging. En ik heb 's morgens een bakske nodig om pittig te kunnen werken ! »

« Ja, maar nu vraag ik je hoe dat het komt dat je zo laat op je plaats zit ? »

« Pfff ! Denkt u soms dat het gemakkelijk lopen is met een bak koffie in je hand ? »

« Keurig ! Het wordt hoe langer hoe mooier ! Door die kortzichtigheid van je ben je te laat en wel precies... Wacht, m'n horloge... Ben je te laat en wel precies... »

Plons !

« M'n horloge ! Je hebt hem in die stomme kop laten vallen ! »

« Nou moe ! In die lekkere koffie ! »

« Kom maar eens mee ! Eens zien wat je hoofdredacteur over dit geintje te zeggen heeft ! »

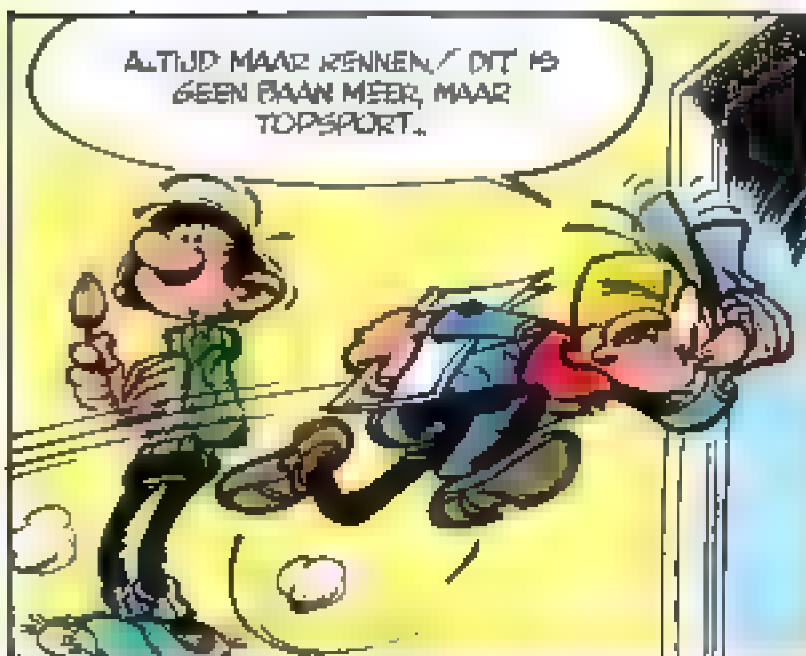
(Zich verwijderende opgewonden stemmen. Einde van de opname.)

●

ZEG NIET :
Ik heb een mooi dood varken voor je.
MAAR ZEG :
Mag ik je mijn ex-kous aanbieden ?

LAAT JE NIET
IN DE BOOT NEMEN
KOOP DAAROM EEN ROLBRUG
VAN
KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN !

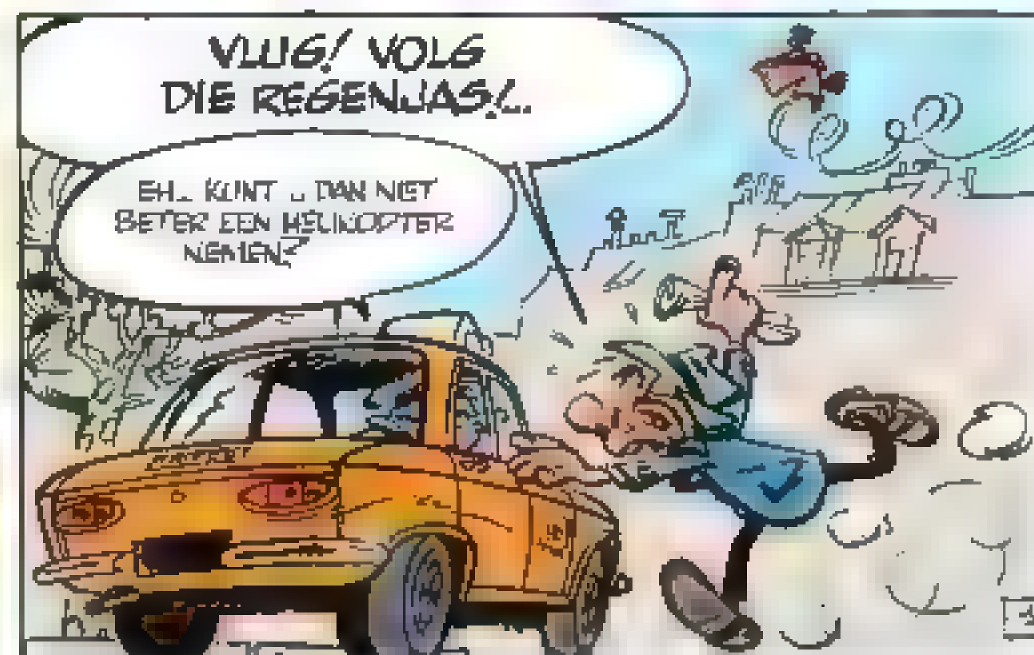

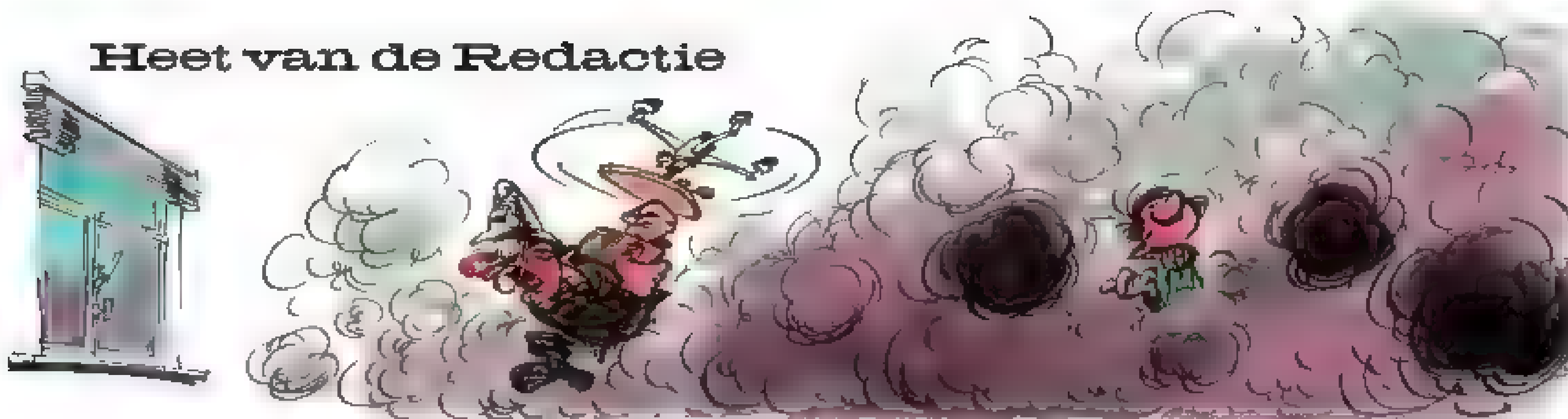

Heet van de Redactie

Tegenwoordigheid van geest !

Tijdens een bezoek van Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, aan onze redactie dacht Guust geestig te zijn door een enorme blunder te slaan. Van een ogenblik van onoplettendheid van de kapitein, die een lijst van mogelijke brandhaarden bij zich had, profiteerde onze medewerker door onder zijn bureau een van die oude rookbommen te ontsteken. Van deze prachtdingetjes heeft Guust al een paar jaar een hele kist in voorraad. Een geluge rookwolk vulde het vertrek en we konden daarbij de beroepsreflexen van de kapitein goed bewonderen : met zware en welluidende stem maande hij de aanwezigen vooral hun koelbloedigheid niet te verliezen en smeet daarna een stoel door het raam.

Guust verklaarde daarop dat men hém altijd verteld had dat een raam met een spanjolet werd geopend, maar — zo insinueerde hij snoodaardig — misschien hadden brandweerlieden een akkoord met glazemakers.

In ieder geval, op een in het oog lopende manier onderhandelde de kapitein met een joviale glassnijder die door Alfons Waterzat met de grootste spoed was opgetrommeld en die lollig verzekerde dat men zelden een man met zoveel vuur zag praten.

MEDEDELING

De medewerkers worden verzocht bij het binnenkomen de deur achter zich dicht te doen. Openstaande deuren veroorzaken tocht in het lokaal van de concierge en die heeft wel wat anders te doen dan openstaande deuren te sluiten.

Jan Netteman, concierge.

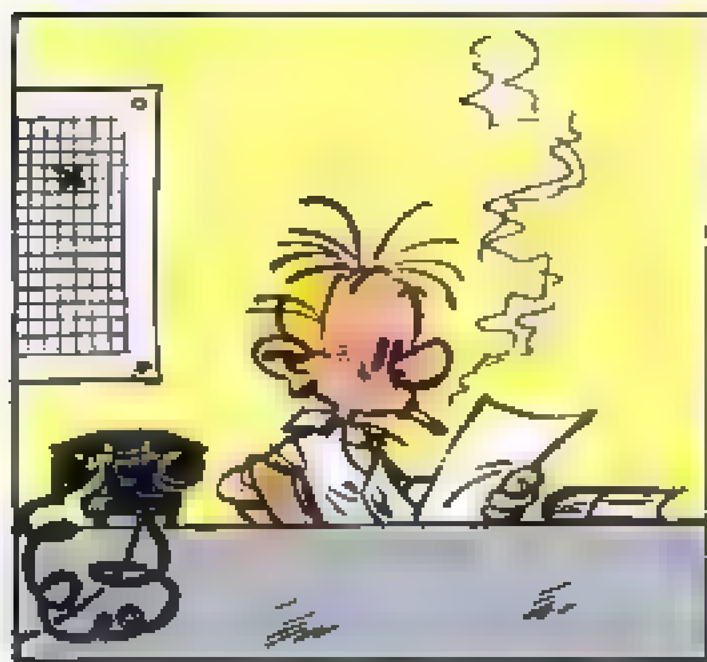
Ik laat de deur alleen maar openstaan bij het weggaan.

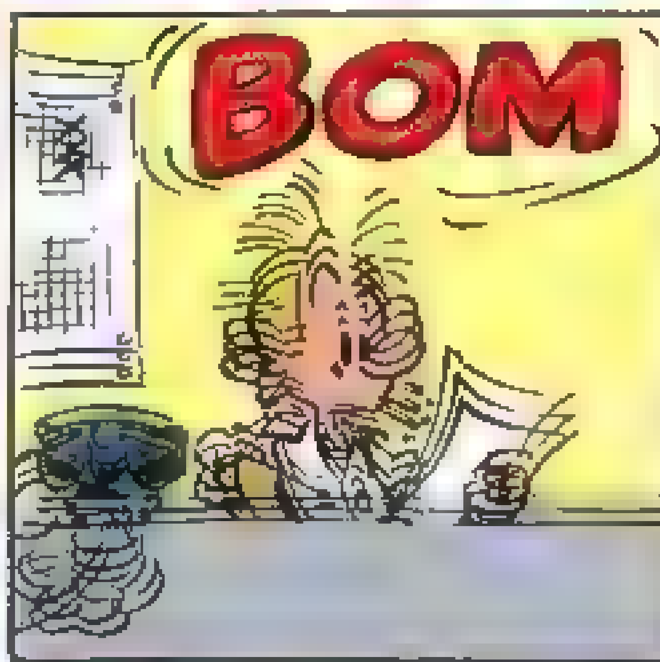
Guust

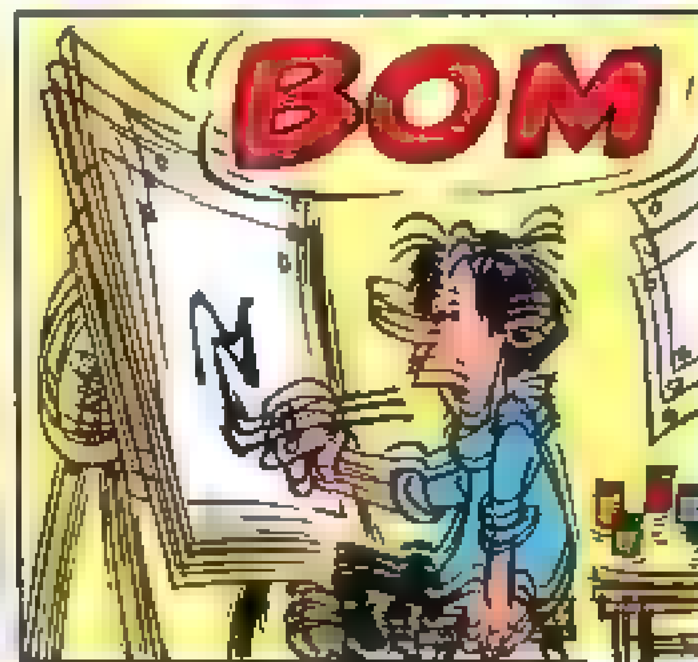
ZEG NIET :
Kadoedelatoe
MAAR ZEG :
Kaatje,
zou je de la willen dichtdoen ?

ON Y DANSE TOUS EN ROND
ZO GOED ZIJN
DE ZWEEFBRUGGEN VAN
KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN !

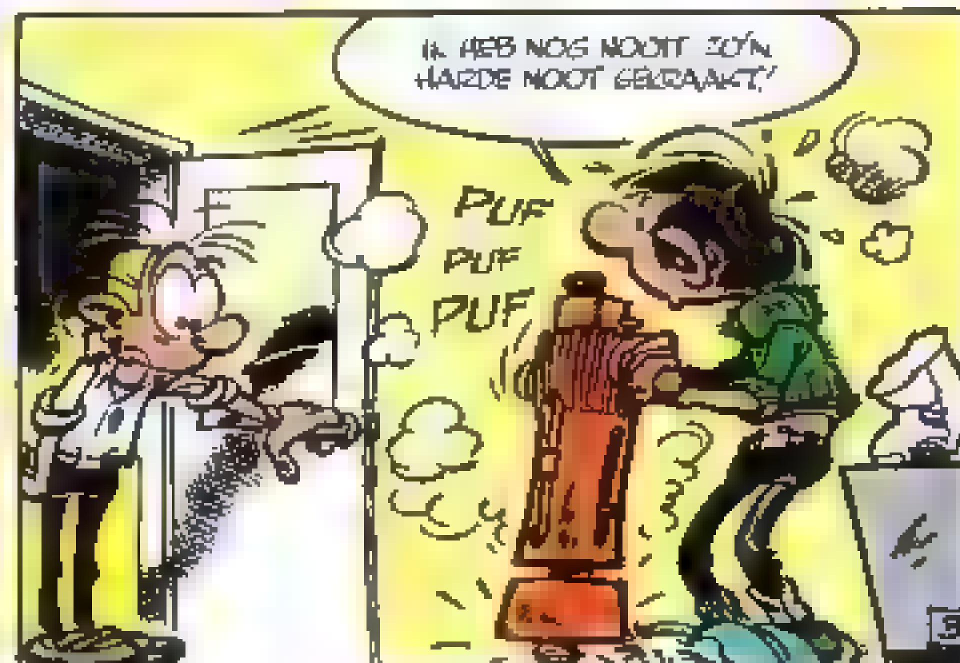

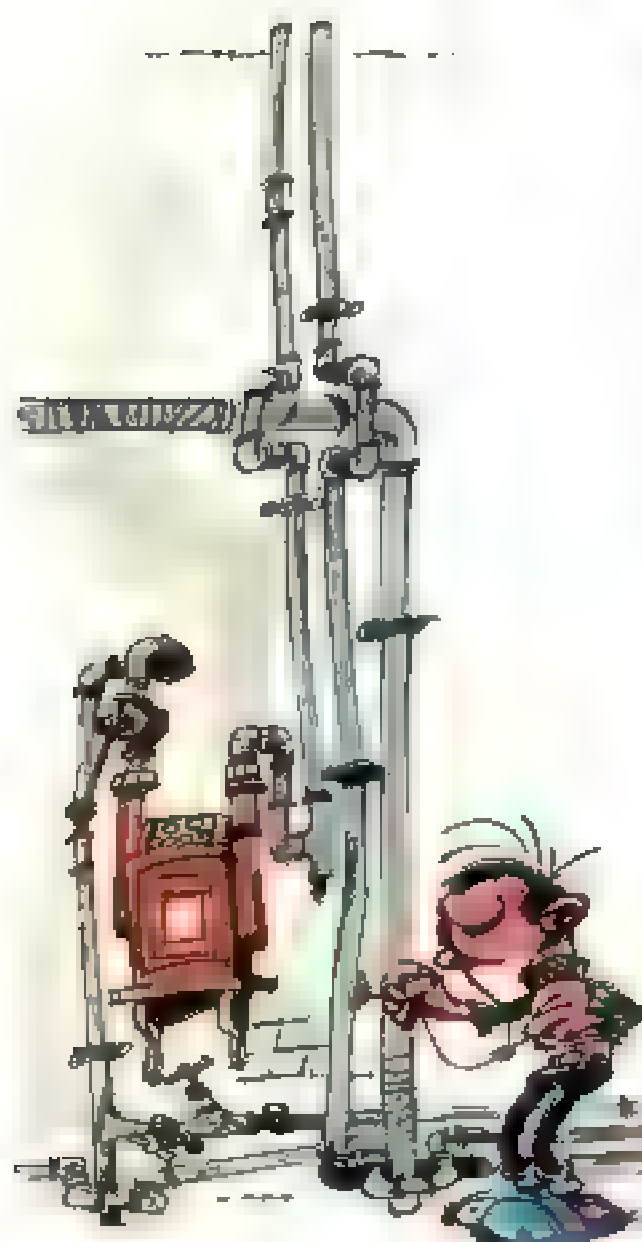

Heet van de Redactie

HOLTEONDERZOEK

Onze medewerker met een stetoscoop om zijn hals te zien rondlopen is beslist geen alledaags gezicht. Enkel Kwabbernoot verdiende de eer een uitleg te krijgen over dat medische instrument

ZEG NIET
Ik denk er nu wel te zijn.
MAAR ZEG :
Ik denk, dus ik ben (er) !

●

dat rond de nek hing van onze held-zonder-werk

« Begrijp je, Kwabbernoot, het gaat om het horloge van Juffrouw Jannie... »

« Ah, werkelijk, Guust ? Daar ben ik blij om. En zou je me nu willen laten verder gaan met mijn tekst ? »

« Ja, ze had het aan mij gegeven om het te maken want ik ben een goede knutselaar. »

« Ik begrijp het al. Voordat je een chirurgische ingreep op dat klokje wilde doen wilde je eerst met behulp van die stetoskoop een diagnose stellen ! »

« Welnee, stommeling ! Omdat dat ding van binnen wat vuil was heb ik het onder de kraan proberen zuiver te maken. Toen is het in de afvoerpijp gevallen. Nu moet ik het weer proberen terug te vinden, anders krijgt Juffrouw Jannie moeilijkheden met d'r moeder. En dit ding hier heb ik geleend van een makker die medicijnen studeert. Daarmee luister ik aan alle pijpen om te weten te komen waar dat horloge is blijven hangen en dan... »

« Mooi zo, Guust ! En wil je me nu verder laten werken ? »

Op het ogenblik dat deze regels werden geschreven zat Guust in de kelder en beluisterde alle afvoerpijpen. We houden je op de hoogte van het verdere verloop.

> **MEDEDELING**
> Het personeel wordt er nogmaals aan herinnerd dat privé telefoongesprekken van te voren door de afdelingschef moeten worden goedgekeurd.
> Van Gestel, personeelschef.
>
> Ook als je moet opbellen, dat je te laat komt ?
> Guust.

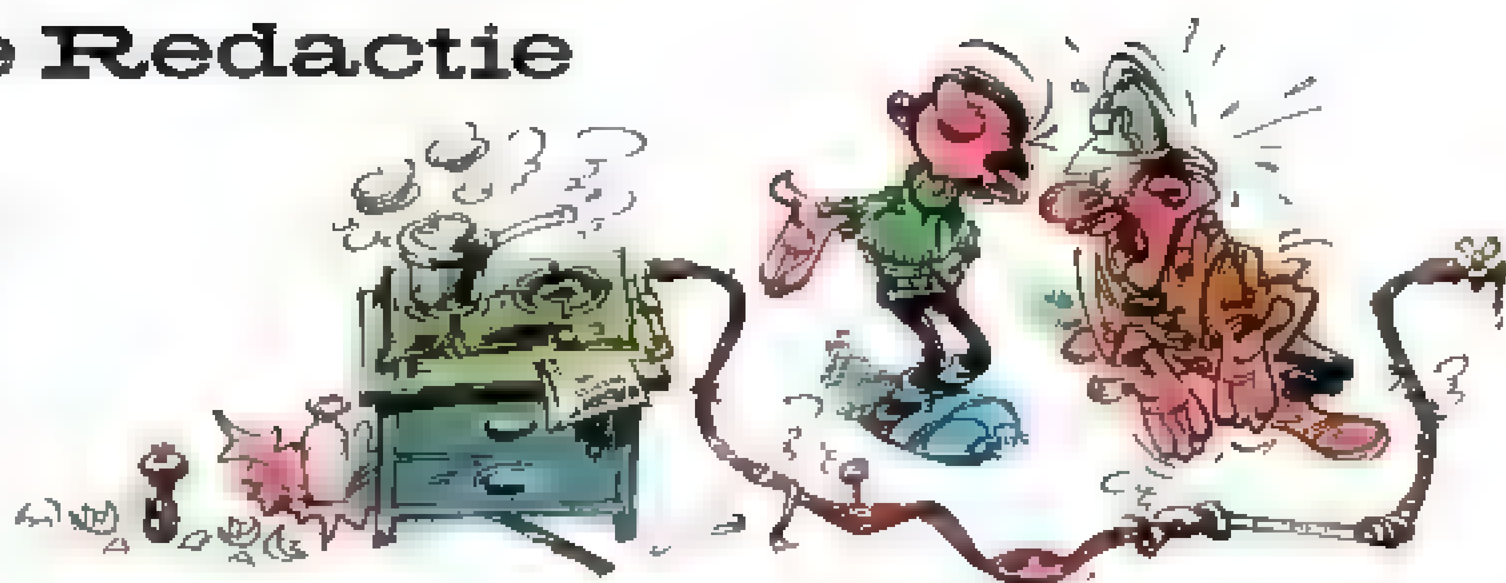

Heet van de Redactie

BRANDWEERMAN-PIROMAAN ?

De bandrecorder van onze medewerker Prumpit heeft een rijkelijke oogst geluidsdocumenten van een ontegenzeggelijke waarde opgenomen. Vooral de opname van een gesprek tussen Guust en Alfons Waterzat, kaptein van de plaatselijke brandweer, die een bezoek aan de redactie bracht.

« Hmmm... En hier ? Ah, dat is uw bureau ? Mmmm het ruikt hier naar gas. Heb je een gaskachel »

« Een komfoor om soep te koken. Het staat daar »

« Kijk die slangen nu eens aan ! En wat is dit voor iets ? »

« Oh, dat... Een oude binnenband van m'n fiets. Leep, hè ? En pas op, hè, ik heb alle plakkertjes nagekeken. Er kan niets door. En het ventiel heb ik met kauwgum dichtgestopt. Het is bovendien onmogelijk dat er gas uitkomt, anders kon ik toch geen soep koken, nietwaar ? Proef maar eens hoe lekker ze is... »

« Nee, nee, bedankt... Maar wat zie ik daar ? Die verbinding tussen de band en de slang ! Maar dat is werkelijk een schandaal ! »

« Nou, moe ! Die verbinding heb ik gemaakt met een hechtpleister van uitstekende kwaliteit ! Kijk, de doos heb ik nog. Lees maar : Hansaplast, elastisch noodverband, hygiënisch en veilig. Kijk maar, het staat er met koeien van letters op ! »

« En ik zeg je dat het naar gas stinkt ! Heel erg ! »

« Welnee ! Dat is m'n preisoep ! »

« Dan zal ik je maar bewijzen dat hier gas ontsnapt... Ik houd m'n aansteker bij die las en dan zal je een klein blauw vlammetje zien. »

Hier wordt de opname onderbroken door een krachtige ontploffing. Nadat onze me-

MEDEDELING

[illegible] Jan Nelleman, [illegible]

[illegible]werker Prumpit [illegible] heeft [illegible] gesprek tussen Kwabbernoot en Guust opgenomen :

« Heb je die brandweerman met die blauwe kring rond zijn hoofd zien weggaan ? Grappig, hè ? Hahaha ! Je zult lachen. Dat was Alfons Waterzat, met vol gas ! Hela, moet je niet lachen ? »

« Guust, zie je niet dat m'n hele bureau overhoop geblazen is ? »

« Ja, als Waterzat komt opdraven, gebeuren er altijd ongelukken ! Ik weet niet of het je is opgevallen, maar de kleren, die de concierge hem heeft geleend, zijn een beetje te klein voor hem. Bovendien was hij zo van streek dat hij er vandoor is gegaan met mijn pannetje op z'n kop... Pfff, ik maak wel weer een ander soepje, ik heb nog wat prei »

OPMERKING

Is het niet al zo dat we de buizen door horloges moeten laten verstoppen zodat niemand meer weet hoe laat hij naar huis mag gaan ? Guust

●

ZEG NIET :
Ik bouw een vliegmachien.
MAAR ZEG :
Het vliegt misschien !

HERSTEL.

Ten gevolge van een vergissing hebben we in een van de voorafgaande nummers gedrukt : **PLATANEN, KNUVELDER & ZONEN**. Onze lezers hebben natuurlijk begrepen dat zij daarvoor in de plaats **PLAVELDER, KNUTANEN & ZONEN** hebben moeten lezen.

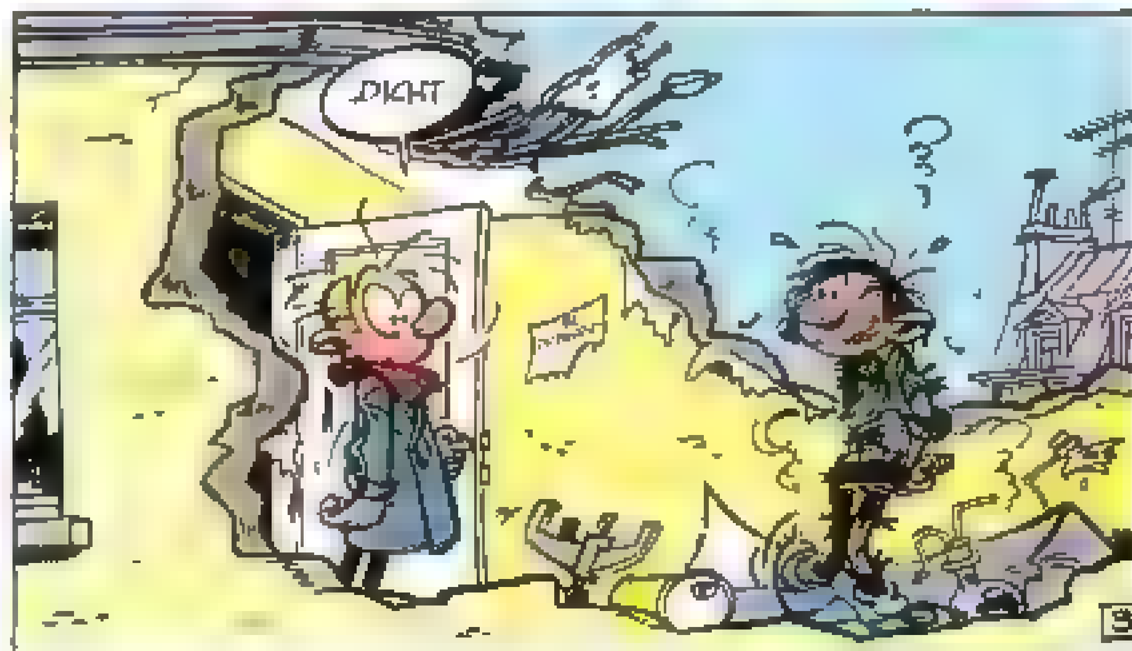

HOOO..
HOOO.. RUSTIG
MAAR!

Heet van de Redactie

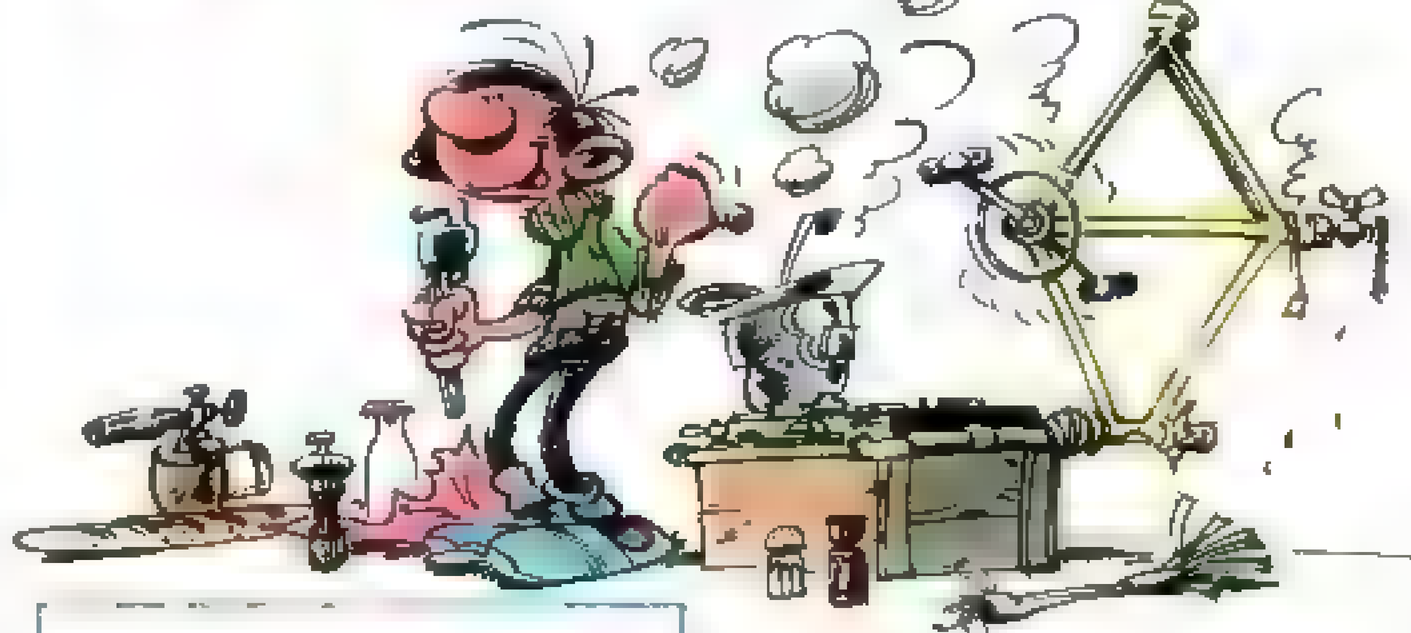
De gasontploffing van vorige week in het bureau van onze medewerker Guust heeft onverwachte gevolgen gehad. Zo verscheen Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, weer eens met een afdeling brandweerlieden en onder de hechtpleisters, vooral op de plaats waar zijn snor moest zitten. De kapitein wilde de bureaus sluiten in verband met het te grote brandrisico dat zij vormden. Hij besliste dat de door Guust in elkaar geknutselde rubberslangen, die zijn gaskomfoortje versierden, geen voldoening schonken in zake veiligheid.

« Daarvan ben ik een levend voorbeeld », meende kapitein Waterzat. « En als ik zeg " levend " dan is dat aan een gelukkige samenloop van omstandigheden te danken dat ik het nog ben ! »

Guust heeft moeten beloven dat de rubberslangen vervangen zouden worden, en wel zodanig dat zij zouden voldoen aan de veiligheidsvoorschriften en de reglementen van het gebouw. Guust ging onmiddellijk op zoek naar metalen buizen. Maar toen kapitein Waterzat en zijn lieden hem met een brandende soldeerlamp zagen aankomen, trokken zij zich voorzichtigheidshalve terug, mompelend dat zo'n gedienstige geest zelfs met een elektrische lamp een krachtige ontploffing zou weten te veroorzaken.

Wat later nodigde Guust ons uit zijn werkstuk te komen bewonderen. Omdat hij geen buizen van de goede lengte had kunnen vinden, had hij het frame van z'n fiets maar gebruikt!

« Toch is dat praktisch », zei hij, « want nu kun je zien of het gas door de buizen stroomt : dan draaien namelijk de pedalen ! »

•

ZEG NIET :
Ik was het niet, meneer !
MAAR ZEG :
Hij was het, meneer !

MEDEDELING

Hij die onlangs 's nachts in de kelder het deksel van de centrale verwarmingsketel heeft afgeschroefd, wordt verzocht te zeggen waarom hij dat heeft gedaan.

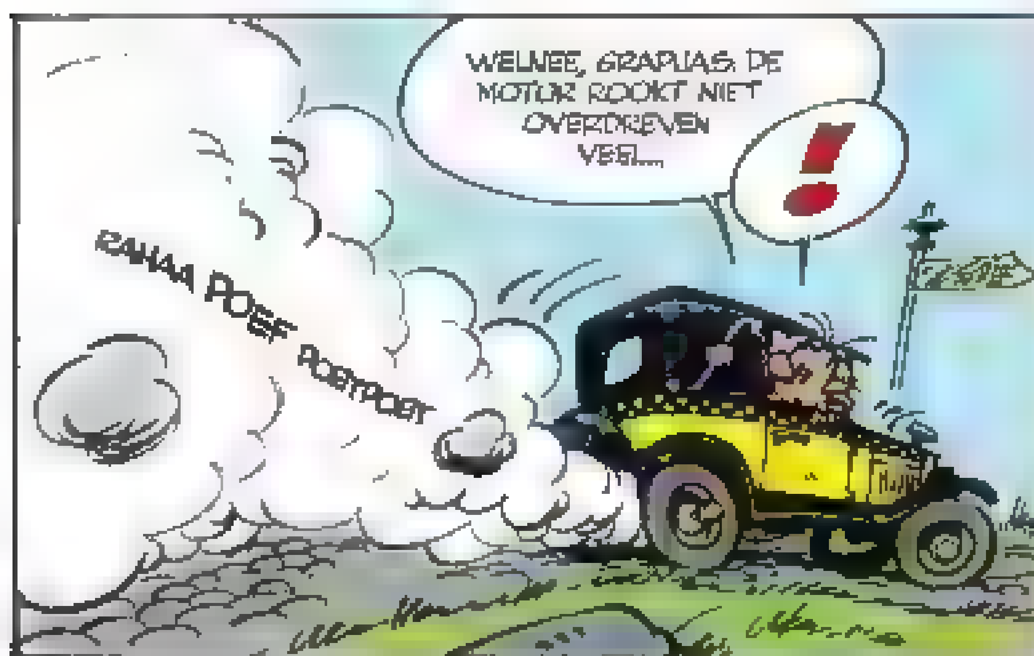
Jan Nettleman, concierge.

OPMERKING

Om de waterketel open te maken, da's toch gewoon Gaston. Guust.

Herstel

Wij vragen onze lezers begrip voor een vergissing die de vorige week in een rectificatie is geslopen. Wij schreven **FLAVELDER, KNUTANEN & ZONEN** terwijl het hier natuurlijk ging om de bekende firma **KNUVELDER, PLAVUIZEN & ZONEN.**

Mededeling aan onze lezers

Wij verzoeken onze lezers vriendelijk om ons de fouten te vergeven die op het ogenblik ons blad ontsieren. Ze zijn het gevolg geweest van een ingeving van onze medewerker Guust die de schrijfmachine van Kwabbernoot onder handen heeft genomen — volgens hem om die schoon te maken — met als gevolg dat sommige teksten op een cursus « Russisch voor beginners » zijn gaan lijken. Het duurde even voordat expert Guust het weer voor elkaar had. Daarna haastte hij zich naar de zetters om hun een handje te helpen. Want, zo zei hij, die hebben toch maar steeds moeilijkheden met hun machines.

•

ZEG NUET :

dimethylaminophenyl-methylpyrazolonum

MOOX ZEG :

dimethypomunlqhenyp-methypqyxosipinum

Vreemde ingeving

De altijd werkzame vindingrijkheid van onze medewerker Guust is weer eens in al zijn glorie boven water gekomen. Wij waren allen ten zeerste benieuwd naar het nut van de werkzaamheden die onze held-zonder-werk uitvoerde aan de waterketel van de centrale verwarming. Maar nu hebben we alles begrepen. Guust heeft in de ketel 25 kg gemalen koffie gesmeten en nu biedt hij iedereen, die op de bureaus werkzaam is, dit brouwsel aan. Met of zonder suiker al naargelang de smaak. Het is wel wat jammer dat deze koffie in de verte zo sterk aan stookolie doet denken.

Bekendmaking

Dhr KNUVELDER, van de firma KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN verzocht ons erop te willen letten dat de naam van zijn firmant PLATANEN is en niet PLAVUIZEN zoals dat bij vergissing in een van de voorafgaande edities is gedrukt. Hiervoor bieden wij onze welgemeende verontschuldigingen oon de fuxmo KNLVEPDER/QPOLONEN EN ZINEN/evenops oon inze pezexs| Tevens wuppen wij luidrikkung geven oon de vexzekexung dol dut un de tiekimst nuel meex zop viixkomen§ Dul hebben wij un een oongrtekend schrijven oon de fuxmo KNLVEPDER/QPOLONEN EN ZINEN meegedoepd§

NOOT VAN DE CORRECTOR. — Die drommelse Guust heeft me avonden werk bezorgd om die onbegrijpelijke teksten te verbeteren. Maar nu heb ik er tabak van. Ik wil ook wel eens vroeg in bed !

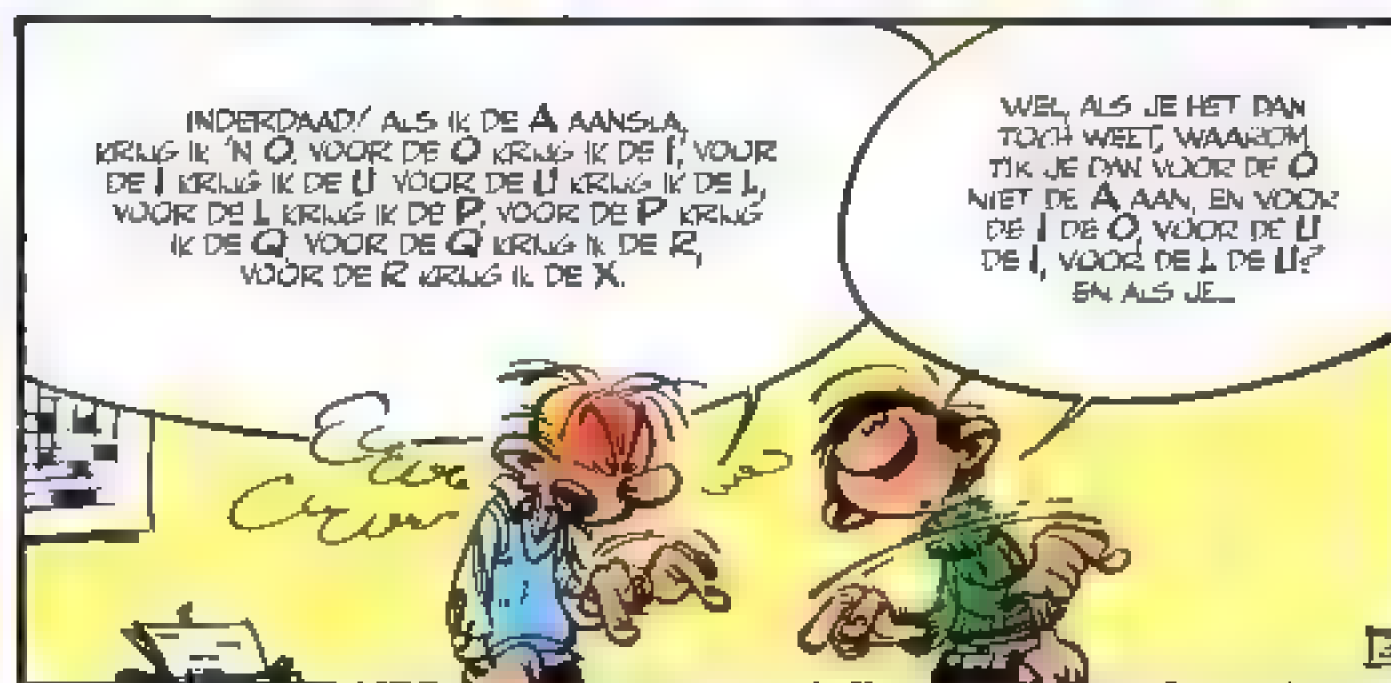

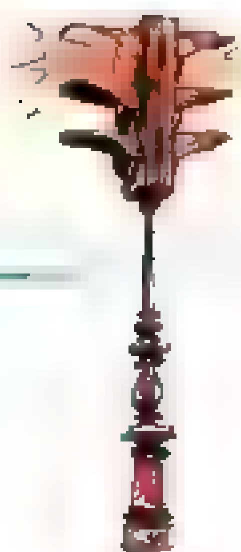

Heet van de Redactie

PFFFRBLBLBL

ONVERWACHTE AANDRIJVING

Guust, steeds op zoek naar een originele inval, kreeg het in zijn hoofd wat reclame voor Robbedoes te gaan maken. En we kunnen het niet ontkennen, zijn laatste idee heeft bepaalde gemoederen wel in beweging gebracht. Ergens — waar en hoe weten we nog niet — scharrelde hij een enorme weerballon op die hij beschilderde met een enorme propaganda-slogan voor ons blad. Daarna blies hij dat ding met behulp van een gashouder op. En dat allemaal in de buurt van het raam. Ongelukkig genoeg zaten die twee dingen niet goed genoeg aan elkaar vast, zodat de ballon op een gegeven ogenblik — toen hij bijna op springen stond — lossprong en als een aangeschoten adelaar door de straat dwarrelde. Het geluid dat daarbij ontstond deed denken aan een eskadron straatjagers.

Op dat moment moest nu net brigadier Vondelaar — zoals gewoonlijk met een open oog — op zijn fiets voorbij komen. De ballon naderde hem verraderlijk van de achterkant, haalde hem in en bezorgde hem een indrukwekkende versnelling. Vol bewondering bekeken we toen onze ordehandhaver die een prachtstaaltje hogeschool dressuurkunst ten beste gaf door een DS-21, die een Triumph achterna zat, in te halen, daarna als een wervelwind dwars over het terras van het café aan de overkant te schieten, rakelings tussen een boom en de krantenkiosk van het trottoir af te razen om vervolgens onder het oog van zijn chef, wachtmeester IJzervreter, op de boulevard als een razende Roeland het rode stoplicht te nemen. Toen onttrokken de hoekhuizen hem aan ons oog maar we konden toen duidelijk het gillen van remmen en het aan diggelen vallen van een grote etalageruit horen. Op het ogenblik weten we nog niet of het de ruit van de banketzaak of die van de handelaar in schoonheidsmiddelen is. Maar wel hoorden we de opgewonden stem van wachtmeester IJzervreter die zijn ondergeschikte verklaarde dat hij, om zijn lage salaris aan te vullen, nog niet gerechtigd was onder diensttijd reclame voor weekbladen te maken.

•

ZEG NIET :
Een boeme brouwer

MAAR ZEG :
Een ouwe brombeer

Laatste herstel voordat we verder gaan

Dhr Platanen, van de firma Knouvelder Platanen & Zonen, verzocht ons voor eens en voor altijd vast te willen stellen dat zijn naam als volgt wordt geschreven : PLATANEN, met P van PAPA, L van LIMA, A van ALPHA, T van TANGO, A van GUUST, N van GUUST E van GUUST en N van GUUST. Bovendien eiste hij van ons dat we hem de naam zouden laten weten van degene, die verantwoordelijk was voor deze veelvuldig voorgekomen vergissingen. Dit hebben we aan de betreffende doorgegeven die zei dat hij wel zou zien wat hij eraan kon doen.

Heet van de Redactie

'N DOELTREFFENDE RECLAME

Onze medewerker Guust, die ongetwijfeld naar middelen zocht om de kosten van zijn laatste bokken te dekken, besloot voor ons weekblad reclame te gaan maken. Met behulp van de fotocopieermachine maakte hij een kleine drieduizend reclamefolders, waarop met grote letters te lezen stond : « LEES ROBBEDOES EEN BLAD WAAR VUUR IN ZIT ! ». Deze slogan klonk de hele redactie nogal barbaars in de oren. De hele stapel borg hij vervolgens op in een koekjestrommel die toen in de neus van een raket verdween. Aan dat onding had Guust meer dan drie weken werk gehad (we hadden ons al afgevraagd waar dat getimmer toch vandaan kwam). Vlak voor de lancering verklaarde hij ons :

« Wel, ik steek nu de lont in brand. De raket stijgt dan tot ongeveer twee kilometer, want ik heb veel kruit gebruikt, hihi, en als ze daarboven zit, paf ! Dan springt ze uit elkaar en al die folders vliegen in alle richtingen en dan kopen nog meer mensen ons blad. En dan krijg ik van Mijnheer Dupuis beslist salarisverhoging ! Kijk goed, Kwabbernoot, ik steek de lucifer aan... Vijf, vier, eh... twee, drie... slik... en dan... Go ! »

Als bij toverslag lag de hele redactie opeens op de grond om niet geroosterd te worden door de vlammentongen die het helse toestel ineens begon uit te spuwen om zich daarna met een oorverdovend lawaai te verheffen. We hadden nauwelijks de tijd om te beseffen dat de raket nog maar een klein puntje aan het firmament was toen het bleef stilstaan, daarna groter werd.

« Hij komt weer terug ! » riep Krasser een kerel met arendsogen.

En iedereen lag weer op de grond, het hoofd tussen de samengetrokken armen, voorbereid op het ergste. Kort daarop weer klonk door het gebouw het gerinkel van glaswerk, gevolgd door een ontploffing die de buren liet trillen.

« Het is bij de buren ! » zei Pruimpit.

« Bij Knuvelder en Platanen ! » stelde Krasser vast.

Iedereen keek in de richting van Guust die achteloos zijn schouders optrok.

« Nou moe, we hoeven alleen maar te zeggen dat een raket van de NASA uit zijn baan is geraakt... »

Een grote rookwolk breidde zich door het raam van de buren uit over de straat. En, gejaagd door de wind, een paar van de door Guust gefotocopieerde folders.

ZEG NIET :
Hij blaast hoog van de toren
MAAR ZEG :
Dat gaat boven m'n pet !

Mededeling voor het personeel

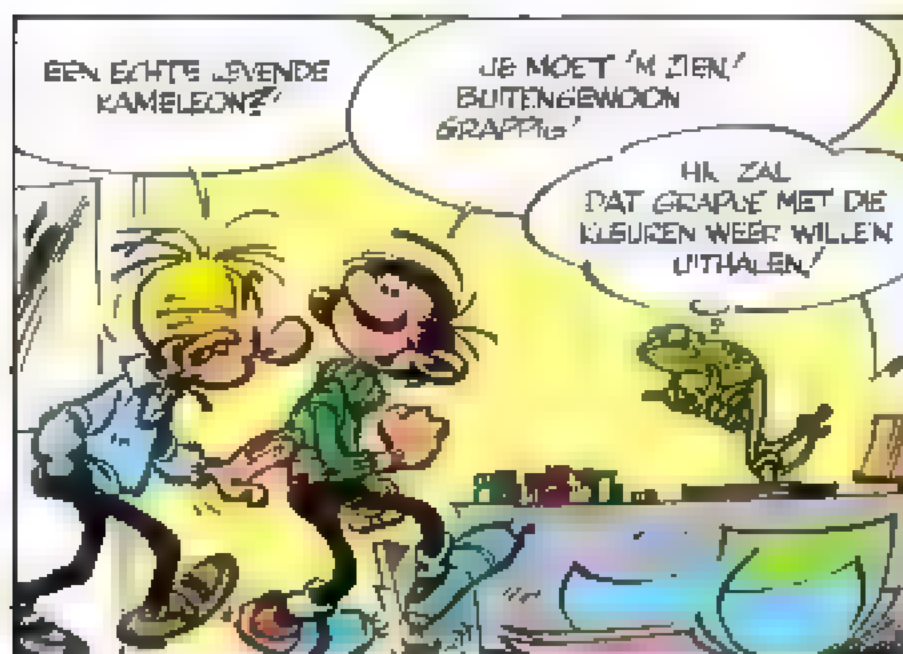
Het personeel wordt erop gewezen dat de bureaus niet bestemd zijn om er levensmiddelenmagazijnen van te maken. Verscheidene belangrijke papieren zitten vol met olievlekken van sardientjes. Deze toestand kan niet getolereerd worden en mag niet te lang meer duren.

(getekend) Van Gestel, personeelschef

Opmerking

Die vlekken zijn in ieder geval nie van mij. Ik eet enkel haring in tomatensaus.

Guust.

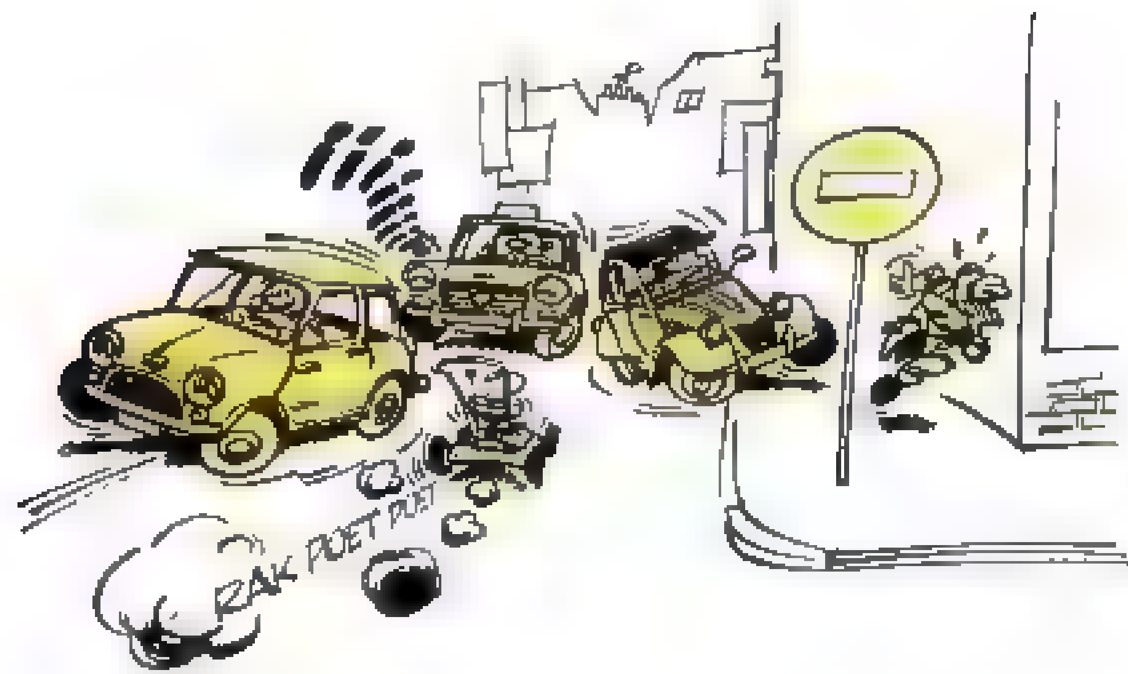

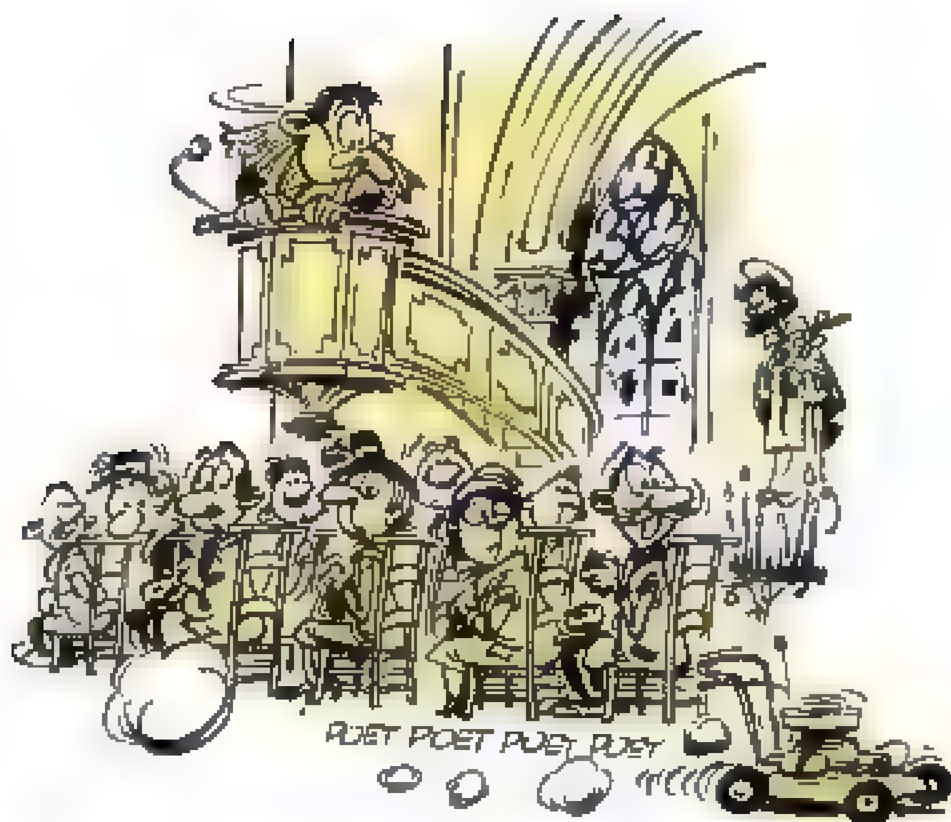

POET POET POET

POET POET

RAK POET POET

POET POET POET POET

EVEN KIJKEN WAT GUUST UITVOERT MET Z'N GRASMACHINE OP AFSTANDS-BEDIENING
Z Z Z

EVEN KIJKEN WAT GUUST UITVOERT MET Z'N GRASMACHINE OP AFSTANDS-BEDIENING.
U KUNT ZEGGEN WAT U WILT, DE GRASMACHINE HAD VOORRANG.
Franquin

Heet van de Redactie

SPLETSJ-SPLETSJ

Het gebeurt zelden, dat meneer Van Gestel, onze personeelschef, op de redactie verschijnt. Maar we konden ons beslist niet herinneren hem ooit met een gezicht als een echte oorwurm gezien te hebben. Maar dat trok hij vandaag. Bovendien had hij een schoen aan die spletsj-spletsj deed.

« Waar hangt meneer Flater uit ? » vroeg hij nadrukkelijk.

We verklaarden hem dat Guust toestemming had gevraagd om naar zijn tante Hortensia te gaan, die voor hem een nieuwe trui aan het breien was, en dat we hem dat met genoegen gegeven hadden om tenminste een rustig ogenblikje te hebben. Meneer Van Gestel liep met grote passen (spletsj-spletsj) door onze bureaus en zei dat dit te ver ging, dat hij strenge maatregelen moest nemen en dat, wanneer bepaalde lieden de lokalen in een derde-rangs restaurant wilden veranderen, hij, Petrus Van Gestel, daar niet in zou trappen (spletsj). Hij voegde hieraan toe dat hij drommels goed wist dat onze medewerker Guust na het voorvalletje met de sardientjessaus van de vorige week (« Haringsaus », onderbrak hem Krasser, die het altijd beter wil weten als hem niets gevraagd wordt) lustig doorgegaan is met het opslaan van etenswaren in de lokalen. En dit ondanks de uitdrukkelijke waarschuwing die hij daartegen de vorige week had laten uitgaan. En dat hieraan drommelsvlug een eind zou moeten komen of dat Guust eruit geschopt (spletsj) zou worden.

We stonden stomverbaasd. We hadden toch met z'n allen duidelijk genoeg gezien dat Guust z'n voorraadje uit de klapper "Dringende Zaken" had gehaald en buiten de bureaus had gebracht. Van Gestel gaf hierop ten antwoord dat Guust de reglementen met voeten (spletsj-spletsj) trad door zijn koek op de treden (spletsj spletsj) van de diensttrap te zetten.

Zonder toestemming had hij daarvan een provisiekast gemaakt. En hij, Petrus Van Gestel, had bijna een lelijke val gemaakt, want Guust had z'n broodtrommeltje niet goed gesloten. Hij had echter maar met een voet in de boter gestaan hetgeen niet al te prettig is, en bovendien je sokken bederft. Meneer Van Gestel verliet al spletsj-spletsjend het bureau.

Kan een van de lezers ons misschien een middel aan de hand doen om botervlekken uit een kokosmat te krijgen ?

ZEG NIET :
Dat mag Joost weten !
MAAR ZEG :
Ik zal Vondel even raadplegen !

●

BELANGRIJKE BEKENDMAKING

Gezien het feit dat het Weekblad Robbedoes eens te meer de oorzaak is geweest van ernstige vernielingen in de bureaus van de firma Knuvelder Platanen & Zonen als gevolg van het lanceren van explosieve raketten die belangrijke schade veroorzaakten (gebroken ruiten, [illegible], onherstelbare beschadiging van een oud schilderij (familieportret met een onschatbare waarde), diverse kosten wegens het ingrijpen van de plaatselijke brandweer) ;

Gezien het feit dat onze voorafgaande klachten schijnbaar genegeerd zijn en dat dus ten opzichte van het Weekblad Robbedoes aan kwaadwilligheid moet worden gedacht ;

Gezien het feit dat een buurman als voornoemde redactie, waar men zich te buiten gaat aan levensgevaarlijke proefnemingen, voor een serieuze firma als Knuvelder Platanen & Zonen een voortdurende bedreiging van hebben en houden vormt ; de heer Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, een eerbiedwaardig man, omschrijft de leden van de redactie van het Weekblad Robbedoes met de volgende woorden « die gekken daar van de zesde » ;

Heeft de firma Knuvelder, Platanen & Zonen besloten deze zaak in handen te leggen van hun advocaten Mr van [illegible] en Mr. Lelieveld. Dezen zullen met de verantwoordelijke mensen van het Weekblad Robbedoes de nodige contacten opnemen.

22 maart 1966.
(getekend) KNUVELDER
PLATANEN & ZONEN

Heet van de Redactie

SAMENVATTING

Het spijt ons, dat wij onze lezers regelmatig op de hoogte moeten houden van de moeilijkheden tussen het weekblad Robbedoes en de firma Knuvelder Platanen & Zonen, onze buren. Maar wij zijn verbonden aan bepaalde overeenkomsten waardoor wij elke week ten bate van voornoemde firma ruimte in ons blad moeten inruimen. Hier volgt een uittreksel van de aangetekende brief die wij over dit onderwerp ontvingen

« dat na een onderhoud met uw personeelchef, de heer Van Gestel, werd besloten lange en kostbare gerechterlijke vervolgingen te vermijden hoewel de omvangrijke verwoestingen van onze lokaliteiten door een van uw medewerkers, waaronder vooral de beschadiging van het familieportret van Ambroos Knuvelder, stichter van onze firma, ons ten zeerste verontwaardigd heeft, deze vervolgingen ten zeerste rechtvaardigen. Van de andere kant schijnen onze kleine advertenties in uw blad een zeker succes te hebben. Wij verzoeken u daarom hiermede door te gaan. Daarvoor sturen wij u bijgaand de nodige documenten. Tevens zult u aantreffen de biografie van Ambroos Knuvelder waarvan u de publicatie op u heeft genomen »

Met ingang van vandaag beginnen we inderdaad met de eerste aflevering van de biografie van Ambroos Knuvelder. Dit als vergoeding voor de schade die Guust aan zijn portret heeft aangebracht. De tekst is ons door de heer Knuvelder zelf toegezonden.

Niets scheen er op te wijzen dat de jonge zoon van Victor en Amelia Knuvelder later in zijn leven een groot industrieel leider zou worden. Hij werd begiftigd met de voornaam Ambroos als herinnering aan zijn oom Adriaan die in het begin van de 19de eeuw verscheidene verzen liet publiceren. Hij was een snoezig jongetje, dat zijn liefhebbende ouders steeds veel vreugde bezorgde. Zijn tedere kindsheid bracht hij door in de kalme beschutting van Dommel-aan-de-Drijf, een klein dorpje, doorsneden door een vredige rivier. Daar bracht de kleine snuiter de eerste jaren van zijn leven door met het verslijten van zijn eerste kniebroek op de harde schoolbanken, het spelen van duizend-en-een spelletjes met zijn leeftijdgenootjes, en het zingen van bekende liedjes uit die tijd: « Rij maar aan, ossewagen. Twee emmertjes water halen, twee emmertjes pompen » Maar boven al bereidde hij zich ernstig voor op de toekomst. Na zijn schooljaren kwam hij voor het ernstige probleem der beroepskeuze te staan. Hij schreef zich op de Technische Hogeschool in voor bruggebouw en trok door zijn noeste vlijt en ijver al vlug de aandacht van zijn studiemeesters op zich. Maar in het eerste jaar dat hij in dit beroep werkzaam was, voltrok zich een drama dat definitief een einde aan zijn loopbaan maakte...

(wordt vervolgd)

ZEG NIET :
Een kleurrijke zonsondergang
MAAR ZEG :
Een bonte avond

Guust is vandaag nog onverdragelijker gebleken dan gewoonlijk. De naderende eerste april heeft een grote invloed op deze jongeman. Behalve de verschillende geestigheden die je hiernaast ziet staan, heeft hij nog het volgende uitgehaald

Hij liet bij Jan Netteman, onze concierge, dertig vaatjes zoute haring afleveren

Hij verwisselde de etiketjes op de verftubes van Krasser (hetgeen de verklaring vormt voor de enigszins vreemde kleuren van verschillende illustraties)

Hij bood juffrouw Jannie een bloem aan waar een waterstraal uitspoot

Hij legde een levende paling in de geldlade van de heer Van Gestel

Hij boorde gaatjes in de brandlans van Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer

Hij vulde de tabakszak van Pruimpit met kruit...

Mijnheer Dupuis vroeg al een paar keer om op onze verdieping wat minder lawaai te maken. Als hij eens wist dat dat van Guust afkomstig is, die momenteel in een kast zit opgesloten en er niet eerder uitkomt dan morgen.

eindelijk!

DE INGENIEUR IN DE DOP

Een leerzaam en opwindend spel

61.482 stukken om in elkaar te zetten

Uren van vreugde

De bouwdoos waarop je zat te springen !...

NIEUW : het eerste spel ter wereld van het stevigste materiaal : wereldbefaamde Bessemer-staal. Scheurt niet, breekt niet, smelt pas bij 1400 °.

NIEUW : aangeboden in een kartonnen doos van 15 × 4 × 28 m met een leuke kleurentekening. Eenvoudige en heldere gebruiksaanwijzing op natuurlijke grootte.

NIEUW : doos 001 kan worden uitgebreid met de dozen 002, 003 en 004. Hiermee kunnen nog volmaaktere modellen worden gemaakt : draglines, wegenwalsen, enz...

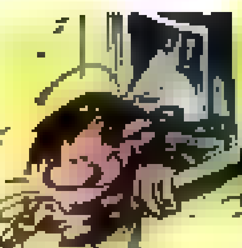
EEN BOUWDOOS VOOR HEEL UW LEVEN !!!

Het is een produkt van KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN

PLOMPLOM... PLOMPLOM...
?
PSUUU
EEN APRIL! ALS JE AAN DE KLINK DRAAIT, PSUUU! HAHAHA! KNAP BEDACHT, HE?
DA'S WAAR!
IK HEB GOED GELACHEN. NU AAN 'T WERK...
EEN APRIL! KASTJE OPEN, BOEKEN OP JE HOOFD. DAT IS SCHRIKKEN, HE?!
BONG
BONG
GENOEG GELACHEN... NU AAN DE SLAG...
TIK TIK TIK
HEE
EEN APRIL! ZOU JIJ ERAAN DENKEN HET LINT TE VERVANGEN DOOR PLAKBAND?! HAHAHA!
400 A
AHA... ER IS EEN PAKJE VOOR ME GEARRIVEERD?... EVEN...
...KIJKEN...
FLITS
EEN APRIL! HET FLITSPAKJE! ZO PRECIES UITGEKIEND DAT HET FLITST OP HET MOMENT DAT... HAWOEHA!
LUCHT!... WAAR IS HET RAAM?
SPLITS!
EEN APRIL! DE KABELJAUW HANGT AAN EEN TOUWTJE IN DE DAKGOOT! WOEHAHOE!
ZEG, VERGEET JE MIJN OVERUREN VAN VANNACHT NIET? DE APRILGRAPPEN KOSTEN EEN HOOP WERK...
400 B

Heet van de Redactie

> **ZEG NIET :**
> **Heb jij een houten poot?**
> **MAAR ZEG :**
> **Ik zie er geen been in !**

SUPERELASTIEK

Je hebt zeker al horen praten over die nieuwe superbal, een Amerikaans speeldingetje dat 84 % beter springt dan een gewone bal en de oorzaak is van een grote vreugde in kringen van verkopers van serviesgoed en antiquiteiten. Dat ding heeft namelijk de kostbare neiging om op de meest breekbare dingen te springen. Welnu, Guust heeft de wetenschap een stuk in de goede richting geholpen : hij heeft een superelastiek in elkaar gedraaid (of hij heeft hem, joost weet waar vandaan gehaald). Met een eind verbazingwekkend rekbaar gummi — natuurlijk kunnen we niet precies zeggen hoe lang dat eind is, want dat verandert voortdurend — heeft hij verschillende opwindende experimenten op touw gezet. Het laatste was een vreemd afstandbedieningssysteem voor de lift, dat dhr. Van Gestel, onze personeelschef, grijze haren heeft bezorgd. Toen hij de dienstrap wilde gebruiken, struikelde hij namelijk over dat onding, dat Guust tussen de knop van de lift op de begane grond, via de dienstrap naar zijn bureau op de zesde verdieping had laten lopen. Volgens Van Gestel had hij heel goed zijn nek kunnen breken, en Guust kreeg op een geen tegenspraak duldende toon te hore dat meneer Van Gestel dat stomme gummiding niet meer in de bureau's wilde zien. Daarom heeft Guust er maar een jojo van gemaakt dat nu tussen zijn raam op de zesde verdieping en het trottoir op en neer schiet. Glunderend zei hij : « Nu zal Van Gestel tenminste tevreden zijn ! »

Om de schade te vergoeden die door Guust aan de firma KNUVELDER, PLATANEN & ZONEN werd aangebracht, hebben wij op ons genomen de levensgeschiedenis van de stichter van deze firma te publiceren. Hier volgt het tweede hoofdstuk.

DE ROEPING VAN AMBROOS KNUVELDER

De levensloop van Ambroos Knuvelder nam inderdaad een onverwachte wending : hij ondertekende een contract voor de koloniën. We kunnen ons voorstellen hoe hij over de reling van de brug leunde en droomde van verre landen : Maasbrug, Brugge, Brugelette... Al vlug begon de bouwer met bovenmenselijke en grandioze bouwwerken : een hangbrug over de Bosporus, een draaibrug boven de Pool die de afwijkingen van het magnetische veld volgde, en tenslotte in Indo-China een cantileverbrug (bij rood licht mag men niet over de brug heen).

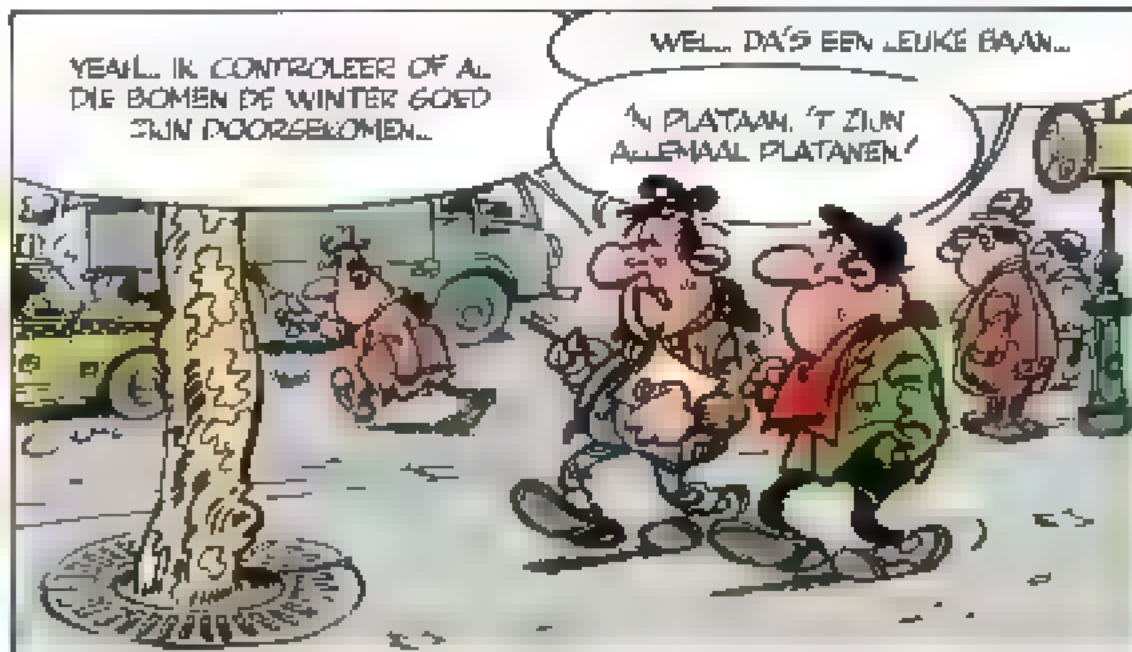
Het is jammer, dat in de dagen dat deze bouwer van kunstwerken in deze omgeving rondzwierf, de Kwal-rivier nog niet zo'n grote bekendheid genoot.

Tijdens een studiereis naar Tonkin was Ambroos Knuvelder zo gelukkig de man te ontmoeten die later zijn vennoot en schoonbroer zou worden Floor Platanen, destijds nog kapitein in het koloniale leger. Ambroos Knuvelder werd onmiddellijk geïmponeerd door de heldhaftige manier waarop de jonge militair zijn troepen het beroemde « Voorwaart, mars ! » toeschreeuwde. Hij zou hierdoor beroemd worden. Deze twee mannen werden snel door een vriendschap verenigd die zo diep was als het water onder Knuvelders Bruggen, een vriendschap die door de jaren heen duurzaam zou blijken te zijn als een viaduct.

(Wordt vervolgd.)

Heet van de Redactie

DE VLIEGENDE FIETS

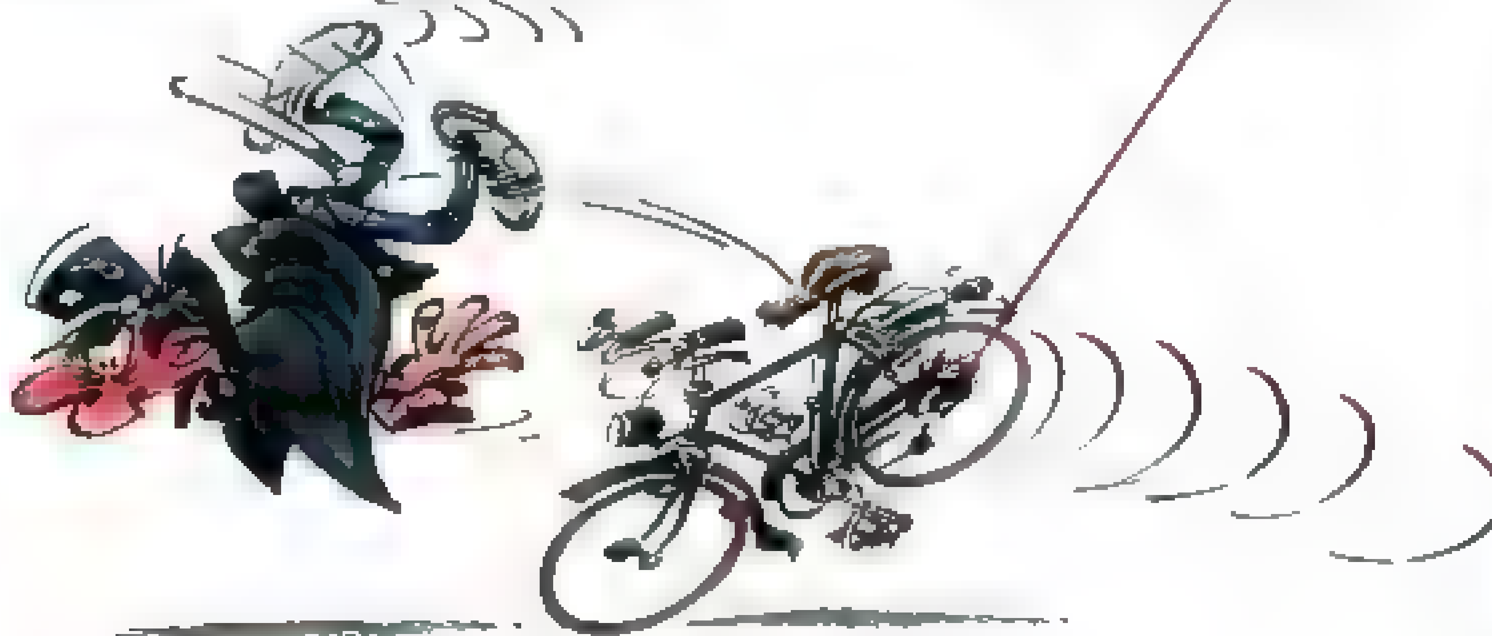
We hebben je vorige keer verteld over dat superelastieke dingetje van Guust, dat buitengewoon uitrekbare gummi-lijntje. Hij heeft er een soort jojo van gemaakt. Het zit vast aan zijn vensterbank op de zesde verdieping, en schiet nu voortdurend op en neer tot beneden aan de straat toe. En het onvermijdelijke moest natuurlijk gebeuren.

Hier volgt een samenvatting van het rapport van brigadier Vondelaar, Joost, van de plaatselijke politie .

« Mij per fiets begevende in de richting van het Versperringenplein waar ik met mijn dienst wilde beginnen, bovendien met een geopend oog, constateerde ik plotseling iets abnormaals in de gedragingen van mijn fiets - reglementair model, naar de regels ingeschreven. Inderdaad, het maakte van achteren een plotselinge sprong, gevolgd door een schuiver naar voren, die net op het ogenblik dat ik als een gek de handremmen aantrok, zich versterkte tot op het moment waarop mijn zwaartepunt de grenzen van het evenwicht overschreed, waardoor ik de pedalen in de ware zin van het woord verloor en op het plaveisel van de weg geslingerd werd. Ik ontving een verschrikkelijke slag op het achterhoofd (even later kwam ik door een snel onderzoek tot de ontdekking dat dit veroorzaakt werd door mijn eigen gummiknuppel) en toen ik na enkele seconden mijn zinnen weer bij elkaar had, moest ik tot de ontdekking komen dat mijn fiets verdwenen was.

« Gelezen, goedbevonden en getekend.

« Vondelaar, Joost, brigadier »

ZEG NIET : De zang van een boerennachtegaal.

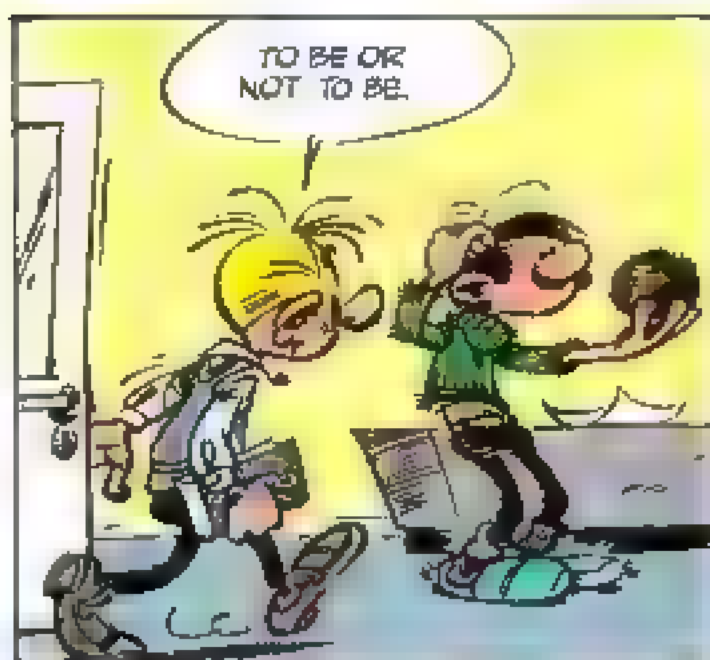
MAAR ZEG : De kikker heeft het hoogste lied.

Hier volgt dan de derde aflevering van de biografie van Ambroos Knuvelder. Tot de publicatie hiervan werden wij door de firma Knuvelder Platanen & Zonen verplicht. Wij wensen je hiermee veel genoegen.

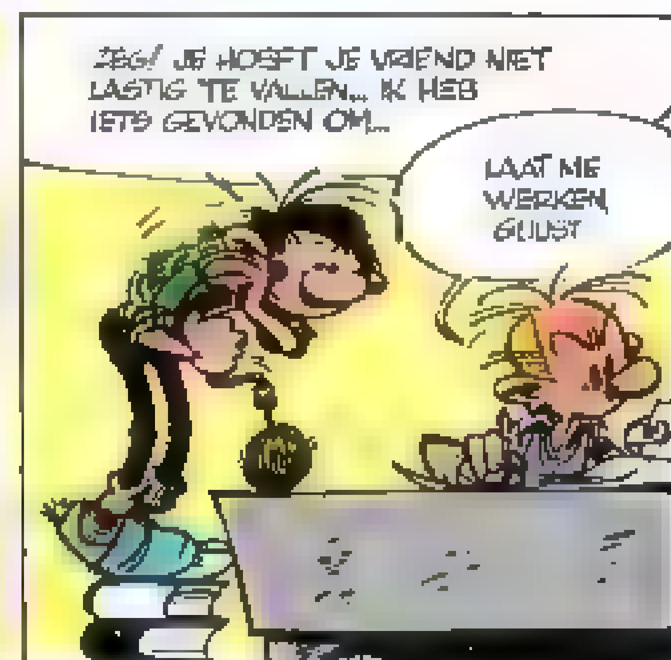
HET FORTUIN VAN AMBROOS KNUVELDER

In de loop van de geschiedenis is een gelukkige ontmoeting al dikwijls het begin geweest van 'n opwindend heldenepos. Zo verging 't ook met de ontmoeting in het Verre Oosten tussen Ambroos Knuvelder, toen nog 'n eenvoudig weg- en waterbouwingenieur, en Floor Platanen, destijds officier in het koloniale leger. In de loop van de oorlog, die hij in deze verre gewesten voerde, teneinde de vruchten der beschaving aan de inboorlingen over te dragen, zag Floor Platanen zich vaak gedwongen bruggen over verschillende rivieren te laten springen. Maar toen in deze wisselvallige oorlog de troepen gedwongen werden zich weer terug te trekken op oevers, van waar zij voorheen vertrokken waren, moesten deze bruggen weer hersteld worden. Zo kwam het, dat Ambroos Knuvelder zijn steentje ging bijdragen in de vestiging van onze cultuur in het Verre Oosten. Hij bouwde bruggen, die vervolgens door kapitein Platanen weer de lucht werden ingejaagd. Zo nam een geniaal idee langzamerhand vorm aan...

(wordt vervolgd)

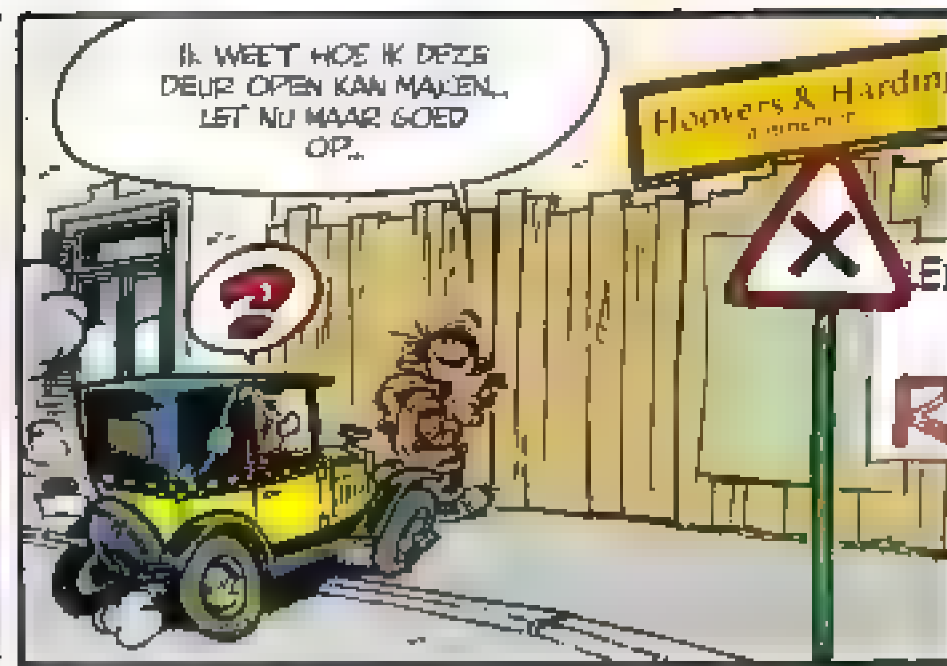

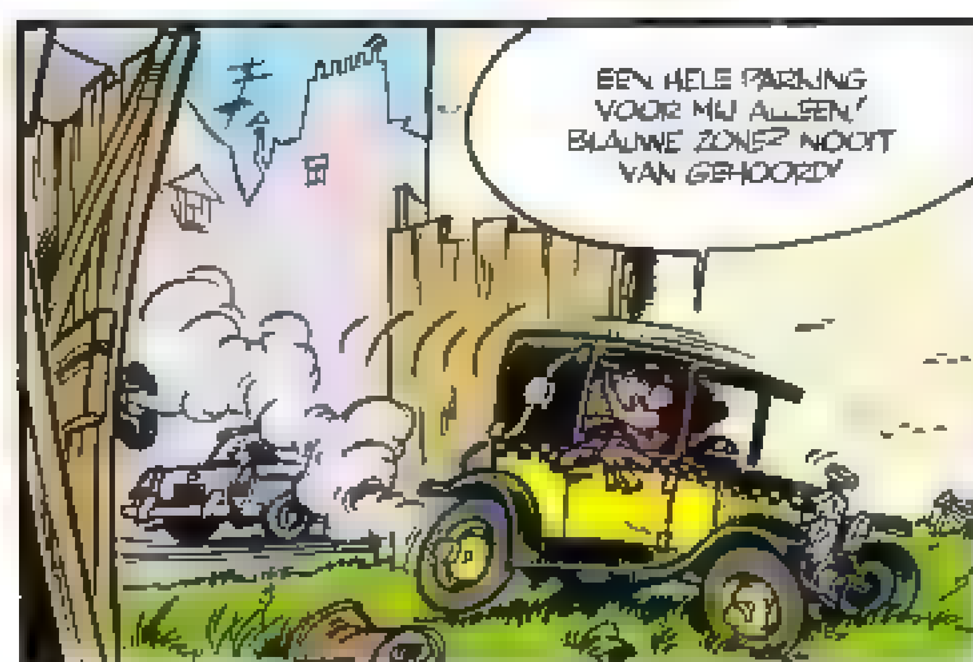

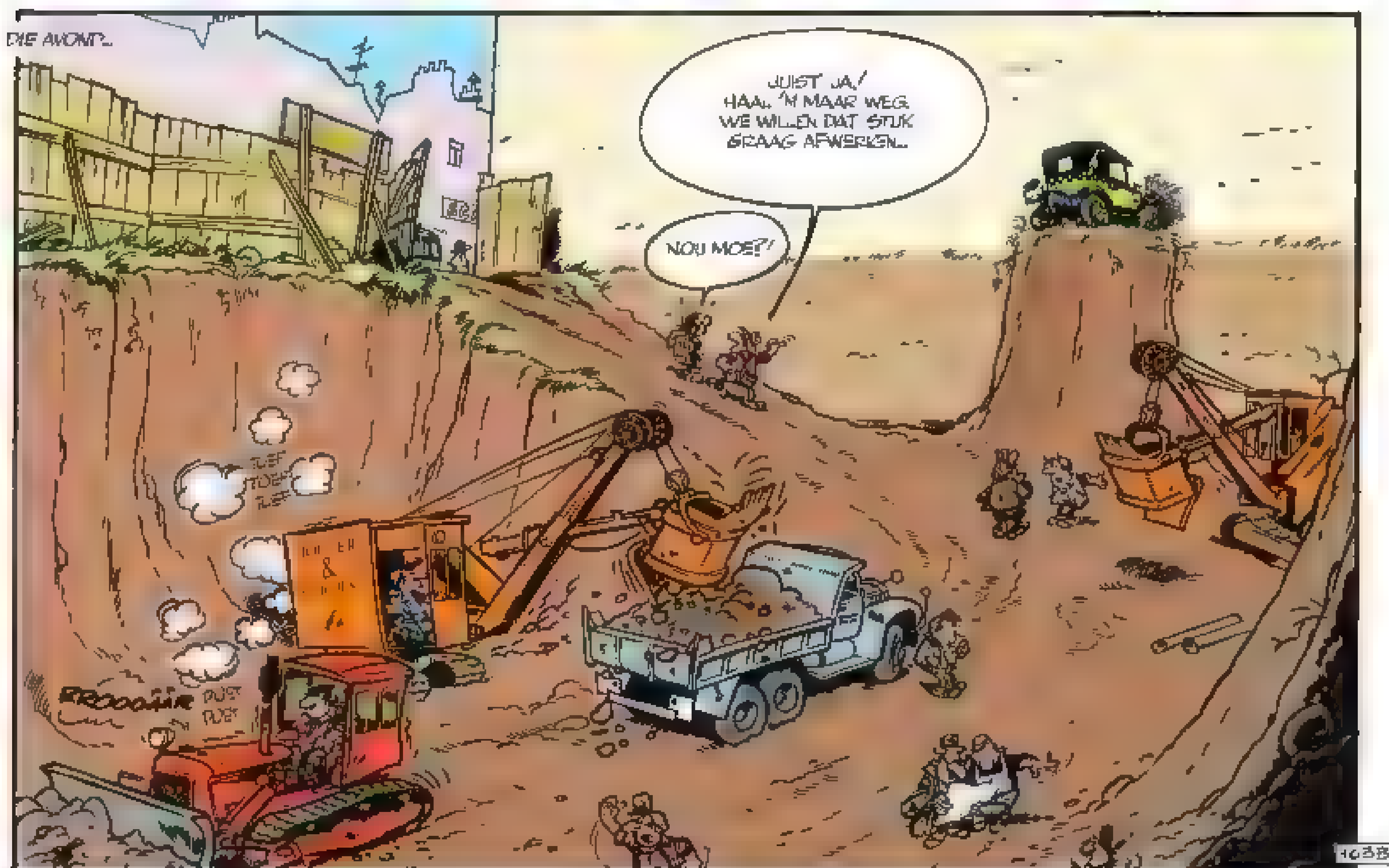

UITKIJKEN, GUUST AGENT VONDELAAR HEEFT JE IN DE GATEN... ALS HIJ JE TE PAKKEN KRIJGT VOOR FOUT PARKEREN...
PFFRT! HIHIH!

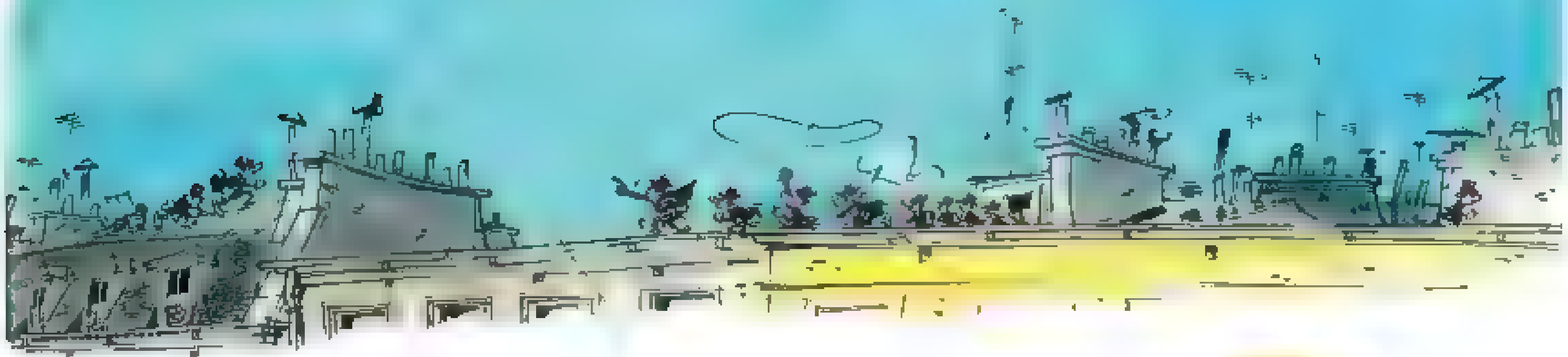

HIJ MAAKT ME NIET BANG! DAT PROBLEEM HEB IK MOOI OPGELOST...

IK WEET HOE IK DEZE DEUR OPEN KAN MAKEN... LET NU MAAR GOED OP...
Hoovers & Harding

EEN HELE PARKING VOOR MIJ ALLEEN! BLAUWE ZONE? NOOIT VAN GEHOORD!

EN VANAVOND HAAL IK M'N KARRETJE WEER OP. NIEMAND HEEFT ER LAST VAN.
408 A

DIE AVOND...
JUIST JA! HAAL 'M MAAR WEG. WE WILLEN DAT STUK GRAAG AFWERKEN...
NOU MOE?!
TUF TOEF TUF
BROOOÂÂR PUT PUT
408 B

Heet van de Redactie

NOG STEEDS DE VLIEGENDE FIETS

Het superelastiek van Guust heeft de fiets van brigadier Vondelaar van de plaatselijke politie geënterd. En nu leeft de hele bevolking van de wijk al een week onder de dreiging van hetgeen journalisten "Het mysterie van de Vliegende Fiets" of "Het geheim van de Spooktweewieler" noemen. De onberekenbare bewegingen van deze vreemde zwerfvogel hebben inderdaad stof opgeleverd voor een paar verontrustende stukjes stadsnieuws.

● Gisteren in de namiddag is een helicopter geland op het grasveldje van het Paul Krügerplein, op enige meters van het vijvertje. Hierbij werd door de rotorbladen het dak van een openbare waterplaats beschadigd. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor. Uit het toestel kwamen vier opgewonden passagiers, die verklaarden dat de piloot een plotselinge luchtsprong had gemaakt, daarbij tekenen vertonend van een grote radeloosheid. Hij zou daarbij verklaard hebben « op het nippertje een botsing met een fiets vermeden te hebben ». De passagiers dwongen de piloot zo vlug mogelijk te landen. De diep terneergeslagen man werd ter observatie opgenomen.

● Om één uur gisterenmiddag is een fiets door het raam het appartement van de familie Scheffers-Seilhorst binnen gedrongen. Hij kwam op de tafel terecht, rolde over vier biefstukken, sloeg op de kast een Chinese vaas aan diggelen, botste tegen de achtermuur terug, vloog nog even door de appelmoes en verdween weer waarlangs hij gekomen was.

● De politie is in het geweer gekomen om te trachten de fiets in te rekenen. Hierbij vallen talrijke heldhaftige staaltjes te vermelden : door zijn plicht op de daken, en door de wet van de zwaartekracht door het ateliervenster van de Italiaanse gipswerker M. E. P. Sporgherst gedreven, heeft een agent de vervaardiging van een artistieke reproductie onderbroken. Hij zit nu in het gips. Een andere ordebewaarder, die uitgleed over het natte zink van een dakgoot, heeft zijn leven te danken aan zijn tegenwoordigheid van geest en aan een vlaggestok die de voorgevel sierde. Hieraan bleef hij met zijn broek hangen. Desalniettemin verklaarde de agent aan zijn redders, dat al die imbecielen op de bon moesten worden gesmeten, die het in hun hoofd haalden lanspunten op het eind van hun vlaggestokken te zetten waardoor politiemannen wekenlang niet konden zitten. Redding van een waaghals , een agent die in een televisiemast was geklommen om die gekke fiets op te wachten werd plotseling door hoogtevrees gegrepen en durfde niet meer naar beneden klimmen. De brandweerlieden van de plaatselijke kazerne moesten tussenbeide komen om hem uit zijn hachelijke situatie te bevrijden. Opsporing verzocht ! Politieman, verdwenen op de daken tijdens de achtervolging van de fiets en waarschijnlijk verdwaald tussen de schoorstenen. Donker uniform, cape, fluitje met een erwt. Registratienummer 624. Luistert naar de naam Van Poppel (met drie p's). Goede beloning.

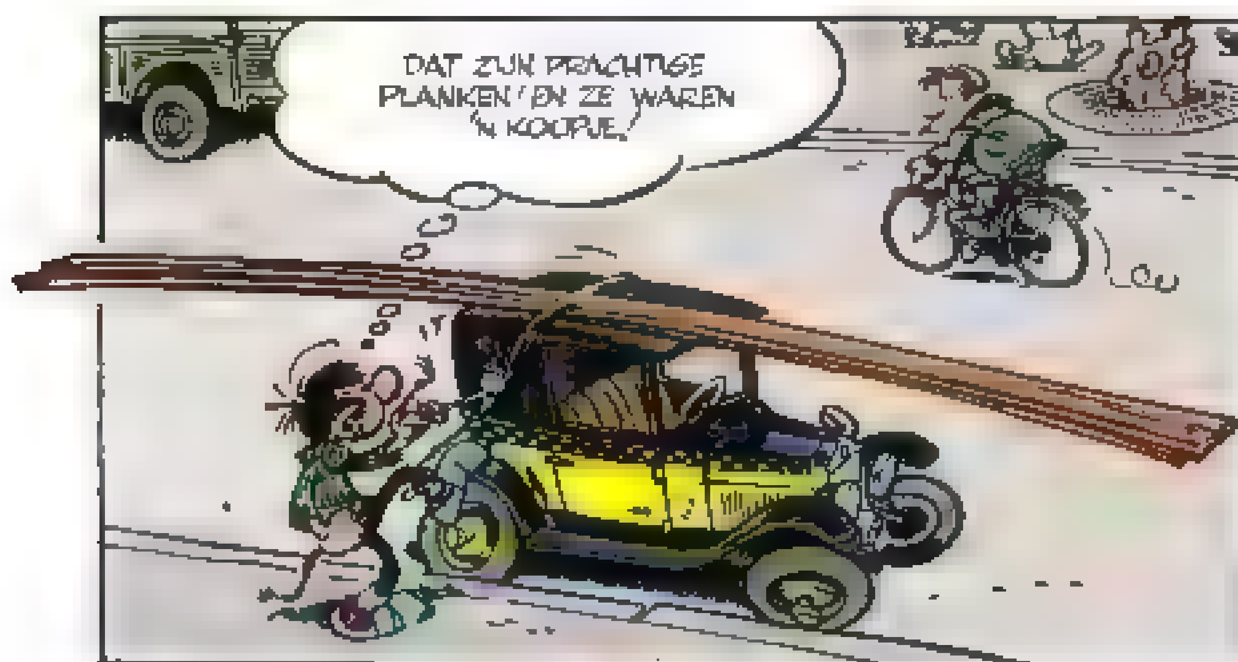
ZEG NIET : De werking van een ontstekingsmechanisme.
MAAR ZEG : BOEM !

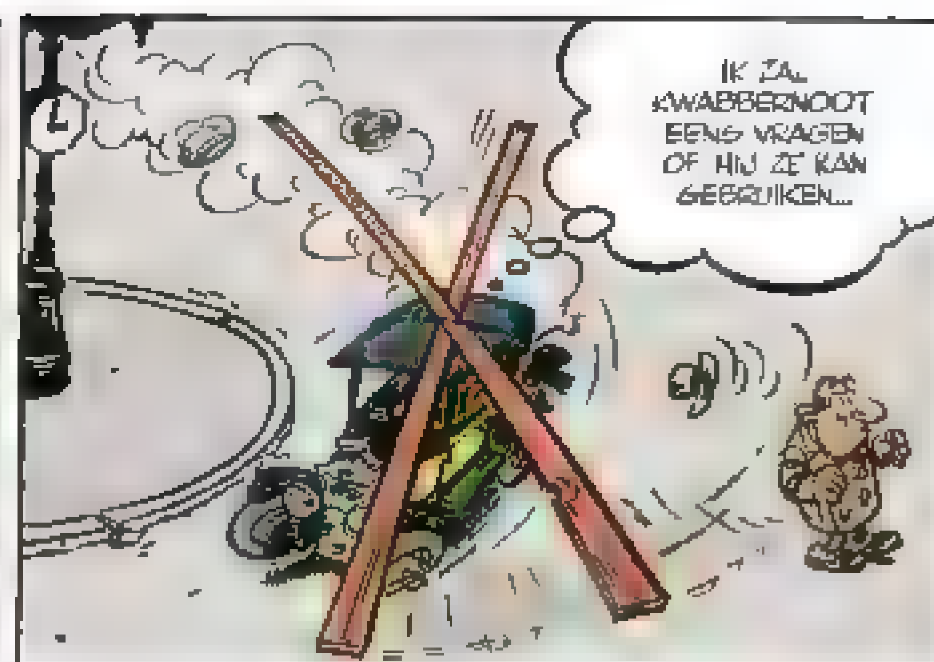

Hier volgt dan de laatste aflevering van de biografie van Ambroos Knuvelder. Wij waren het de firma Knuvelder, Platanen & Zonen verplicht de publicatie hiervan op ons te nemen als gevolg van de door ons aangebrachte beschadigingen aan een schilderij (zie hierboven) van deze firma.

DE TERUGKEER VAN AMBROOS KNUVELDER

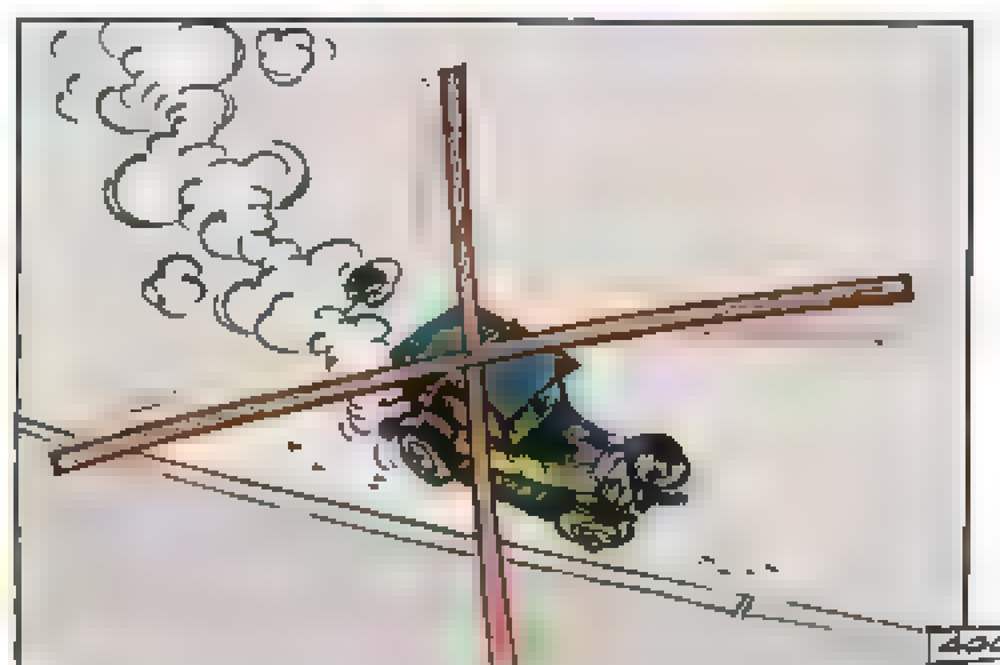
Het grote idee was nu geboren. Ambroos Knuvelder, van de bruggen en wegen, en Floor Platanen, kapitein van het koloniale leger, stichtten een firma. De eerste bouwde de bruggen die de ander in de loop van zijn veldtochten weer vernietigde. Deze firma kreeg nog een bredere basis toen Floor Platanen in het huwelijk trad met de schone zuster van Ambroos Knuvelder (hij had nog een andere zus maar die was minder schoon. In elke familie komt wel een min of meer zwart schaap voor). Het vermogen dat Ambroos Knuvelder op deze manier in de Koloniën bij elkaar schraapte, stelde hem bij zijn terugkeer in Europa in staat een fabriek voor bruggenbouw op te richten. Daarmee gaf hij de eerste stoot aan een industrie die heden ten dage de rijkdom van ons land uitmaakt. De eerste bruggen en viaducten die in de eerste helft van deze eeuw werden gebouwd, dragen het stempel van de geniale ontwerper Knuvelder en Platanen, zoals deze twee vennoten al vlug familiair werden genoemd. Ambroos Knuvelder overleed in 1919 na een vruchtbare loopbaan, temidden van zijn toegewijde familie. Wanneer gij eens te voet, te paard, met de trein of met enig ander vervoermiddel een van deze stoutmoedige kunstwerken passeert, denk dan eens aan zijn ontwerper, wiens leven slecht door een gedachte werd beheerst : « Als er geen bruggen zouden zijn, moesten ze worden uitgevonden ! »

ZEG NIET : Laamskijke.

MAAR ZEG : Laat me die rommel eens zien.

WEES VOORZICHTIG !

Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, heeft ons verzocht alle personeelsleden erop attent te willen maken dat schoorstenen bij voorkeur dienen te worden schoongemaakt, als het vuur uit is. Dat daarenboven bij nog meer voorkeur gebruik dient gemaakt te worden van onbrandbare materialen, die bovendien niet het risico lopen in de kanalen te blijven steken. Vooral wanneer men hierin een lang nylon koord laat vallen, dat een geheel gaat vormen met de voormalige plastiek borstel die tussen twee stenen bekneld raakte. Men verwondert zich dan nog dat de hulp van de brandweer moet worden ingeroepen. Bovendien maakte kapitein Waterzat er ons op opmerkzaam dat het beter is een beroepsschoorsteenveger in de arm te nemen dan Guust zijn rampzalige initiatieven te laten uitwerken.

Heet van de Redactie

DE TERUGGEVONDEN FIETS

Je herinnert je nog ongetwijfeld de superelastiek van Guust. Dat dingetje had de fiets van brigadier Vondelaar te pakken gekregen en de politie probeerde nu al dagen die behekste fiets in te tekenen. Nu dank zij de hardnekkige pogingen van de ordehandhavers konden zij eindelijk de hand op dit vermaledijde ding leggen. En wel als volgt

10.32 uur. In het naast ons gelegen bureau, zetel van de firma Knuvelder, Platanen & Zonen, onderzocht de hoofdingenieur het model van een nieuw brugontwerp. Plotseling knalde een vliegend voorwerp het venster aan diggelen. Het ding schoot over het brugmodel heen, maakte er brandhout van, botste toen tegen de brandkast, sprong terug in de richting van het raam, maar bleef daar in de spijlen hangen. Op dit ogenblik constateerde de heer Knuvelder, dat het hier een fiets betrof

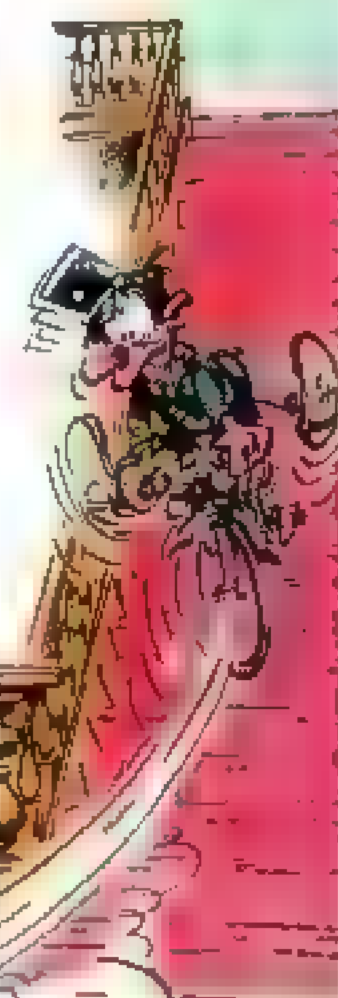
10.34 uur. Nadat de heer Platanen zich ervan overtuigd had, dat er geen enkel gevaar meer dreigde, hees hij zich onder het bureau uit, bracht onmiddellijk de politie op de hoogte en eiste dat een ploeg mijnenopruimers dat kreng onder handen zouden nemen.

10.46 uur. Brigadier Vondelaar, die onmiddellijk ter plaatse verscheen naderde de fiets die nog steeds verward zat in de raamspijlen. Hierbij stootte hij een vreugdevolle kreet uit, waarna hij de fiets moederlijk aan zijn hart drukte. Dit alles onder de ogen van de heren Knuvelder en Platanen.

10.56 uur. Nadat brigadier Vondelaar afscheid had genomen van de heren Knuvelder en Platanen, daalde hij de trap af en steeg op straat aangekomen op zijn fiets.

10.56,30 uur. Het elastiekje, dat nu aan zijn maximum uitrekking was gekomen, nam het niet langer en trok de fiets met daarop brigadier Vondelaar weer met een noodgang de trappen op, waar beiden een paar seconden tevoren afgekomen waren. Gelukkig was de deur van de directiekamer van de firma Knuvelder, Platanen & Zonen degelijk gesloten waardoor aan deze dolle wedren een abrupt einde werd gemaakt.

11.15 uur. Toen men Guust op de hoogte had gebracht van de laatste gebeurtenissen bij onze buren was zijn enige commentaar : « Nou moe ! Een brug, die in elkaar zakt als je er met een fiets overheen rijdt, is ook niet al te veel waard ! »

Heet van de Redactie

HET VERDELGINGSMIDDEL

We hadden natuurlijk onraad moeten ruiken toen Guust de redactie binnenkwam met die grote zwarte pil in zijn hand. We hadden de benen moeten nemen toen hij ons uitlegde wat het nu precies was. Maar in het begin klonk het nogal onschuldig :

« Weet je, ik bereid mijn vacanties wetenschappelijk voor. Kijk, Kwabbernoot, dit spulletje houdt de muggen kilometers bij me uit de buurt. Ik heb een scheikundeknobbel, weet je ! »

Daarbij legde Guust zijn pil op m'n bureau. Op het eerste gezicht leek ze van gelijmde sigarettenas gemaakt te zijn. Krasser kwam er bij staan en liet een fantastische gelegenheid om zijn mond te houden voorbij gaan door te vragen :

« Hoe werkt dat spulletje eigenlijk ? »

« Let maar eens op ! » zei Guust.

En hij stak de pil aan. Het ding begon te sputteren en spuwde vonken in het rond waarbij een zware rookwolk zich in een oogwenk over het bureau had verspreid. De geur daarvan deed vreemd genoeg denken aan een mengsel van ammoniak en formol.

Pruimpit wilde wat gaan zeggen .

« Als muggen een neus hebben kan ik het me goed voorstellen dat ze op de loop gaan. Dat spul is dodelijk voor hun kleine long .. » (de rest van de zin ging verloren in een daverende hoestbui. Gelukkig voor hen waren Krasser en Pruimpit dicht genoeg bij de deur om de gang op te kunnen vluchten. Ik kreeg de kans niet meer daartoe, maar ik was zo gelukkig tegen het venster op te lopen. Je ziet namelijk niet al te best als je ogen tranen. Ik deed het raam open en dat heeft ons waarschijnlijk het leven gered.

Ik heb enorm veel bewondering voor Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, maar ik wil hem nu toch wel even mijn mening over hem zeggen : het was helemaal niet nodig om de glazen voordeur met bijlslagen in te timmeren. Ze was niet op slot en zou dat wel het geval geweest zijn, dan had de portier ze kunnen openen. Die was namelijk op dat ogenblik in de hal waar hij vol aandacht de rook, die van de trap afkwam, stond te bekijken. Bovendien had de brandweerman, die boven op de uitgeschoven ladder stond, wel een beetje mogen uitkijken toen hij zonder waarschuwing met de waterstraal begon te spelen. Juffrouw Jannie, die net kwam kijken wat er aan de hand was, was er helemaal van onderste boven.

Maar het was een grote geruststelling te kunnen constateren dat onze buren voortreffelijke waakhonden zijn. Bij het eerste spoor van rook zijn ze naar de telefoon gesprongen om de brandweer te waarschuwen.

En Guust heb ik eerlijk mijn mening gezegd : zijn spul is nog niet helemaal in orde. Ik weet niet of het hem de muggen van het lijf houdt, maar brandweerlieden trekt het in ieder geval aan.

KWABBERNOOT.

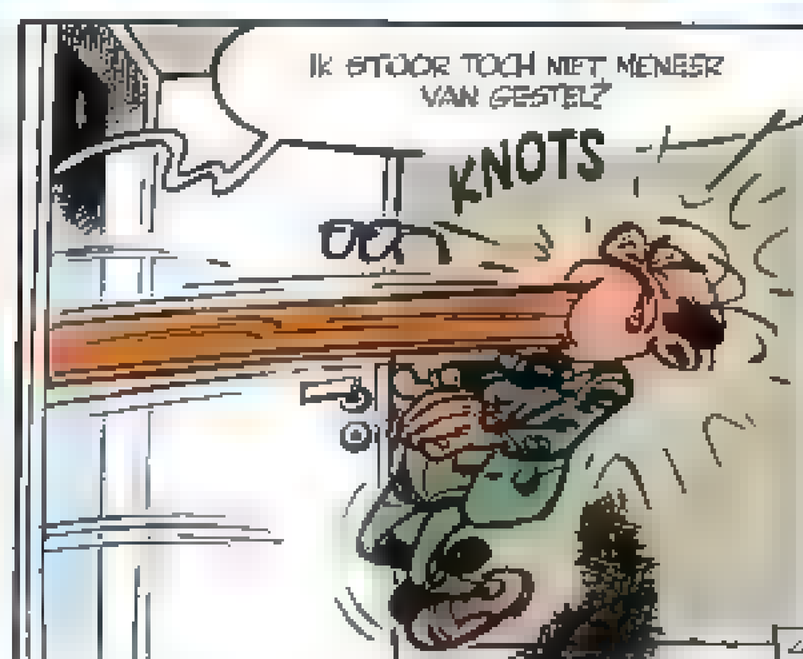
ZEG NIET :
Twee vliegen in een klap
MAAR ZEG :
'n Dooddoener

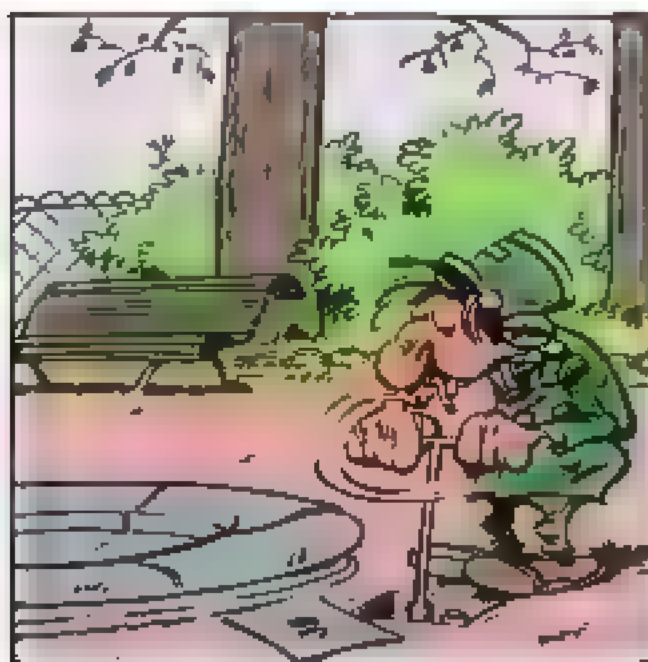

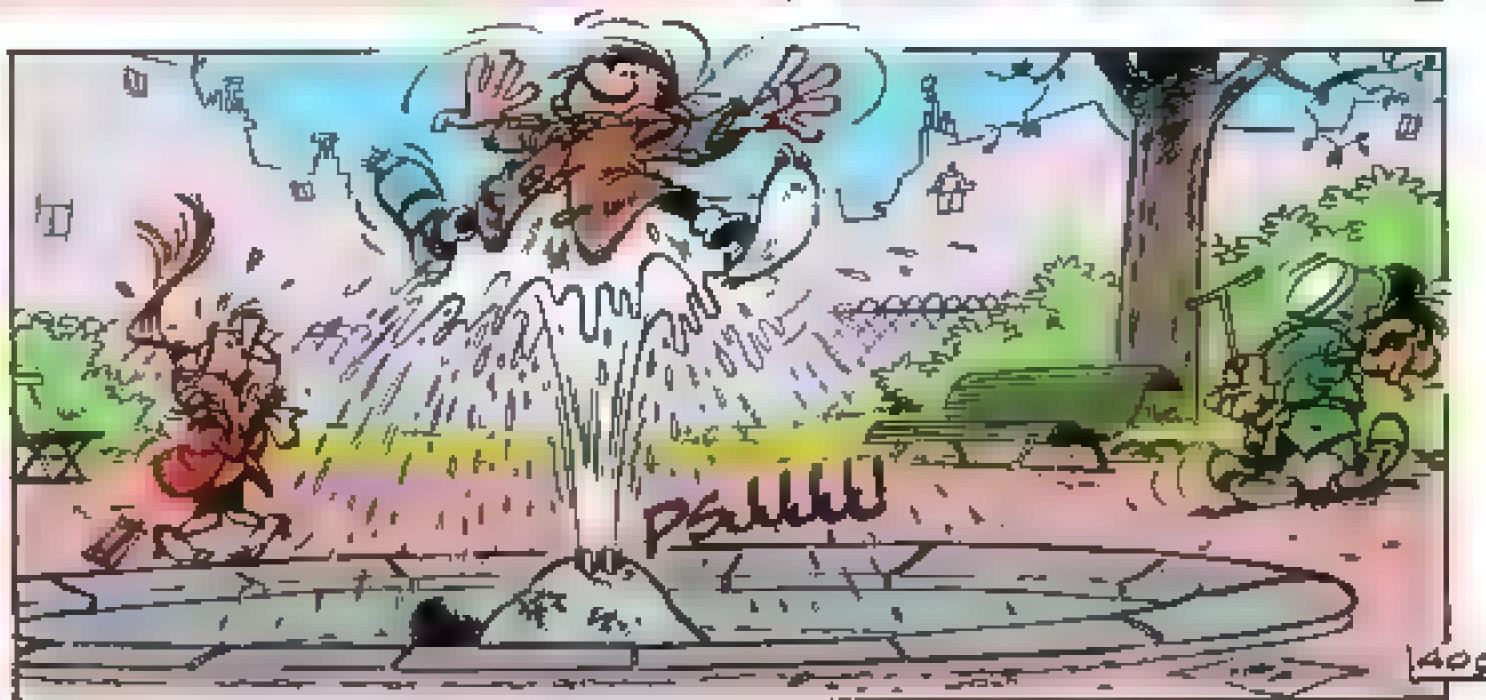

Mededeling voor onze lezers !

Het weekblad Robbedoes heeft met de firma Knuvelder, Platanen & Zonen een overeenkomst gesloten, waarbij alle schade, veroorzaakt door de eerste aan de laatste, vergoed zal worden door publicitaire publicaties ten gunste van de bruggebouw in het algemeen en van de firma Knuvelder, Platanen & Zonen in het bijzonder. Deze publicaties zullen door de firma Knuvelder, Platanen & Zonen worden verzorgd en door het weekblad Robbedoes gratis worden geplaatst. De heer Van Gestel van het weekblad Robbedoes is belast met het toezicht op een goede uitvoering van deze overeenkomst.

LAATSTE NIEUWS

Een paar minuten geleden kwam het bericht binnen dat de heer Van Gestel, zich zorgen makend over de financiële toestand van het weekblad, aan de heren Dupuis het dringende verzoek gericht heeft Guust voortaan thuis te laten werken en hem geen stap meer op de redactie te laten zetten. Dat zou het weekblad in de toekomst van de verplichting ontslaan aan de lopende band gratis advertenties te plaatsen. Toen Guust hierover gevraagd werd, was zijn enige commentaar :

« Ja, Van Gestel is een toffe vent, hij wil me voortaan laten uitslapen. Verhip, ik zal hem vanavond onder zijn venster een serenade brengen. Je zult eens zien, hoe hij daarna door zijn buren bewonderd wordt ! »

ZEG NIET : Een Evaspeer.

MAAR ZEG : Een Adamsappel.

Heet van de Redactie

REDACTIEFUIF

Gisteren was juffrouw Jannie jarig, en ze had niemand de gelegenheid gegeven dit te vergeten. Door op de juiste plaats achter de schermen de wenk te laten vallen dat het toch wel fijn zou zijn op de redactie een feestje te houden, wist zij van de baas de toestemming los te peuteren om iets op touw te zetten. De baas ging zelfs zo ver haar daarvoor de directiekamer ter beschikking te stellen. Op het feestje waren natuurlijk de dames Suzanne, Yvonne en Sonja, daarbij de jubelende jubilaris juffrouw Jannie niet te vergeten, en de heren Robbedoes, Kwabbernoot, Krasser, Pruimpit, Bertje Pluizer — onze corrector — benevens de baas, die echter al na een paar minuten afscheid nam, daarbij iedereen aanmanend zich goed te vermaken. En last but not least onze vriend Guust. Deze laatste bood juffrouw Jannie met veel poespas een potsierlijk cadeau aan (een elektrisch scheerapparaat, werkend op 135 volt, dat hij de avond te voren nog had gerepareerd) en begon toen de feestelijkheden te organiseren. Op de tonen van een « shim » die te voorschijn kwamen uit een haastig te voorschijn getoverde pick-up — de opperste chef had nota bene amper zijn rug gedraaid — begon hij ons een dans van eigen vinding te demonsteren : de shim-me-sha-wabble. Het schijnt dat het voornaamste doel van deze dans is voor een ogenblik de wetten van de zwaartekracht over boord te gooien en ervoor te zorgen dat de voeten de grond niet raken. Guust beweerde dat hij gedurende de vier-en-een-halve minuut van de extended play 45 toeren in de lucht kon blijven. Omdat het ongeloof van ons aller gezichten straalde begon hij met zijn demonstratie : met zijn armen aan de schitterende kroonluchter in het vertrek van de baas probeerde hij enigszins op maat te bengelen. Dit lokte natuurlijk commentaar uit :

« O, meneer Guust, u bent zo meesterlijk ! » dweepte juffrouw Jannie.

« Verhip, dat doet me eraan denken dat ik m'n neefje in de dierentuin de apen nog moet laten zien. » Alleen Krasser kan zoiets zeggen.

« Als hij eens een beetje van deze energie voor z'n werk zou gebruiken... » zuchtte Kwabbernoot.

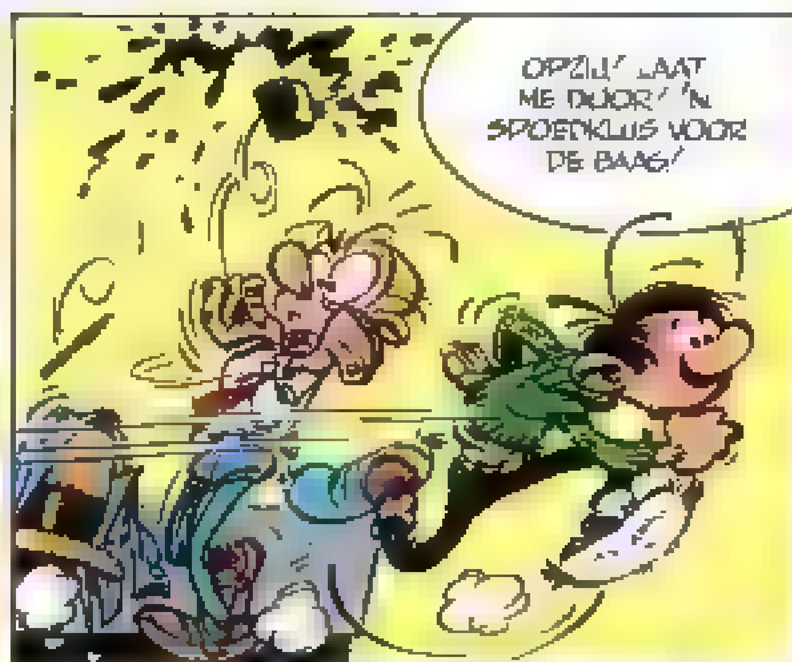
En toen gebeurde het onvermijdelijke. Omdat lusters nu eenmaal niet voor moderne dansen worden gemaakt, begaf het ding het. En door de onhandige bewegingen van Guust vloog hij door het open raam naar buiten, alwaar hij boven in de kap van een lantaarn terecht kwam.

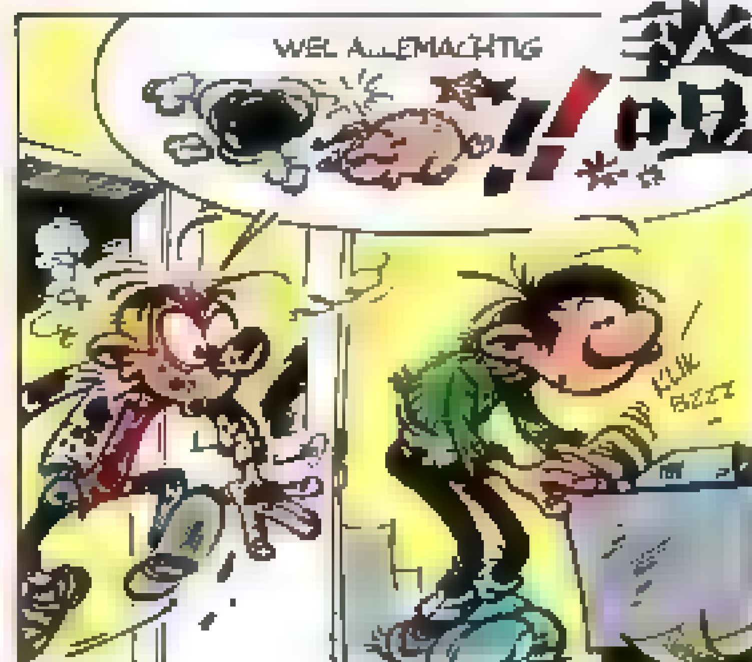
Vanuit het openstaande raam van onze buren Knuvelder, Platanen & Zonen dachten we het volgende commentaar te horen : « Ah ! Eindelijk hebben ze er genoeg van en smijten het het raam uit ! »

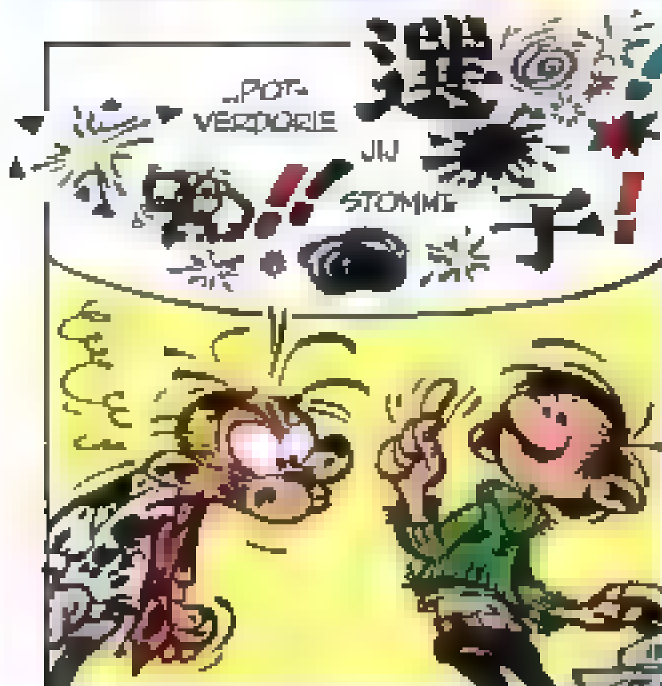
ZEG NIET : een steek onder water
MAAR ZEG : een stekelbaars

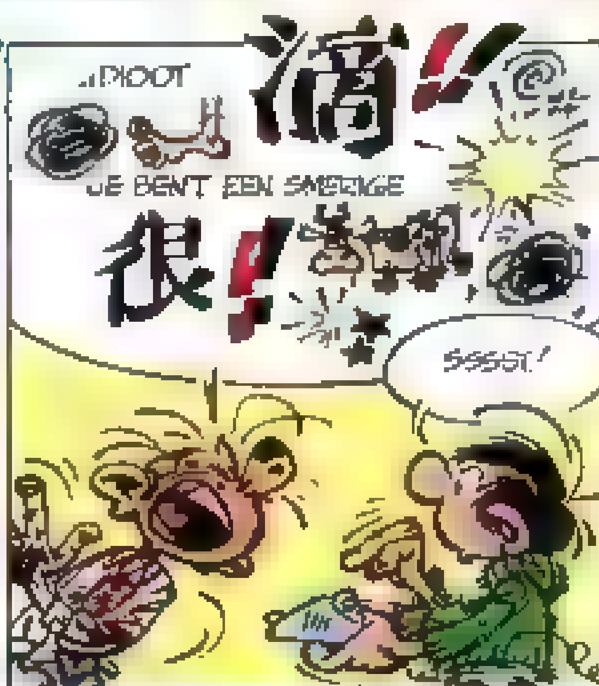

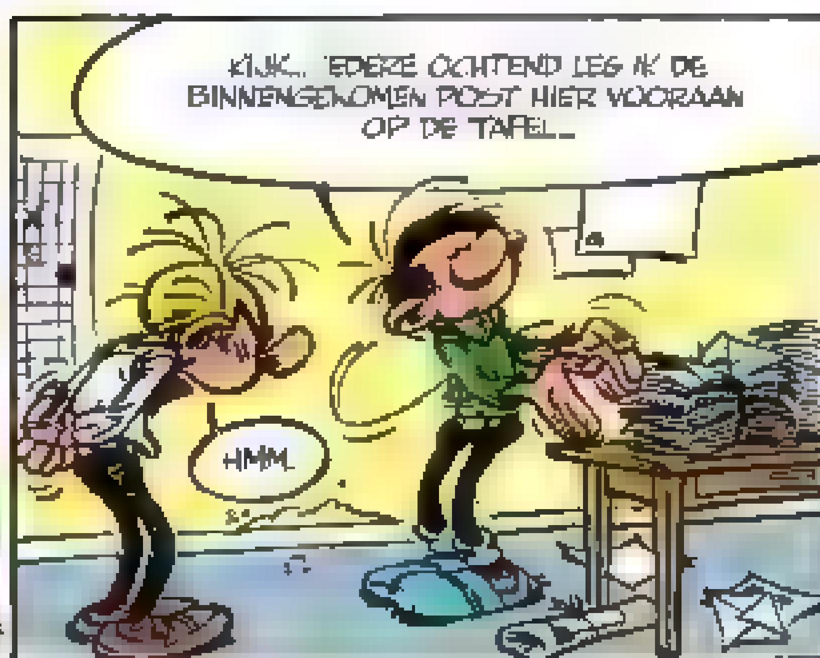

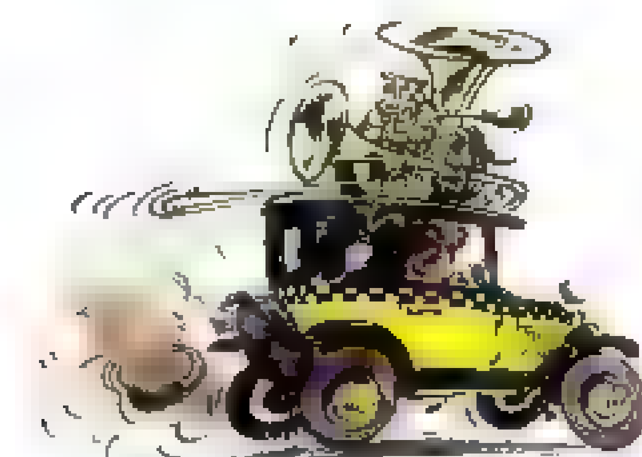

Heet van de Redactie

ZEG NIET :
Tissum
MAAR ZEG :
Hij is 't

ARBEIDSVITAMINEN

Vriend Guust heeft de laatste tijd wel veel last met de vertegenwoordigers van de wet. Zo werd hij gisteren weer achterna gezeten door twee gemotoriseerde agenten, toen hij met zijn autootje naar een feestje bij vrienden wilde en daarvoor op zijn dak verschillende muziekinstrumenten had opgestapeld. Deze agenten floten uit alle macht om hem te laten stoppen. Jammer genoeg hoorde Guust hiervan niets, want de wind, die door de mondstukken van de instrumenten floot, veroorzaakte een indrukwekkend tweetonig deuntje dat elk geluid overtoonde. Nadat de agenten erin geslaagd waren het voertuig tot stilstand te brengen, werd Guust op de bon geslingerd omdat hij volgens hen het recht niet had een sirene op zijn wagen te hebben die verdacht veel op een politiesirene leek. Guust protesteerde luidkeels. Voor die ene keer dat al het verkeer hem voorrang verleende, zelfs als hij er geen recht op had, zou hij er nog niet eens van kunnen profiteren. Hij mocht weer verder rijden, maar net onder onze vensters reed hij in de armen van brigadier Vondelaar die een vriendschappelijke stoot op de fluit op hem afvuurde. Hieronder volgt een samenvatting van het gesprek tussen Guust en de brigadier. Dit gesprek werd door de uiterst gevoelige bandrecorder van Prulmpit opgevangen.

« Hoe zit dat ? Weet je niet dat je niet mag toeteren, hmmm ? »

« Nou moe, ik heb niet getoeterd ! »

« Je ontkent dus, hmmm... ? Wacht, even opschrijven. Verstoring van de openbare orde... Verklaart het tegendeel. »

« Bovendien kan ik niet toeteren, want m'n toeter is naar de maan... Doet het niet meer ! »

« Kijk eens aan ! Mag ik even opschrijven... Aha ! Dat wordt dan... Rijden zonder claxon... Keurig, keurig, keurig ! En die dingen daar op je dak ? »

« Wel, dat ziet u toch. Dat zijn muziekinstrumenten... »

« Meneer, dat noem ik geen muziek ! Kun je er op spelen ? »

« Wat dacht u ! Wacht, ik maak het even los... O, sorry ! De riem is los geschoten en...

Poeap poeap.

« Wacht, ik haal 'm er zo af. Grappig, hè, als je met je kop in een contrabas zit ? »

« Deze keer, grapjas, kom je er niet zo gemakkelijk vanaf ! Handtastelijkheden met een vertegenwoordiger van de openbare macht bij het uitoefenen van zijn functie... Wacht, even opschrijven..., en... Goed, dat ik daaraan denk... Wil je even in dat ding daar blazen... ? »

— BOEAAAAAP !

« Hahahahihihi ! Nu heb ik je ! Alles bij herhaling ! In beslag genomen, grapjas ! Ik neem die claxon in beslag waarvan je op de openbare weg misbruik hebt gemaakt en die een niet reglementaire claxon vormt en tegelijkertijd een instrument is waarvoor je geen wapenvergunning hebt en die je een lekkere boete gaat opleveren. Dat zeg ik je ! »

EEN MOOI CADEAU

Juffrouw Jannie was zo begaan met Guust, die zoals gewoonlijk weer het kind van de rekening was, dat zij hem een schitterende tweetonige claxon cadeau gaf. Zentje met twee verzilverde hoorns om zijn oude te vervangen. Guust sloot hem onmiddellijk op zijn accu aan en ging een rondje rijden. Tijdens het ritje drukte hij op de toeter, met als gevolg dat de wagen prompt stilstond. De accu was leeg. Hij is te voet teruggekomen

MEDEDELING

[illegible] personeel wordt verzocht [illegible] meer de doorgang naar de kelder te versperren want de gasman kan [illegible] meer bij, de [illegible] komen nog [illegible] het [illegible] naar de stookkelder [illegible]

Jan Netteman, conciërge

Heet van de Redactie

...DE BEL AANBINDEN

Meneer van Gestel, onze personeelschef, zei dat hij nog het meest van al verbaasd was door het feit dat hij geen motor gehoord had. Hij was net bezig met het dossier Knuvelder Platanen en Zonen door te nemen toen hij achter zich de claxon van een zware vrachtwagen hoorde. Van Gestel vloog meteen plat op zijn buik onder het bureau en controleerde nog in een reflex of de deur van de kluis wel goed gesloten was. Daarbij constateerde hij meteen dat er geen wagen in zijn bureau stond en dat het rauwe geloei uit zijn telefoon kwam.

Hij sprong naar het toestel en brulde woedend :

« Wie is die stomme idioot die met een eenvoudig belletje niet tevreden is en dan maar een hels lawaai gaat trappen ? »

Aan de andere kant van de lijn stond meneer Dupuis verbaasd naar de hoorn te kijken.

Meneer Van Gestel, die volgens zijn eigen woorden ook niet van gisteren was, raadde onmiddellijk dat Guust hier achter zat. Via de intercom riep hij Kwabbernoot op.

Kwabbernoot was net bezig de samenvattingen voor het volgende nummer te maken toen een klein houten vogeltje onder zijn neus voorbijschoot en Koekoek riep. Toen schoot het weer terug in de telefoon. Ver-Koekoek riep. Toen schoot het weer terug in de telefoon. Ver-

of Guust even bij hem langs kon komen.

Natuurlijk kwam de aap toen vlug uit de mouw. Onze medewerker Guust schijnt ergens gelezen te hebben dat het moderne leven te dol wordt (« Werkelijk waar, Kwabbernoot, aan al dat lawaai schijn je tengronde te gaan ! ») en had daarom besloten het angstaanjagende gerinkel van de telefoons te vervangen door wat melodieuzer geluiden.

Uit bezorgdheid installeerde hij daarom de dubbeltonige claxon, die hij van juffrouw Jannie had gekregen, bij Van Gestel (hij mag deze man erg graag !).

Maar bij Juffrouw Jannie had hij de telefoon op een vernuftige manier verbonden met een oude grammofoon, die bij het overgaan een aria uit « De Barbier van Sevilla » ten gehore bracht. Jammer genoeg maar één groef, want er zit een barst in de plaat : « Waar is m'n mes, m'n mes, m'n mes, m'n mes... »

Dit op zich lofflelijke streven heeft toch zijn terugslag op de goede gang van zaken in het bedrijf gehad. Toen namelijk in de drukkerij de telefoon een imitatie van de Big Ben weggaf stroomde iedereen naar buiten omdat ze geloofden dat het zes uur sloeg.

En Krasser kon het duiveltje aan een veertje beslist niet waarderen. Het sprong telkens wel grappig uit de telefoon en het was nog niet eens het lelijkste duiveltje, maar het gooide telkens zijn pot Oostindische inkt om.

Het gevolg van dit alles is dat vanmiddag, toen een straaljager boven ons hoofd door de geluidsbarrière knalde, iedereen de hoorn afnam en « Hallo ? » zei.

> **ZEG NIET**
> Het volle pond
> **MAAR ZEG :**
> Liever een ons geluk

VAKANTIE VOOR KNUVELDER & PLATANEN

De heren Knuvelder en Platanen zijn van plan dit jaar naar Amsterdam te gaan. Ze willen burgemeester en wethouders aldaar voorstellen hangbruggen over de grachten te plaatsen.

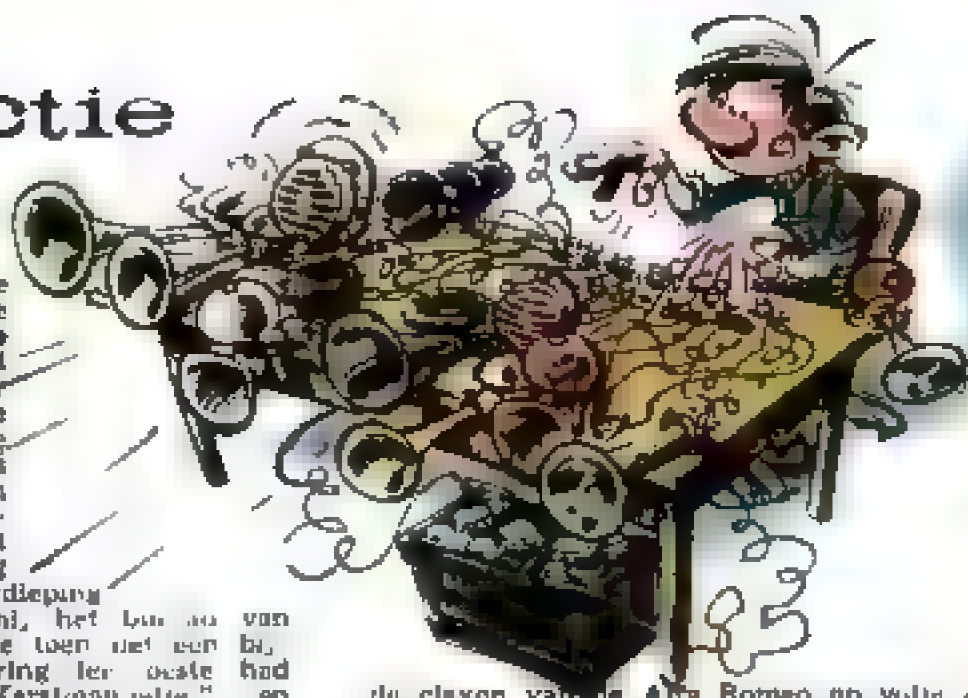

Heet van de Redactie

MET EEN TOETER IN JE HAND

Je hebt werkelijk stalen zenuwen en een Jobsgeduld nodig om op de Robbedoesredactie te kunnen werken. Onze medewerker Guust heeft het muziekinstrument voor de toekomst, de claxofoon, in elkaar gedraaid. Guust wist hierover het volgende te vertellen : « Als je het voor de eerste keer hoort, zou je zweren dat het een orgel of zoiets was. Maar dan vergis je je. » Maar één ding weten we in ieder geval zeker : de eerste keer dat je het ding hoort, vergeet je nooit meer ! Het ding bestaat uit een zeker aantal autoclaxons (een zeker aantal, want niemand heeft nog de euvele moed gehad er zo dicht bij te gaan staan om ze te tellen ; toch eigenaardig, dat je een " zeker " aantal zegt als je eigenlijk " onzeker " bedoelt. Maar genoeg gekletst !) met verschillende toonhoogten en geluiden, die variëren van het schrille gekef van een kinderautoclaxon tot het zwaarmoedige gebrul van een misthoorn. Daar tussenin ligt dan het rauwe en roestige geluid van een ouwe Renault 1905-claxon en de triomfantelijke kreet van een Alfa Romeo-claxon 1964. Volgens Guust was dat het enige wat men van de wagen teruggevonden heeft na een ongeluk.

Wie hieronder het meest heeft geleden, was brigadier Vondelaar, die belast is met het toezicht op de goede gang van zaken bij het verkeer in onze wijk. Boze tongen beweren dat hij zelfs om een salarisverhoging heeft gevraagd omdat van hem verwacht wordt een oogje in het zeil te houden en dat er nooit sprake is geweest van zijn oor te luisteren te leggen. Als een razende is hij van het ene einde van de straat naar het andere gelopen zonder daarbij de verpestende verkeersopstopping te kunnen ontdekken. Pas na een half uur kwam hij erachter dat het geluid dat zijn aandacht had getrokken, afkomstig was van onze zesde verdieping.

Buiten adem kwam hij het bureau van Guust binnen vallen, die toen net een bijzonder bewogen uitvoering ten beste had gegeven van " Het Kerstmanneltje " en maakte zich met zijn zakboekje in de hand klaar om Guust een verbaal wegens ongeoorloofd gebruik van claxons op de openbare weg aan zijn broek te smeren. Guust, die het ergens wel kon begrijpen, merkte op dat de zesde verdieping van ons gebouw beslist niet met de openbare weg verward mocht worden, zelfs al stond er dan een gedemonteerde motor in een hoek tegen de kast, en dat brigadier Vondelaar eigenlijk voor z'n broek moest hebben omdat hij zonder kloppen bij de mensen binnen kwam vallen.

« Zonder kloppen ? Vlug verduisteren ! » riep brigadier Vondelaar uit en trok zijn knuppel.

Het zou voor Guust wel eens slecht afgelopen kunnen zijn als niet net op dat ogenblik de claxon van de Alfa Romeo op volle geluidssterkte kwam vast te zitten waardoor de woedende woorden van brigadier Vondelaar volkomen verdronken. Guust en de politieagent begonnen koortsachtig aan draden te trekken, maar pas de drie en twintigste veroorzaakte dit hele kabaal. De brigadier die hierdoor een beetje afgekoeld was, vertrok maar moest toch nog even op luide toon zeggen dat hij Guust bij de eerste de beste gelegenheid nog wel eens zou spreken.

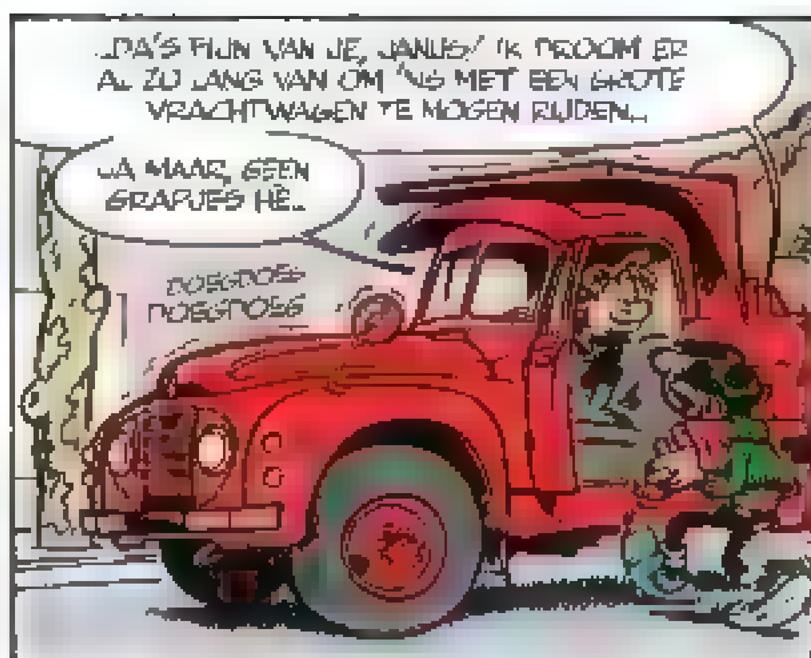
Guust wilde die avond nog laten zien dat hij beslist niet wraakzuchtig was. Toen hij met zijn wagentje naar huis reed, groette hij de brigadier door op z'n toeter te drukken.

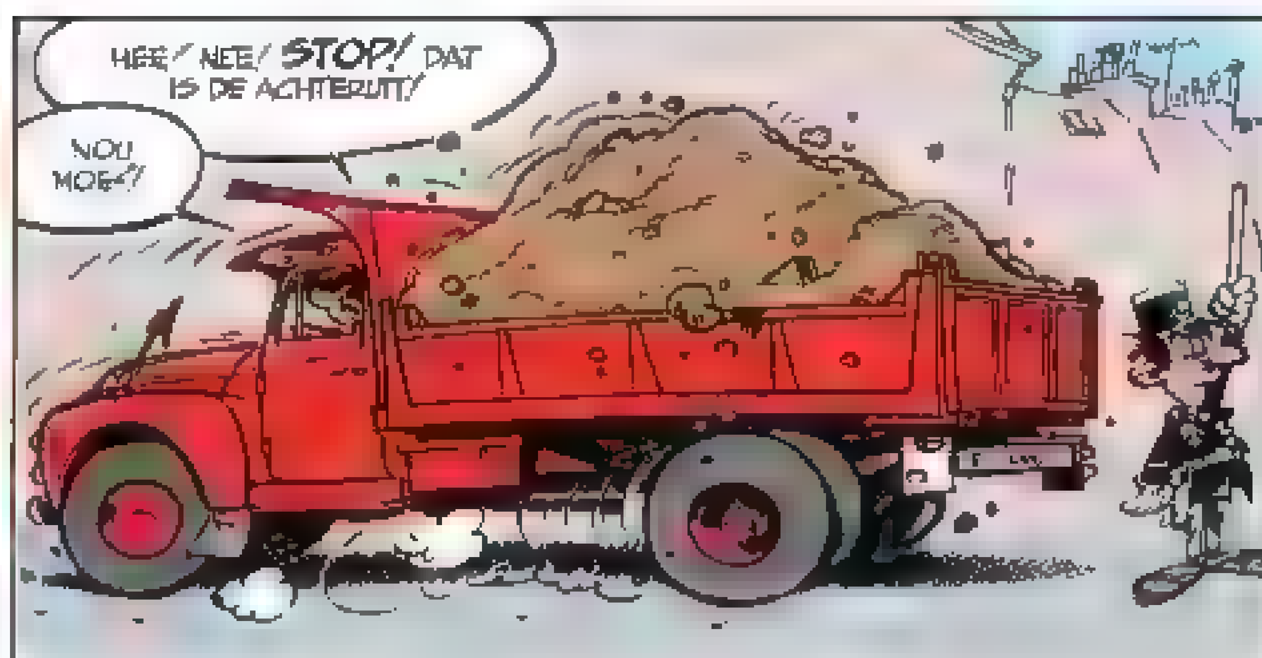
ZEG NIET	Zo arm als Job.
MAAR ZEG	Een slecht betaald baantje.

BELANGSTELLING

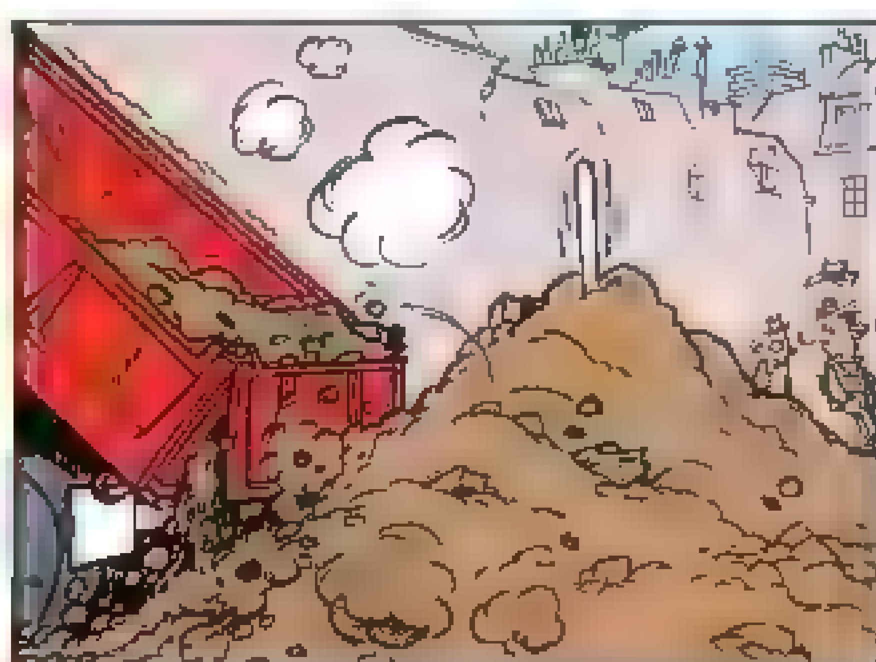
Alfons Waterzat, kapitein van de plaatselijke brandweer, vroeg ons vol belangstelling wanneer Guust met vakantie zou gaan. Hij is namelijk vast besloten om zelf pas met vakantie te gaan als Guust niet in de stad is. Bovendien vroeg hij ons of wij er enig idee van hadden waar Guust naartoe zou gaan. De brandweer aldaar zou daarvan op de hoogte gebracht dienen te worden, zei hij...

Heet van de Redactie

Guust haalt op het ogenblik de meest gekke vacantieplannen in z'n bol. Hij is van plan zeil-waterski te gaan doen (« Begrijp je, je doet wieltjes onder de skis en je laat je door de wind voortjagen. »), verder speleogastronomie (« Je neemt wat sandwiches mee in een grot, je doet de lamp uit en je probeert te raden wat je eet ! »), teevee-alpinisme (« Als ik op de top van de Mont Blanc sta met een draagbare ontvanger, dan moet ik alle Europese stations kunnen ontvangen. »). Bovendien is hij met modelluchtvaart bezig.

Daarom vond zijn vooruitziende geest het nodig het alcoholmotortje, dat hij voor een prik op de kop had weten te tikken, op te knappen. Hij schijnt hiermee een goed zaakje gedaan te hebben. De verkoper verzekerde Guust namelijk dat de eerste eigenaar van het motortje een oude dame was, die het ding alleen 's zondags liet draaien als ze bij haar neefje op bezoek ging. Bovendien durfde ze nooit boven de derde versnelling uit te komen.

Kortom, Guust verscheen met dat onding op de redactie, schroefde het op een hoek van zijn stalen bureau vast en startte het. Onmiddellijk kwam van Gestel de redactie binnenstuiven en schreeuwde iets keihard waar niemand iets van verstond omdat het ding zo stond te razen. Hij werd op de voet gevolgd door de concierge die onder het kolengruis zat. De trillingen, opgeroepen door het ronkende motortje, plantten zich voort naar de kelder waardoor de automatische kolenvulling van de verwarming in werking trad. Omdat door het hete weer de verwarming geen behoefte had aan kolen, vlogen deze zowat overal in het rond. Of er daarom maar twee vrijwilligers mee naar beneden wilden komen, want de man van de gasmeter lag hoogstwaarschijnlijk bedolven onder een paar mud kolen.

Kortom, of Guust maar zo vriendelijk wilde zijn dat ding ergens anders uit te proberen. Maar vindingrijk zoals steeds, zei onze vriend tot zichzelf dat, als die trillingen overal te bemerken waren, dit wel zou komen doordat het stalen bureau een klankkast vormde. Daarom bevestigde hij de motor tegen de achterkant van een bureaustoel met de bewering dat de rubberwieltjes van de stoel de trillingen wel zouden opslorpen. Opnieuw startte hij dat machientje en meteen bracht de hele redactie in paniek. Het 88 cc-motortje veranderde in een helse furie en dreef de stoel ronkende op de tekentafel van Krasser aan, maakte toen een bocht en stevende recht op juffrouw Jannie af. Zij kon zich nog net met een verbazingwekkende sprong op het bureau van Kwabbernoot in veiligheid brengen. Daarop maakte het motortje nog eens rechtsomkeert en ondernam een aanval op de kapstok, waartegen het tot stilstand kwam nadat het eerst gehakt had gemaakt van de overjas van Pruimpit.

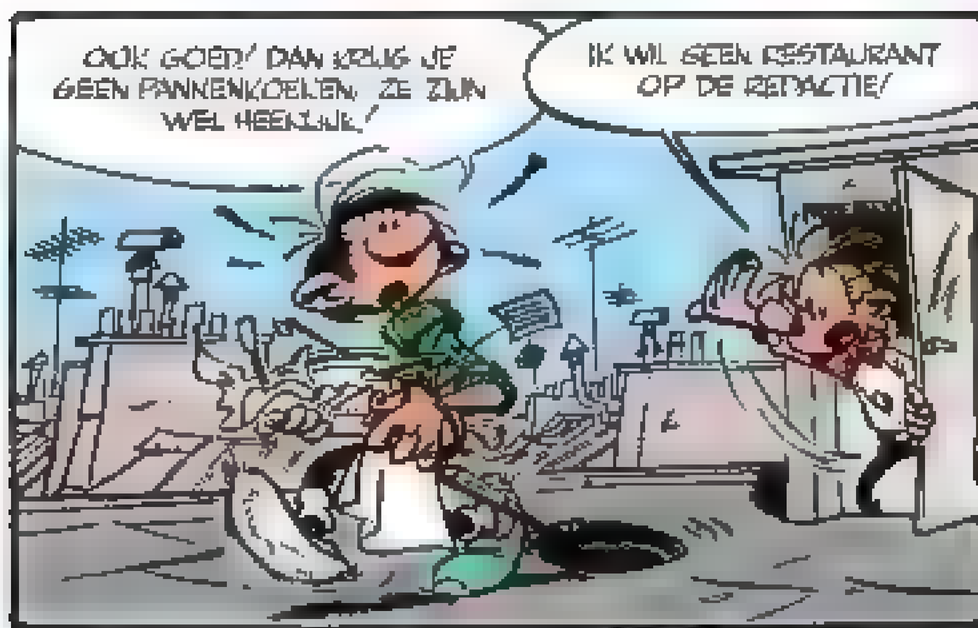
Het enige wat Guust hierop naderhand wist te zeggen was :

« Grote uitvindingen worden altijd per ongeluk gedaan ! Kijk, dit wordt de nieuwe Guustmobiel. Het vervelende is alleen dat je met je rug naar de rijrichting zit, en er zijn mensen die daar niet tegen kunnen... »

●

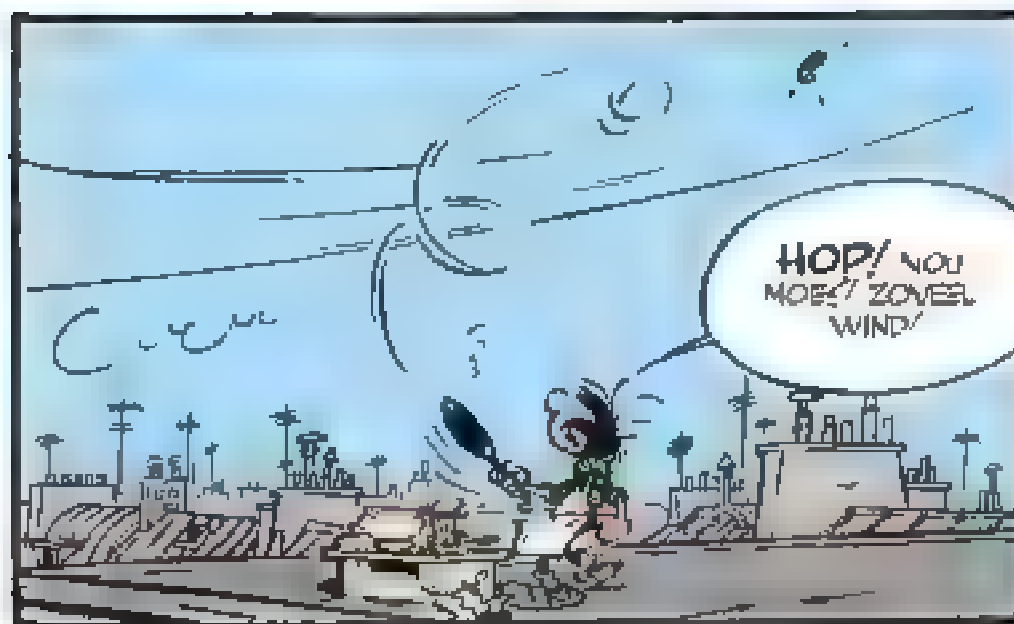

ZEG NIET :
Hij heeft een gaaf gebit
MAAR ZEG :
Hij heeft geen haar op zijn tanden !

IK WIL GEEN RESTAURANT OP DE REDACTIE!
OOK GOED! DAN KRIJG JE GEEN PANNENKOEKEN. ZE ZIJN WEL HEERLIJK!

PFOE! HIER HEB IK TENMINSTE FRISSE LUCHT...

...EN GEEN PLAFOND! HIHI! JE HEBT HIER ALLE PLAATS OM JE PANNENKOEKEN OP TE GOOIEN...

HOP! NOU MOES! ZOVEEL WIND!

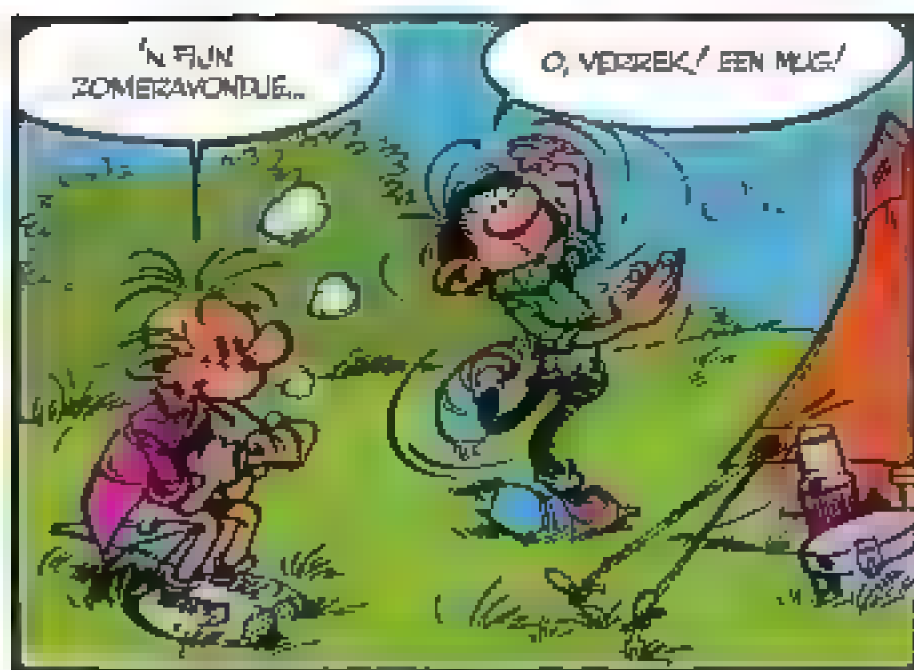

SIERRA ROMEO AAN CONTROLETOREN! WE KEREN TERUG. ER PLAKT 'N PANNENKOEK TEGEN M'N RUIT EN DIE WIL IK NIET TOT IN THESSALONIKI VOOR M'N OGEN ZIEN!
AIR FRANCE

1472 Robbedoes

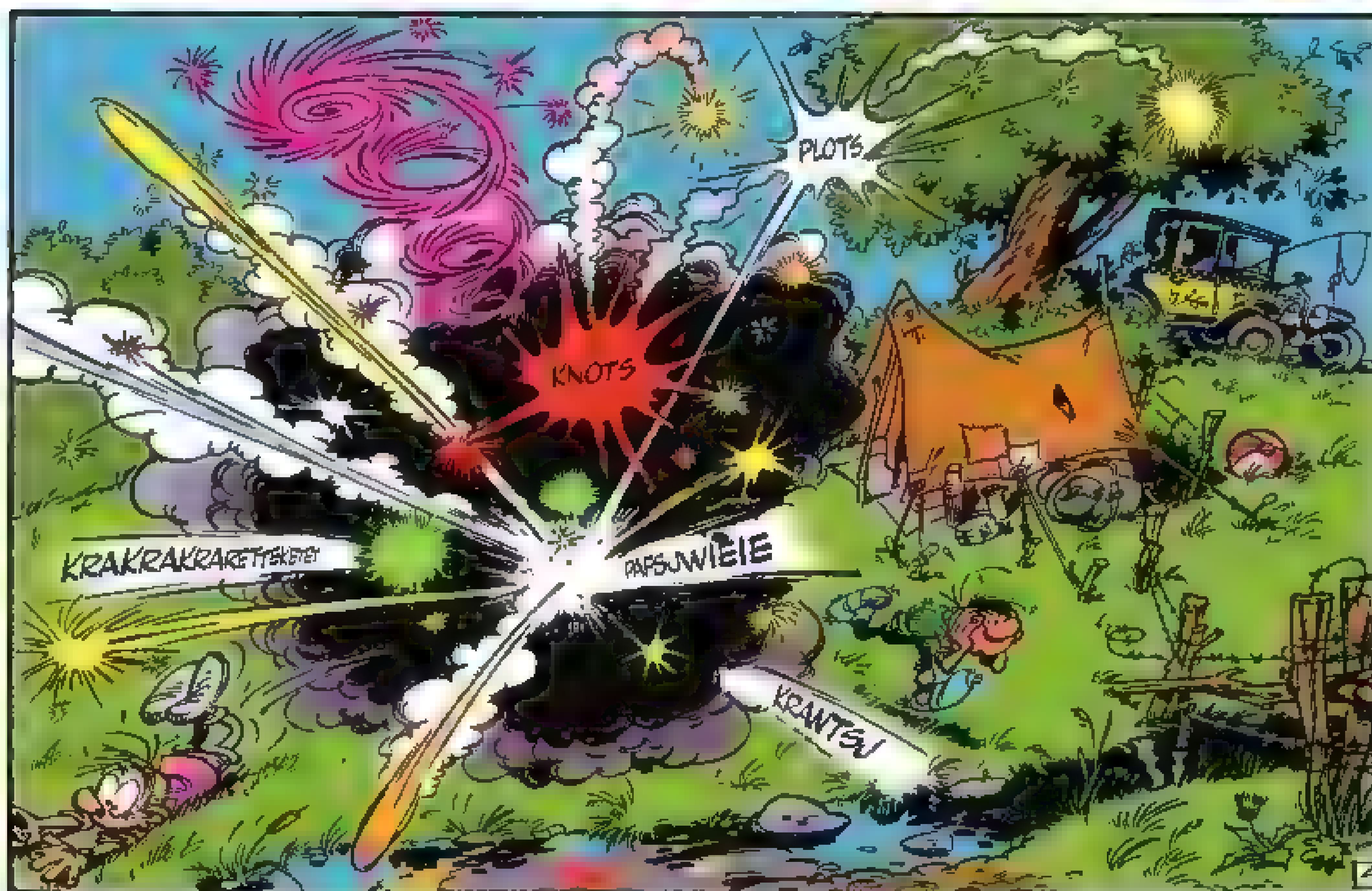
WEEKBLAD. - 29e JAARGANG. - 32 BLADZ. - 30 JUNI 1966. - BELGIË : 10 F. - NEDERLAND ; ABONNEES : 65 CENT.

TROMMEL
DE HELE BENDE
BIJ ELKAAR EN KOM MEE !
ER VALT REUZE LOL
TE BELEVEN BIJ
Guust
OP BLZ.
3

'N FIJN ZOMERAVONDJE...
O, VERREK! EEN MUG!

WACHT MAAR! IK HEB ONLANGS EEN NIEUW MUGGENPOEDER UITGEVONDEN...

...DAT ZORGT ER WEL VOOR DAT HET HUN GROEN EN GEEL VOOR DE OGEN WORDT...
415A

PLOTS
KNOTS
KRAKRAKRAKETTSKETET
PAPSJWIEIE
KRANTSJ
415B

NU ZITTEN ZE OVERAL. EERST GEEF JE ZE...
PATS

...VUURWERK EN DAN ZET JE ZE ONS ALS DINER VOOR!
NO, MOF?
PATS
PATS
PATS
415C

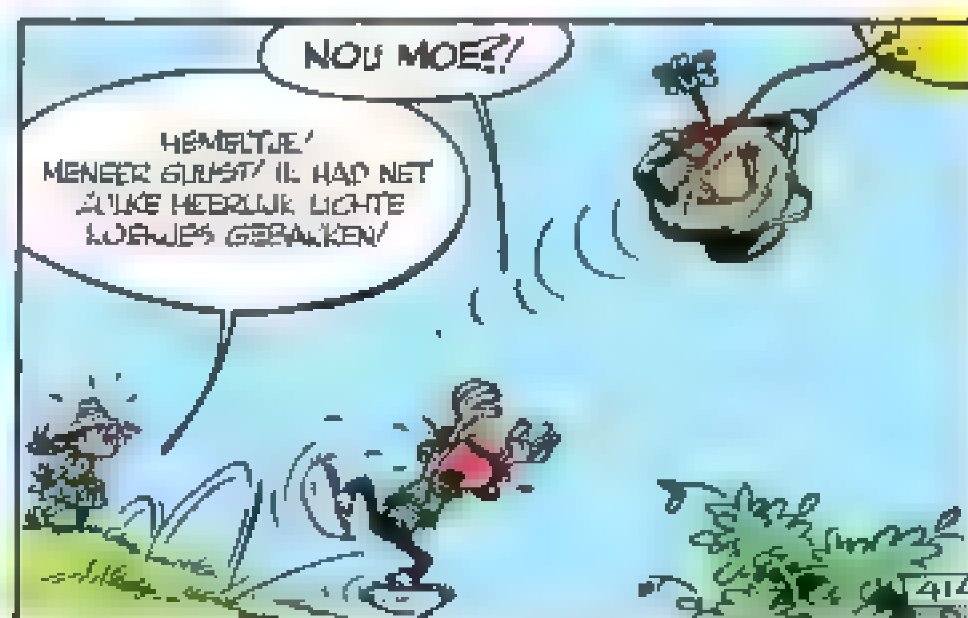

Heet van het Platteland

Ik ben ervan overtuigd dat jullie me allemaal erg missen en dat zonder mij de tijd voor jullie langzaam verstrijkt. Maar binnenkort ben ik weer terug. Ik zit nu op het platteland en vermaak me er best. De boeren trouwens ook, al zijn er dan een paar bij die zeggen dat figuren als ik nog geboren moeten worden. Gisteren heb ik in de wei op mijn gitaar een paar nieuwe liedjes ingestudeerd. Het was grappig, want plotseling kreeg ik in de gaten dat de koe van boer Koekoek boven in de boom zat. De boeren uit de buurt kwamen kijken naar de koe, die boven in de boom zat te loeien. Om haar wat moed in te pompen, zong ik toen maar

« Jantje zag eens pruimen [hangen
« O, als eieren zo groot.... »

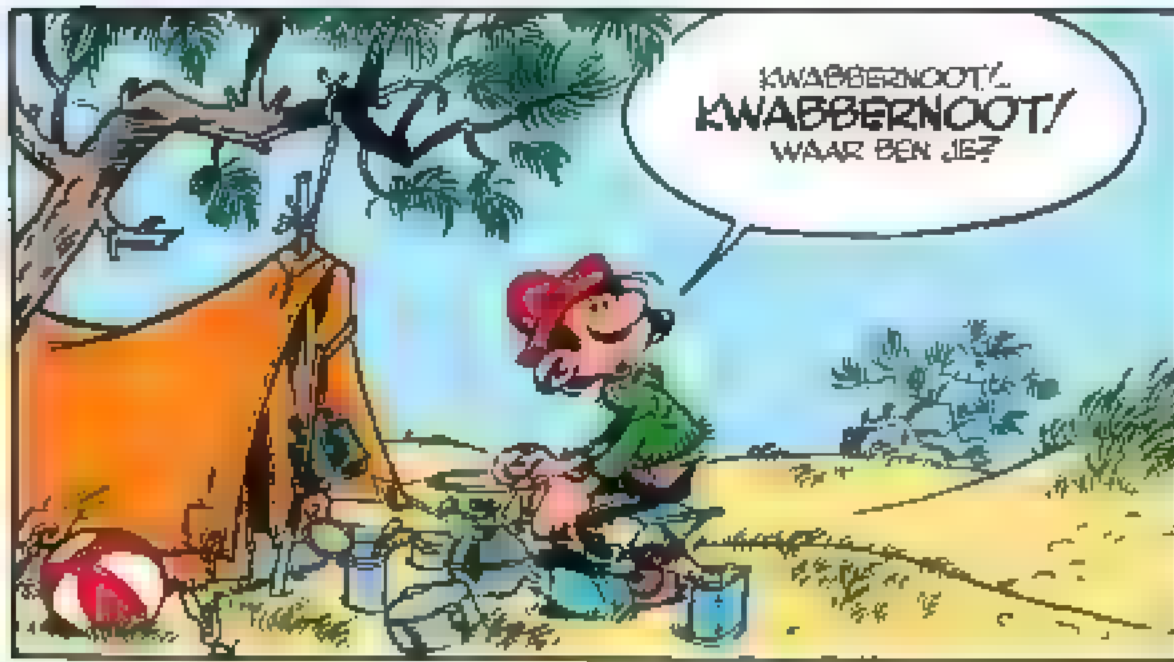
Iedereen stond me vreemd aan te kijken. Toen heb ik maar opgehouden. Ik kreeg trouwens in de gaten dat het een kastanjeboom was.

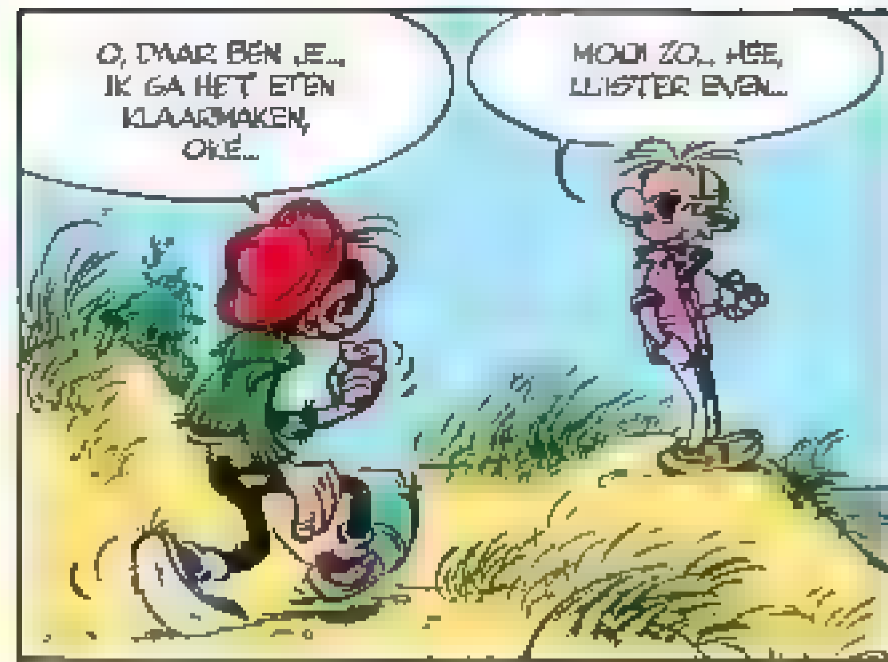
Maak je nu geen zorgen over de koe. Ze is er zonder brokken uitgekomen. Nu staat ze op stal en maakt het uitstekend. Alleen de melk had vanmorgen een vreemd smaakje. Haar val werd overigens gebroken door boer Koekoek. Hij maakt het ook goed. In het ziekenhuis zeggen ze dat hij maar een paar ribben heeft gebroken. Ik ga hem een deuntje voorspelen om hem wat op te monteren. Jongens, tot ziens,

Guust.

ZEG NIET :
Een melkkoetje.

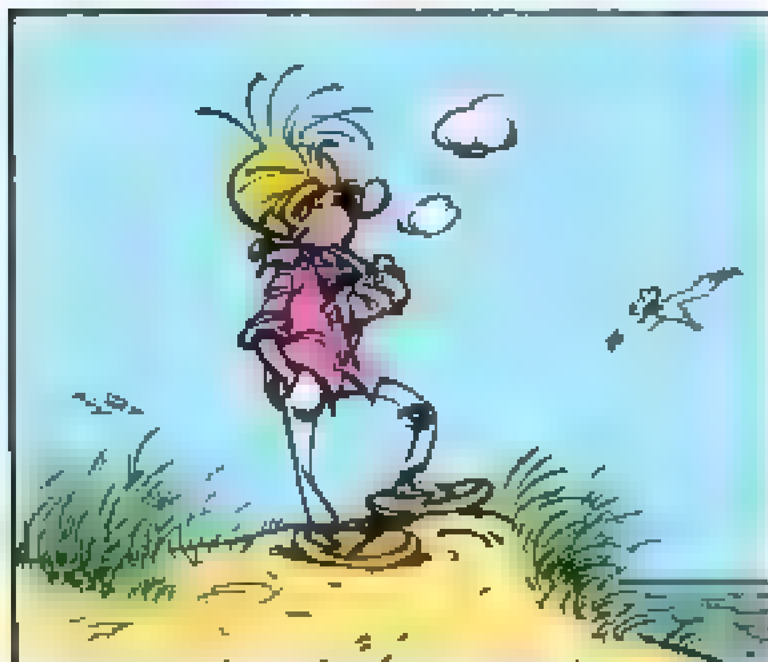
MAAR ZEG :
Een kip met gouden eieren.

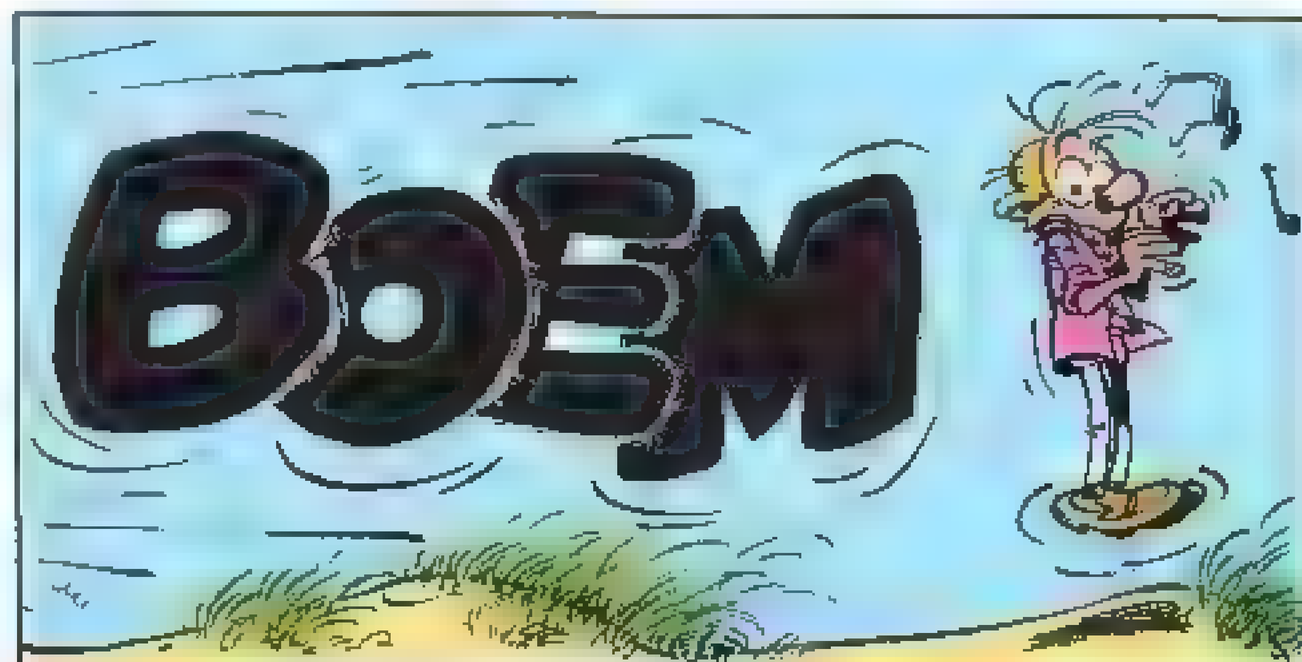

KWABBERNOOT!.. KWABBERNOOT! WAAR BEN JE?

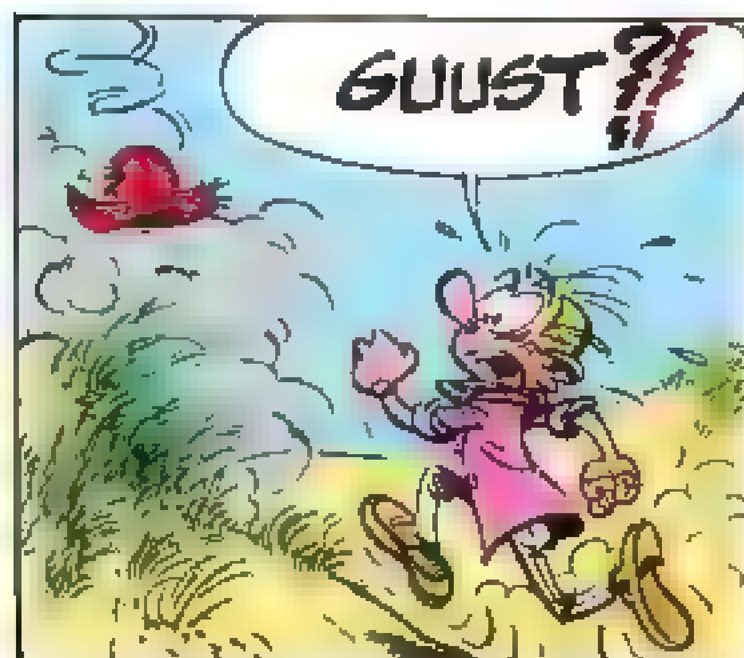

O, DAAR BEN JE... IK GA HET ETEN KLAARMAKEN, OKE...
MOOI ZO... HEE, LUISTER EVEN...

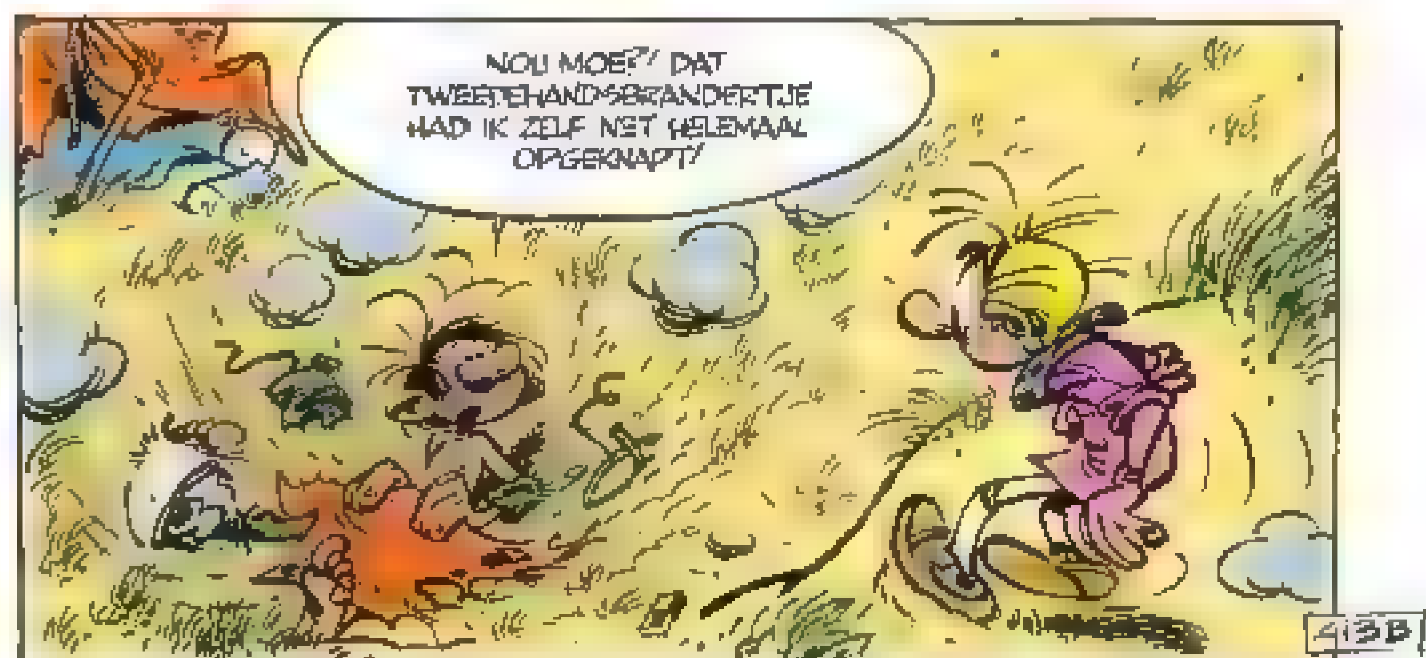

...'N JAAR OF TWINTIG GELEDEN WAS HIER NOG DE ATLANTISCHE MUUR! AL DEZE DUINEN LAGEN VOL MIJNEN!..
OH?

WEES DUS VOORZICHTIG, KEREL... MISSCHIEN ZIJN ZE NOG WEL EEN PAAR MIJNEN VERGETEN...
OCH.. PFFOE...
418A

BOEM

GUUST?!!

NOU MOE?! DAT TWEEDEHANDSBRANDERTJE HAD IK ZELF NET HELEMAAL OPGEKNAPT!
418B

Dag allemaal !

Jullie zullen allemaal wel stomverbaasd staan dat jullie nu een briefje van me krijgen terwijl ik aan zee zit. Vorige week zat ik immers nog op het platteland, maar het was nodig m'n vakantieplekje te veranderen. Stel je eens voor, door een stelletje stomme konijnen moest ik met m'n electrische gitaar (op batterijen) en m'n hele zootje vertrekken. Ze waren wild geworden en begonnen te bijten als ik in de velden aan het spelen sloeg. De mensen kregen gewoon angst dat de konijnen en koeien, boeren en andere huisdieren zouden aanvallen, en daarom vertelden ze me dat er op het strand zoveel mooie plekjes waren die ik beslist eens moest bezoeken. Maar voordat ik vertrok had ik nog een mooi mazzeltje : een echt leren jasje, met knopen en alles eraan en helemaal niet duur. Er zat maar één foutje aan. Ze hadden de staart in de rug laten zitten.

Ik zit nu midden in de duinen en ik voel me best thuis. Alleen zitten ik en het voedsel helemaal onder het zand. Maar de meeuwen schijnen zich daarvan niets aan te trekken. Ik heb ook een nieuw recept uitgevonden : kabeljauw met aardbeien. Het is heel erg goed voor mensen die geen last hebben van netelroos.

Ik had ook een klein voorvalletje met mijn nieuwe uitvinding, de motorwaterfiets. Ik heb dat dingetje in elkaar gedraaid met de motor van een oude motorfiets. Je maakt er je niet zo moe mee want je hoeft nu bijna niet te trappen, zelfs al staan er huizenhoge golven. Ik had wat benzine in de tank gedaan en ging een tochtje over zee maken, maar er scheen een lek in de tank te zitten want plotseling stond de motor stil. Gelukkig verloor ik niet mijn koelbloedigheid, maar riep een boot aan, die net voorbij kwam. Het was een tanker. Die kerels lieten een tros zakken om te verhinderen dat ik door de stroming naar zee gesleurd zou worden, toen lieten ze 'n vat niet geraffineerde benzine aan 'n kabel naar beneden zakken. Bij het vullen knoeide ik er wat naast — ik heb het niet expres gedaan — en ik geloof dat dat de reden was waarom een grote vis — diepgrijs met een driehoekige vin op de rug, die er leuk uitzag en al een half uur in mijn buurt zwom — er plotseling vandoor ging. Als ik iets te eten bij me had gehad, zou ik het hem gegeven hebben. Kortom, toen ik m'n tank weer vol had ben ik weer vertrokken (gelukkig dacht ik eraan de tros, waarmee ik aan het schip vastzat, los te gooien anders had ik het op sleeptouw genomen). Jammer genoeg dacht ik er niet meer aan dat de tank lek was zodat ik vlak voor de haven weer stil kwam te liggen. Ik heb toen m'n grote gele zakdoek aan m'n hengelstok vastgebonden en wachtte totdat er hulp zou komen opdagen. Om de aandacht van de mensen te trekken begon ik wat op m'n batterijgitaar te spelen en wat te zingen, maar er kwam niemand. Integendeel, toen er een vissersbootje de haven uitkwam maakte het rechtsomkeert zodra het mij in de gaten kreeg. Pas toen de volgende morgen eindelijk een stelletje verplegers met een motorsloep me kwamen ophalen, wist ik de betekenis van een gele vlag. Dit wil namelijk zeggen dat er een besmettelijke ziekte aan boord heerst, verklaarden ze me. Daar kwam nog bij dat mijn gezang de mensen ook niet al te geruststellend in de oren geklonken heeft, zeiden ze me.

De volgende week kom ik weer thuis. Probeer je intussen maar een beetje te vermaken.

GUUST.

Heet van de Zee

ZEG NIET :

[redacted]

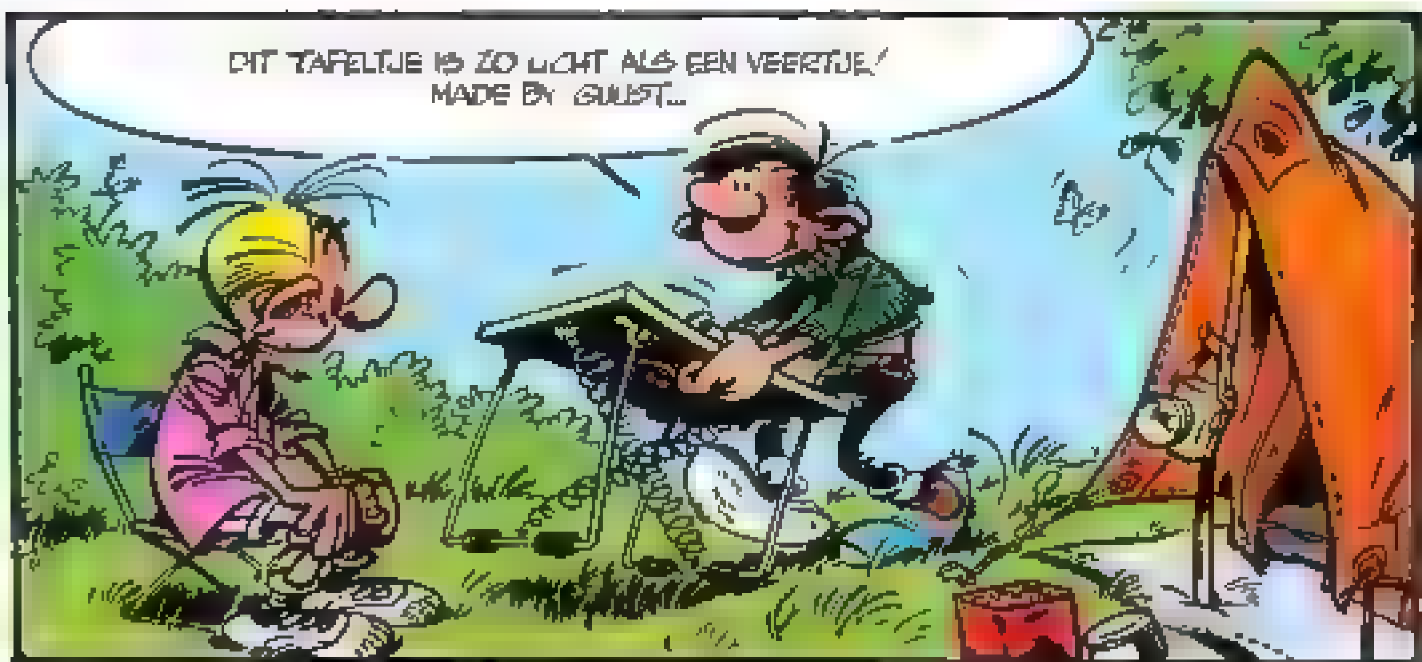
MAAR ZEG :

Mij liever kelderverzen

ZOET WAT ER MEEUWEN NA HET ETEN VAN KABELJAUW MET AARDBEIEN, DIE GUUST HEEFT KLAARGEMAAKT

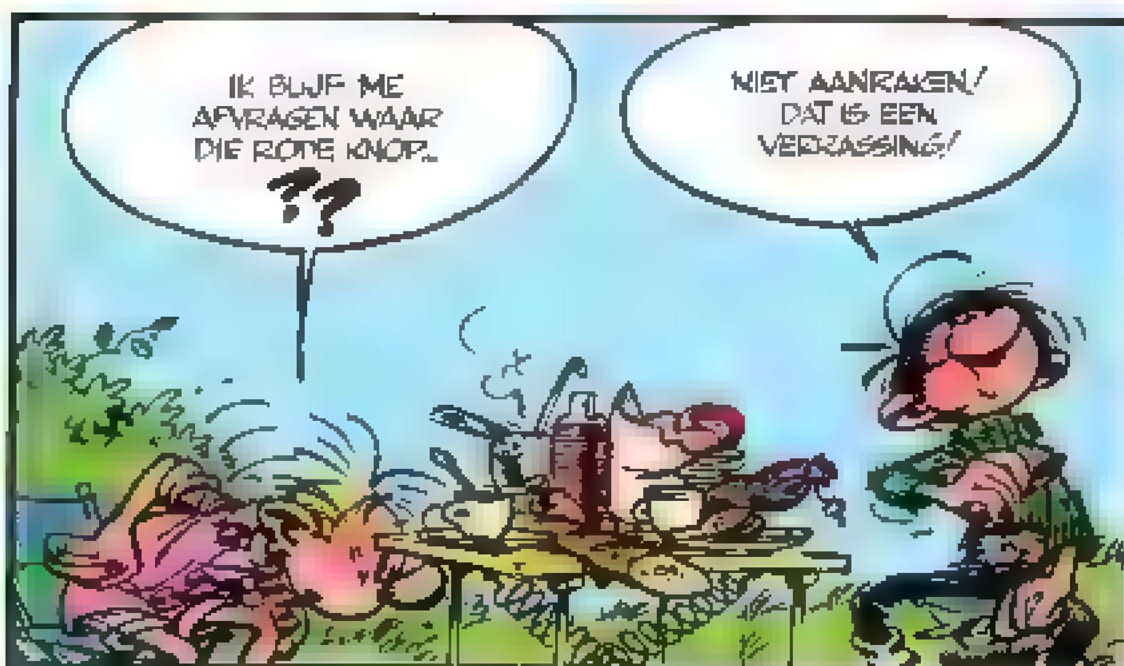

KAMPEERSPULLETJES MOETEN LICHT, STEVIG EN HANTEERBAAR ZIJN...

DIT TAFELTJE IS ZO LICHT ALS EEN VEERTJE! MADE BY GUUST...

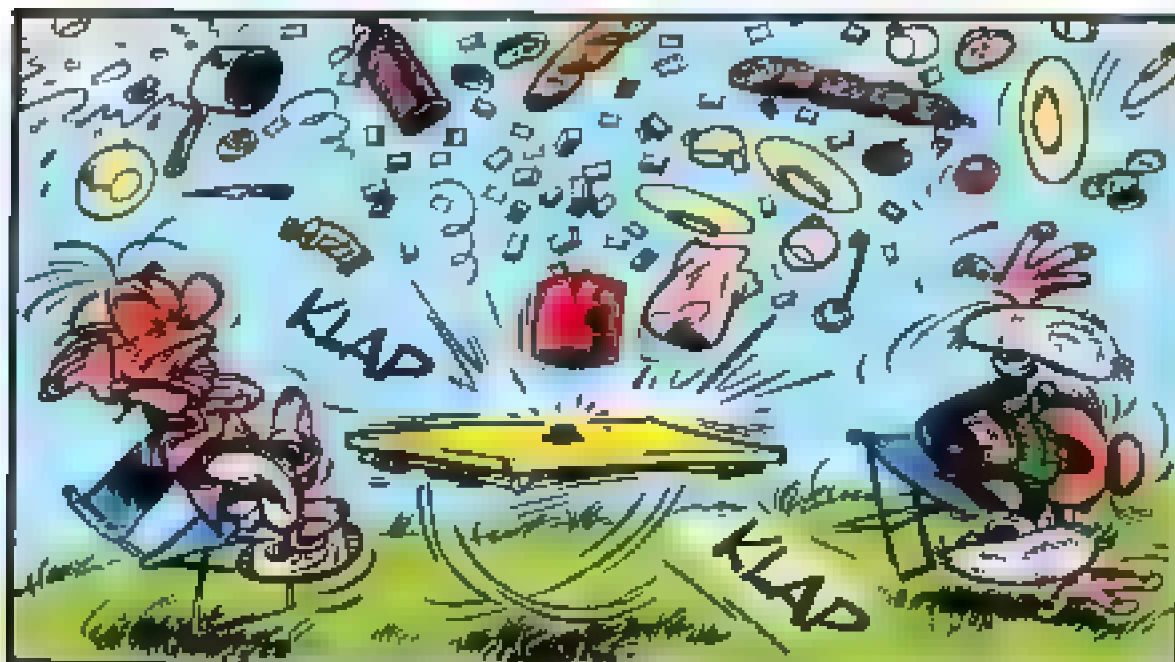

ZEG EENS, WAARVOOR DIENT DIE STOMME RODE KNOP HIER PRECIES IN HET MIDDEN?
OOOO, DIE?! DAT VERTEL IK JE STRAKS PAS...

DE TAFEL IS STABIEL. WEES MAAR GERUST!

EN ZO STEVIG ALS EEN HUIS!

IK BLIJF ME AFVRAGEN WAAR DIE RODE KNOP...
??
NIET AANRAKEN! DAT IS EEN VERRASSING!

HIER, NEEM WAT SUIKER...

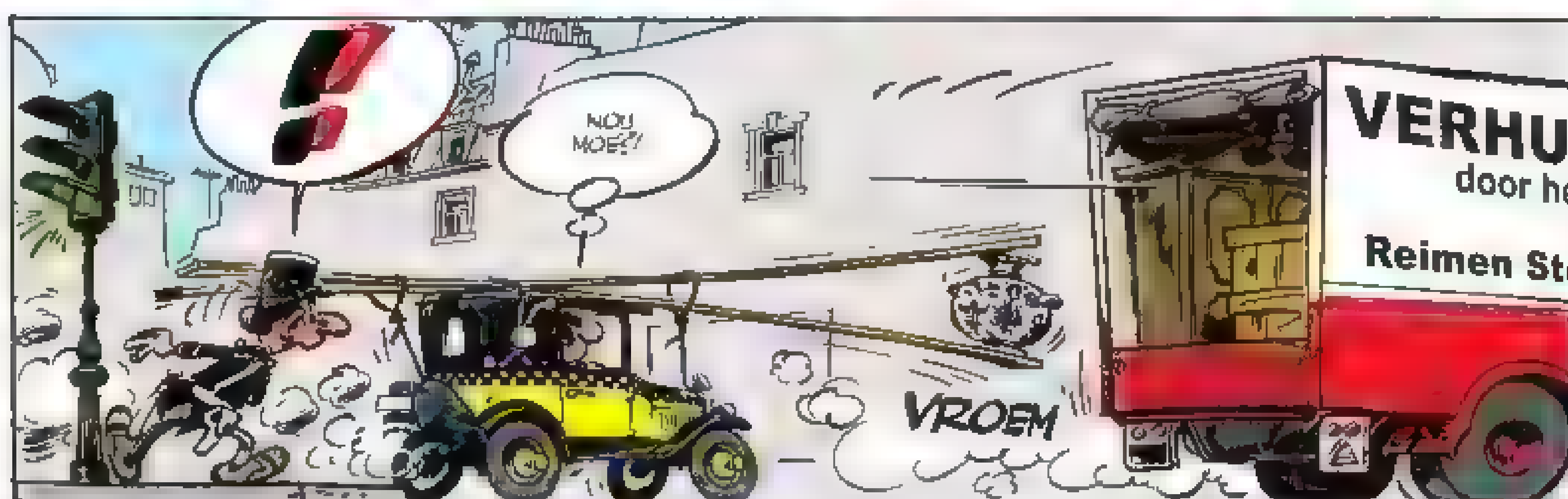

KLAP
KLAP

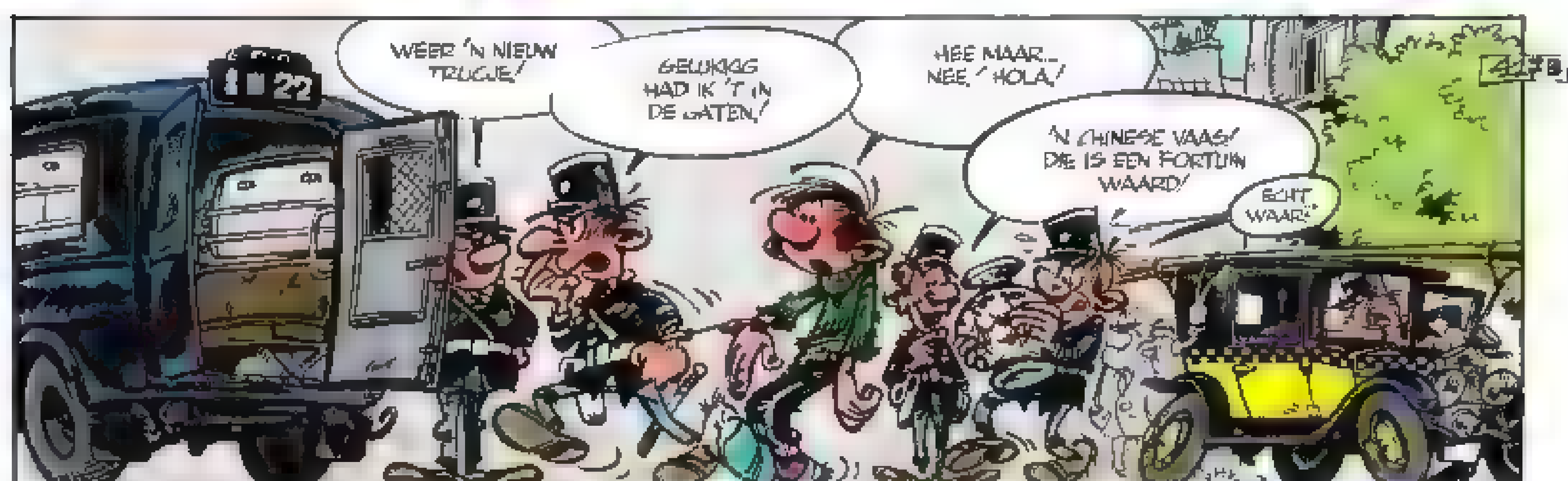

WEL... ZIE JE... DE POTEN SLAAN AUTOMATISCH DICHT...
IK HEB HET GEZIEN. AFRUIMEN GAAT BLIKSEMSNEL!

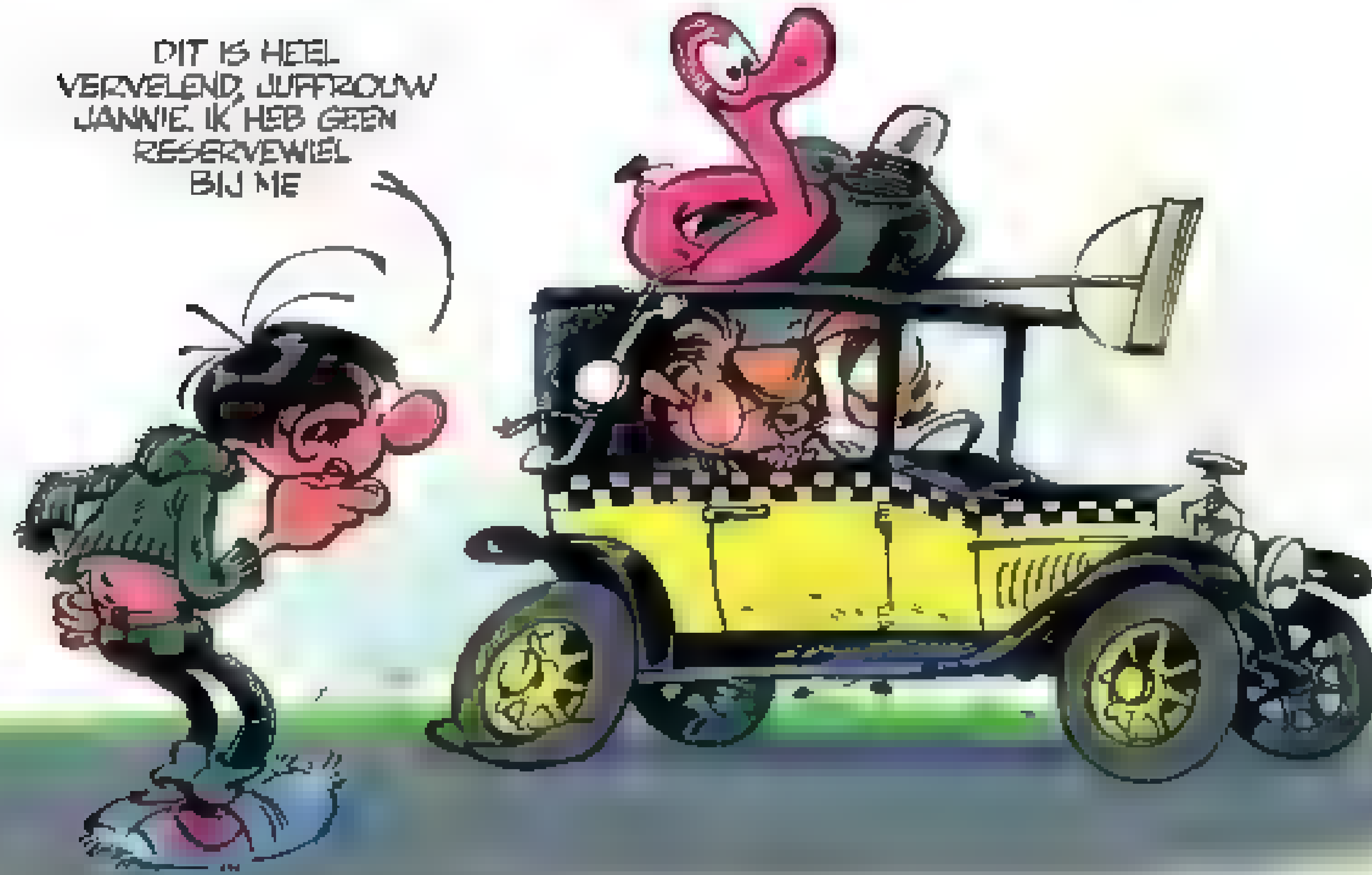

MAAK ER VOOR MIJN PART LUCIFERS VAN... OF EET ZE OP! IK WIL DIE PLANKEN NIET MEER OP DE REDACTIE ZIEN!
PFOE!

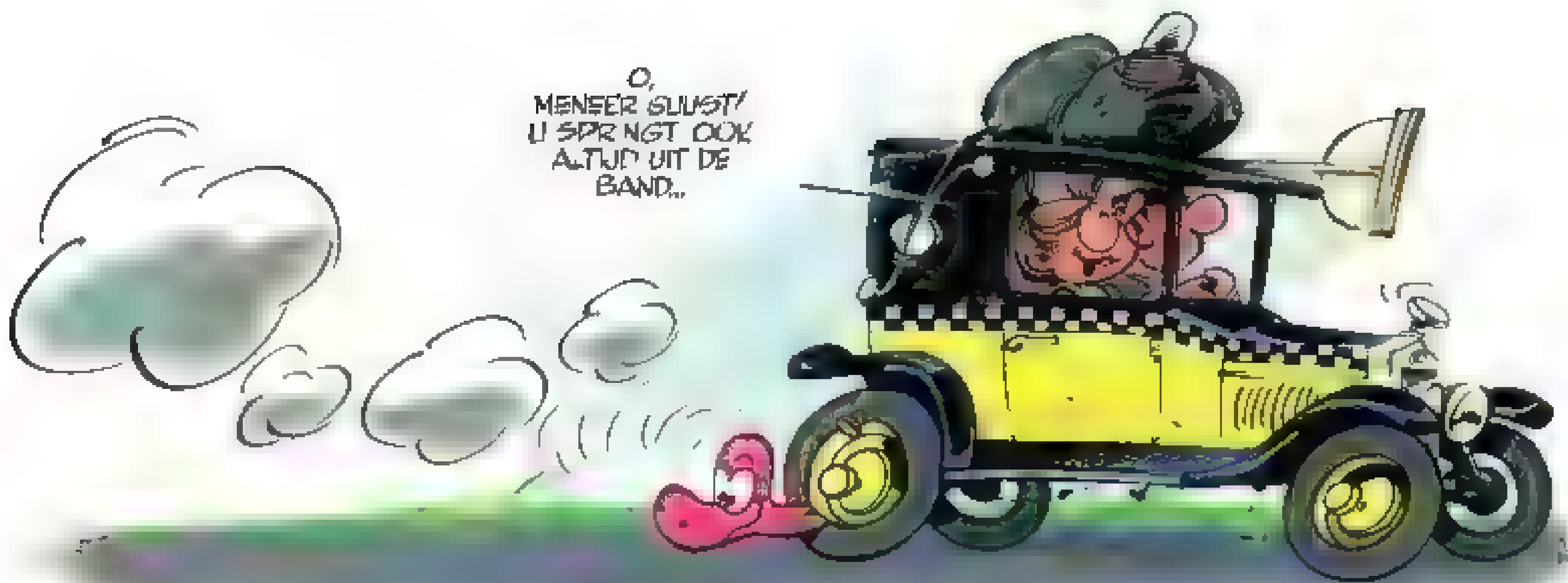

OOK GOED! DAN KRIJGEN ZE M'N MOOIE PLANKEN NIET!
KLAP
KLAP

VERHUIZINGEN
door heel Europa
Reimen Stock & Kersen
DOEFDOEF
DOEFDOEF

NOU MOE?!
VROEM

WEER 'N NIEUW TRUCJE!
GELUKKIG HAD IK 'T IN DE GATEN!
HEE MAAR... NEE! HOLA!
'N CHINESE VAAS! DIE IS EEN FORTUIN WAARD!
ECHT WAAR?

DIT IS HEEL VERVELEND, JUFFROUW JANNIE. IK HEB GEEN RESERVEWIEL BIJ ME

O, MENEER GIJJST! U SPR NGT OOK ALTIJD UIT DE BAND...

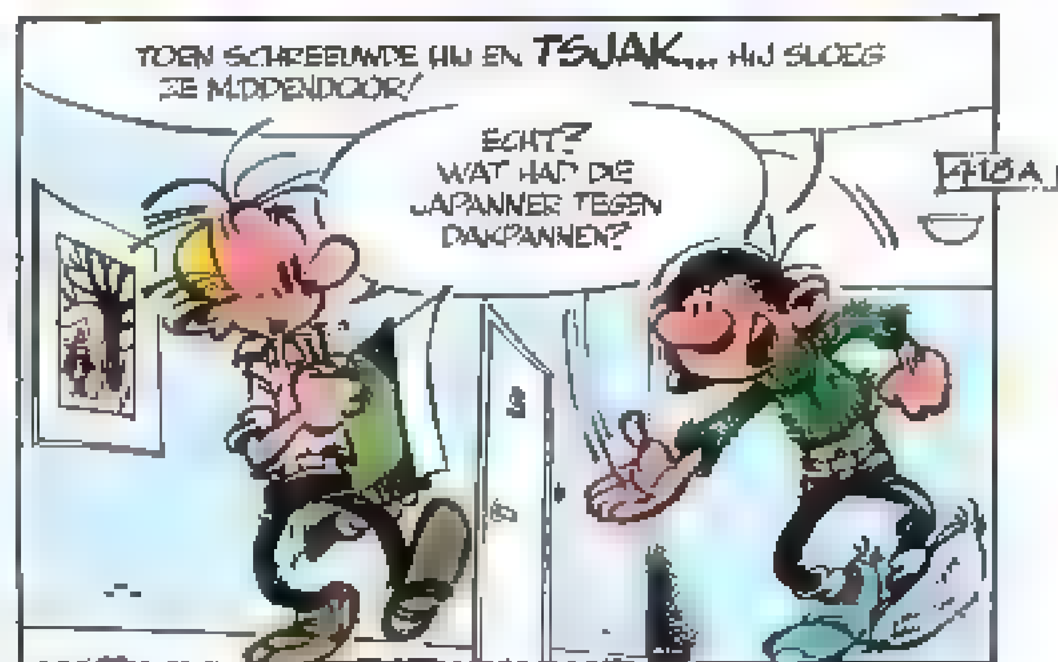
Franquin

ZEG, LUISTER 'NS! IK ZAG GISTEREN BIJ M'N TANTE CORNELIA EEN KNAAP OP TV... ONVOORSTELBAAR WAT DIE DEED!

EEN JAPANNER! HIJ DEED AAN KARATE... KEN JE DAT?

EN DE HAND VAN DIE KEREL WAS ZO HARD HIER... HARD! NET STAAL!

WEET JE WAT HIJ DEED? HIJ HAD PANNEN... GROTE DAKPANNEN... ZO'N STAPEL!

TOEN SCHREEUWDE HIJ EN TSJAK... HIJ SLOEG ZE MIDDENDOOR!
ECHT? WAT HAD DIE JAPANNER TEGEN DAKPANNEN?

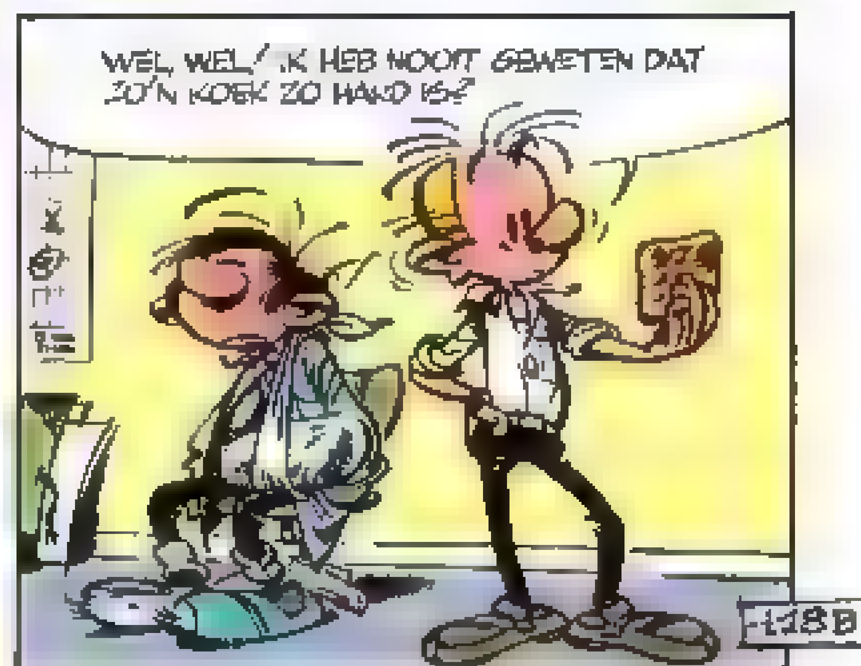

IK GA OOK AAN KARATE DOEN! IK HEB EEN...

...HEEL TRAININGSPROGRAMMA OPGESTELD...

WAT!? BEGIN JE DAARMEE... WOEHAHA!
PFFT... DAT IS PAS 'N BEGIN!

OPGELET!
KAIAAA!

OEWAAA
TOK
ZO? MOET JE NADIEN OOK WEER SCHREEUWEN?

WEL, WEL! IK HEB NOOIT GEWETEN DAT ZO'N KOEK ZO HARD IS?
118B

Heet van de Redactie

HET PAKJE

Het pakje was gewikkeld in grijs pakpapier, bezaaid met postzegels in alle mogelijke kleuren en het had een grillige vorm. Het kwam bij de concierge aan. Deze belde naar de redactie om het bij hem af te laten halen. Maar wij zaten allemaal tot aan onze nek in het werk. Daarom vertelden we hem dat hij best even tijd had het zelf te brengen. Maar nee hoor, de concierge weigerde, zeggende dat hij ook geen twintig meer was, dat zulke dingetjes — vooral omdat er met grote letters PER EXPRES opstond — beslist belangrijk waren, en dat hij bovendien de hal opnieuw moest aandweilen bepaalde lieden van het personeel weer eens waren komen binnenvallen zonder hun voeten te vegen, dat vloermatten niet voor de honden waren gemaakt en hoe dikwijls hij dat nog zou moeten herhalen ?

Kortom, Pruimpit en Krasser gingen het ding toen maar beneden ophalen. Het kostte hun wel een paar zweetdruppeltjes, want het onding woog 184 kilo en 500 gram.

Toen juffrouw Jannie op de verpakking het handschrift van onze medewerker Guust ontwaarde, sloeg zij haar handen tezamen en zond een zielsvergenoegde blik ten hemel. We pakten het pakje uit en stonden toen allen stomverbaasd. We zagen een scheepsanker, verroest en bedekt met schaaldiertjes.

Toen Guust terugkwam — hij was even weggeweest om voor een koopje een veertigtal meter koperbuis voor zijn privé jeneverstokerijtje te halen — kregen we het volgende te horen :

« Is dat ding nu pas aangekomen ? Wel, de post schijnt het ook op z'n elfen-dertigst te doen ! En dat voor de prijs die ze me ervoor hebben laten betalen. Kwabbernoot, zal ik je eens vertellen hoeveel me dat gekost heeft ? Je zult het niet geloven, maar... »

Om verdere schandelijke bijzonderheden te vermijden vroegen we Guust wat nu precies zijn bedoeling was geweest met ons dat zware en plompe ding te sturen.

« Ah... hebben jullie dat nog niet door ? Waarom zouden we het niet aan het plafond hangen ? Een electrische draad er langs en op iedere punt een luxe luchter ? Wat zeggen jullie daarvan ? Met zo'n ding doe je jaren... »

Met een Jobsgeduld hebben we Guust toen uitgelegd dat een redactie het best kon stellen zonder een luchter van verroest staal dat meer dan twee centenaren woog. En als hij toch persé een mooie luchter wilde zien, hij dat ding nog altijd op zijn eigen kamer kon hangen. Dat onding zou daarin beslist goed tot zijn recht komen.

Guust scheen enigszins teleurgesteld te zijn.

« Na al die moeite die ik ervoor gedaan heb... »

De wederwaardigheden van Guust

« Weet je, dit anker heb ik voor een appel en een ei op de kop getikt bij een scheepssloper. Ik heb het toen op het dak van m'n wagentje gehesen (de sloper heeft me een handje geholpen, het was een aardige kerel...!) en ben toen op weg gegaan. Maar plotseling bleef m'n karretje stokstijf staan. Gelukkig stond er een benzinepomp in de buurt waar ik een van de mecaniciëns ben gaan halen. Die kerel zei direct dat er iets aan de starter mankeerde, maar toen hij het zaakje van dichtbij bekeek, bleek daarvan niets waar te zijn. De rest onder de kap bleek ook in orde te zijn en toen die kerel een half uur later om de wagen heen liep, zag hij het anker in het asfalt van de weg steken. Je had hem eens moeten zien grinniken. En toen had ik dat akkefietje toen ik over een houten brug heen reed. Het ding was nogal hobbelig met als gevolg dat het anker opnieuw van het dak afschoot en alle planken uit de brug ritste. Dat was een gek gezicht. Misschien krijgen Knuvelder, Platanen & Zonen daardoor weer eens wat werk. En toen dacht ik bij mezelf dat ik het misschien beter per post zou kunnen opsturen. Ik heb nog nooit zulke onvriendelijke postbeambten gezien !

Laatste nieuws

We kregen net nog door dat Kwabbernoot aan Guust de opdracht heeft gegeven om dat anker op te ruimen. Onze medewerker is ermee in de richting van de lift verdwenen.

Hoogstwaarschijnlijk zal de brandweer eraan te pas moeten komen. Maar veel haast daarmee hebben we nu ook weer niet.

ZEG NIET : EEN BROMMER
MAAR ZEG : EEN PLOF

ALLES VAN

GUUST

Restauratie van de inkleuring FRÉDÉRIC JANNIN
Kleuradvies ISABELLE FRANQUIN
Grafisch ontwerp ALEXIA DE VISSCHER, DELPHINE PLATTEEUW
Vertaling en lettering: BOOMI, WINGENE
Fotogravure facsimiles ILAN WEISS, MARTIN SCHRIJVERSHOF
Fonten: SPECULOOS

D/2020/0089/276
ISBN 978-90-314-3674-7

Gedrukt in Servië door Publikum.

Dit album is gedrukt op papier dat afkomstig is uit ethisch beheerde bossen.

WWW.DUPUIS.COM

CODE PRIX : DU01
ISBN 979-1-0347-3076-6
9 791034 730766